A PÉCSI KODÁLY ZOLTÁN GIMNÁZIUM ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA

ÉVKÖNYVE

A 2005/2006. TANÉVRŐL

ANNUARIO

DEL LICEO KODÁLY ZOLTÁN DI PÉCS

DELL'ANNO SCOLASTICO 2005-2006

ANUARIO

DEL INSTITUTO KODÁLY ZOLTÁN DE PÉCS

DEL AÑO ACADÉMICO 2005-2006

Szerkesztő:
Pelles Tamás

Nyomdai előkészítés:
S-print Stúdió
(Siklér Gábor)

Kiadó:
Kodály Zoltán Gimnázium és Szakközépiskola

Pécs
2006. június

Felelős kiadó:
Gaál Tibor igazató

A PÉCSI KODÁLY ZOLTÁN GIMNÁZIUM ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA

ÉVKÖNYVE

A 2005/2006. TANÉVRŐL

ANNUARIO

DEL LICEO KODÁLY ZOLTÁN DI PÉCS

DELL'ANNO SCOLASTICO 2005-2006

ANUARIO

DEL INSTITUTO KODÁLY ZOLTÁN DE PÉCS

DEL AÑO ACADÉMICO 2005-2006

30

Harminc év…

2005. október 29-én ünnepeltük iskolánk alapításának harmincadik évfordulóját. A nagyszabású jubileumi ünnepségen tartalmas műsort adtak az iskola jelenlegi és volt diákjai. A műsor után a sporté lett a főszerep: tanári labdarúgócsapatunk összemérte tudását a Besenczi Árpád vezette budapesti Színészválogatottal. Vendégeink este a jótékonysági nosztalgiabálon szórakozhattak. A következő néhány oldalon igyekszünk felidézni az eltelt 30 év és az ünnepség eseményeit – ahogyan mi, és ahogyan mások látták.

Szeretettel várjuk
2005. október 29-én 9 órakor
a PÉCSI KODÁLY ZOLTÁN GIMNÁZIUM
30 éves évfordulója
alkalmából rendezett
díszünnepségünkre
(Pécs, Dobó István u. 35-37. - aula)

9.00 órakor
KIÁLLÍTÁS MEGNYITÓ
megnyitja: *Veres János*
a Kodály Zoltán Gimnázium nyugalmazott
címzetes igazgatója

Kiállítók: *Bedő Anikó, Horváth Ágota, Marksz Levente, Perhács Eszter* - fazekasok;
Hegedűs Zolán - rajz tanár;
Vámosi Tamás - festőművész

9.30 órakor
JUBILEUMI MŰSOR
köszöntőt mond: *Dr. Toller László*
Pécs MJV polgármestere

AZ ISKOLA MÚLTJA ÉS JELENE
címmel ünnepi gondolatait elmondja:
Gaál Tibor
a Kodály Zoltán Gimnázium igazgatója

A műsorban fellépnek:
Bartók Béla Leánykar;
Kodály Zoltán Ifjúsági Vegyeskar;
Nosztalgia kórus;
Az olasz és a spanyol tagozat tánccsoportja;
Apaceller Péter; Balásy Szabolcs; Barta Viola; Benács Hilárusz; Besenczi Árpád; Csajághy Szabolcs; Dénes Gábor; Gál Máté; Gregorovics Tamás; Horváth István; Kertész Attila; Kőrtesi András; Kutas Attila; Loósz Róbert; Martos Csongor; Mokos Tibor; Mózes Balázs; Rózsa Bernadett; Solymosi Péter; Széll Horváth Lajos; Tölgyfa Gergely; Trapp Andor; Várkonyi András; Vidákovits Szláven

Konferálnak: *Gombár Gabriella*
Szili Györgyi

12.00 órakor
BUDAPESTI SZÍNÉSZ VÁLOGATOTT
/Besenczi Árpád vezetésével/
és a
KODÁLY GIMNÁZIUM TANTESTÜLETE VÁLOGATOTT CSAPATÁNAK BARÁTSÁGOS LABDARÚGÓ MÉRKŐZÉSE
helyszín: iskolai sportcsarnok

NOSZTALGIA INTERMEZZO
helyszín: az iskola aulája

15.00-17.00 óráig
OSZTÁLYTALÁLKOZÓK
(Ének-zene, humán, olasz-magyar kéttannyelvű)

19.00-éjjel 1.00 óráig
JUBILEUMI NOSZTALGIA, JÓTÉKONYSÁGI BÁL
helyszín: az iskola aulája
Belépődíj: 1000,-Ft

A rendezvény fővédnöke:
Kodály Zoltánné Péczely Sarolta

A rendezvény védnöke:
Dr. Toller László
Pécs MJV polgármestere

Részlet a jubileumi ünnepség meghívójából

Képzési struktúránk alakulása a 30 év alatt

A pécsi Kodály Zoltán Gimnázium és Szakközépiskola 2005-ben ünnepelte fennállásának 30. évfordulóját. Az eltelt három évtizedben folyamatosan változott, bővült az a képzési repertoár, amellyel mára sikerült a város oktatási rendszerének stabil tagjává tenni iskolánkat. Úgy alakítottuk kínálatunkat, hogy szívesen vállalják tanítványaink a napi buszozást, mert olyan oktatási specifikumokat kaphatnak, amelyeket a belvárosi, nagy hagyományokkal rendelkező iskolák nem tudnak biztosítani.

Az iskola megalakulása óta működik a ***speciális tantervű ének-zenei osztály***. A Dél-Dunántúl egyetlen ilyen jellegű osztályában magas színvonalú zenei oktatásban részesülnek tanítványaink. Kórusaink számtalan hazai és nemzetközi versenyen és fesztiválon elért sikerei, valamint a velük készült rádió-, TV- és lemezfelvételek bizonyítják az előbbi állítást.

1987-ben, az akkori Művelődési Minisztérium kezdeményezésére és támogatásával, tíz magyarországi iskolában kezdődött két tanítási nyelvű oktatás. Ezek között volt a pécsi Kodály Zoltán Gimnázium, ahol két osztályban indult ***magyar-olasz két tanítási nyelvű képzés.*** Az itt szerzett 14 éves tapasztalat birtokában 2001-ben indítottuk az első ***magyar-spanyol két tanítási nyelvű osztályt.*** Ezekben az osztályokban olyan színtű nyelvtudást szerezhetnek tanítványaink, amilyenhez iskolai keretek között más típusú képzés keretében nem juthatnának hozzá.

Az igényeket felmérve 1987-ben ***emelt tantervű humán képzés***t hirdettünk meg. Ma ez az egyik legkeresettebb osztályunk. Az irodalmat és a történelmet magasabb óraszámban tanítjuk, de nem a feldolgozott anyag mennyiségét növeltük, hanem a tárgyalt témák nagyobb mélységben kerülnek feldolgozásra ezekben az osztályokban.

Megtartottunk évfolyamonként egy ***általános tantervű osztály***t. A kiemelkedően magas jelentkezési arány azt igazolja, hogy sok olyan tanuló van, akiben még nem alakult ki az általános iskolában a fő érdeklődési irány, ők majd az érettségiig fogják eldönteni, hogy milyen jellegű továbbtanulást céloznak meg.

Gondoltunk azokra is, akik nem akarnak, vagy nem tudnak mindjárt az érettségi után továbbtanulni. Ők maradhatnak az iskolában, és középfokú ***számviteli és pénzügyi ügyintéző*** szakképesítést szerezhetnek. Eközben magas óraszámban idegen nyelvet és informatikát is tanulnak.

Gaál Tibor
igazgató

A Pécsi Kodály Zoltán Gimnázium 30 éves jubileuma

(Megjelent a Magyar Kodály Társaság Hírei 2005/3. számában)

A 21. század első éveiben egyre több jubileumi ünnepségről adhatunk számot. Ez igen örvendetes, hiszen azt bizonyítja, hogy a 20. század második felében alakult nagyszámú énekkarok és ének-zenei iskolák eredményes munkája beért, és a célul tűzött eszmét és feladatot sikeresen teljesítették. Kodály Zoltán élő jelenléte, állandó buzdítása az „Éneklő Magyarország” megvalósításáért nem volt pusztába kiáltó szó.

Példaként állott az 1950-ben Kecskeméten alakult első ének-zenei iskola, melynek létrejötte Nemesszeghyné Szentkirályi Márta lelkes, a nehézségektől meg nem torpanó akaraterejének volt köszönhető. Az évek folyamán bizonyított meggyőző eredmények sok lelkes, szakmáját szerető, a zene embert formáló erejében bízó szakembert győzött meg hasonló tevékenységre. De senkinek nem hullott ölébe a dicsőség, mindenütt meg kellett érte küzdeni, mint a mesebeli hétfejű sárkánnyal.

Így volt ez Pécs városában is. 1957-ben a Janus Pannonius Gimnázium énektanára *Ivasivka Mátyás* lett. Az ifjú énektanár kezdeményezője volt egy ének-zenei osztály indításának. A „Hatóságok” e kérést elutasították. Néhány eredménytelen próbálkozás után személyesen Kodály Zoltánhoz fordultak segítségért. Miután ő biztosítottnak látta a szakmai feltételeket, közben járt az engedélyeztetésért. 1963 szeptemberében az országban másodikként megkezdte működését az ének-zene tagozat a pécsi gimnáziumban.

Kertész Attila a Széchenyi Gimnáziumban eltöltött öt év után került a Janus Pannoniusba. Ott alapította meg a *Bartók Béla Leánykart.* Két évvel később, 1975 tavaszán a felsőbb Hatóságok úgy döntöttek, hogy a nehezen megszerzett tagozatnak új helyre kell költöznie, – a város peremére, az árnyas Dobó István utcába. – Új tantestület alakult, néhány tanár átjött az anyaiskolából és természetesen Kertész Attila, az énekzene tagozat vezetőjeként. Az iskola első igazgatója Dr. Fiszter Gyuláné volt, majd 1982-től Veres János. Ebben az esztendőben – a Kodály centenárium évében – vehette föl a gimnázium Kodály Zoltán nevét. 1996 augusztusától a gimnázium igazgatója *Gaál Tibor.*

Az évtizedek során sokat alakult, épült, szépült az iskola. Az ének tagozat mellett már olasz és spanyol nyelvi tagozat is működik, és ma már a város büszkeségei közé tartozik a *Kodály Zoltán Gimnázium.* Sok dolgos hétköznap, szép eredmények, megérdemelt dicsőség övezte munkájukat. Erről

számolhattak be a 30 éves jubileumi ünnepség alkalmával. De mindenek fölött meggyőző az a szeretet, ami az egykori és jelenlegi diákok részéről megnyilvánult, és ami igaz elismerést és megbecsülést jelent pedagógusaik számára.

A központi ünnepség 2005. október 29-én volt, és folytatólagosan kapcsolódott ehhez a hagyományos Kodály-hét, melynek ezévi programja a december 21-i Osztályéneklési versennyel zárul. Közbenső hetekben kerül sor az iskola olasz és spanyol nyelvű tagozatos osztályok regionális versenyeire. Majd átnyúlik a következő év februárjára, amikor bemutatkoznak az iskola művészeti együttesei, csoportjai és szólistái.

A „Jubileumi műsor” napján, 9 órakor a tekintélyes méretű aula zsúfolásig megtelt. Az ünnepség a „Kiállítás megnyitó”-val kezdődött. *Veres János* a Gimnázium nyugalmazott címzetes igazgatója mutatta be az iskola azon volt növendékeit, akik ma már elismert képzőművészek, és kiállított tárgyaik a különböző termekben megtekinthetők. – A színpadon – a dobogókon hatalmas énekkar foglalt helyet. Már a lányok öltözéke is mutatta, hogy itt bizony többféle együttes alakult közös kórussá. Impozáns volt amint a műsor folyamán remek koreográfiával változott az összetétel, a létszám. Hiszen az összkarban együtt énekelt a *Bartók Béla Leánykar, a Kodály Zoltán Ifjúsági Vegyeskar,* és a *Nosztalgia Kórus*. Valamennyien *Kertész Attila* növendékei, az ő irányításával szólal meg mindenkor a csodálatos harmónia, és viszi sikerre, és szerez hírnevet évtizedek óta, hazánkban és külföldön a magas színvonalú magyar kóruskultúrának.

A Himnusz elhangzása után Dr. Várnai Ferenc – Juhász Gyula: Pécs c. kánonja szólalt meg az *összkar* előadásában. Várnai Ferenc pécsi zeneszerző több művét ajánlotta a gimnázium kórusának. E mű 1983-ban hangzott el először a Sopianae – Diák Napok alkalmából, és most ezzel a kánonnal köszöntötték 2010 Európa Kulturális Fővárosát, Pécset. Vezényelt: *Kertész Attila* Liszt-díjas karnagy. Ezt követően köszöntötte *Kunszt Márta* alpolgármester a jubiláló iskolát, méltatva jelentőségét és eredményeit. Majd *Gaál Tibor,* a Kodály Zoltán Gimnázium és Szakközépiskola igazgatója mondta el ünnepi gondolatait. Végigkísérte az iskola fejlődésének útját, személy szerint is megemlékezve az iskola kiváló tanárairól, munkatársairól. Sok elismerő oklevél átadására került sor, és felolvasták a rendezvény fővédnökének *Kodály Zoltánné Péczely Saroltának* levelét, amelyben további sok sikert kívánt a gimnázium munkájához.

Tillai Aurél műve a Cantate Domino hangzott fel ezután, amit az első Pécsi Nemzetközi Ifjúsági Zenei Fesztiválra komponált a szerző. Az előadás közreműködői: *Solymosi Péter* és *Körtesi András.* Vezényelt: *Kertész Attila.* Ezt követően Márai Sándor A Hazáról és az államról szóló írását mondta el Tölgyfa Gergely, az iskola diákja. A 25 éve működő *Kodály Zoltán Ifjúsági Vegyeskar* műsora következett: Kodály: Horati Carmen; Karai: Spirituale; Bárdos: Tréfás házasító. Vezényelt: *Kertész Attila,* és a Gimnázium ifjú énektanára: *Várkonyi András.* Ezt követően állt a színpadra a *Bartók Béla Leánykar.* Első számuk: Bartók: Ne hagyj itt, majd Tillai Aurél: a Zengő felett – a szerző e művét az énekkarnak ajánlotta – szólót énekelt: *Pintér Gabriella.*

Az iskola énekesei mindenkor részt vettek különböző népdaléneklési versenyeken. A nyertesek között is a legjobb az „Arany páva" díjat nyert – ma már egyetemi hallgató – *Rózsa Bernadett* adott elő Baranyai népdalokat. Majd új hangzás töltötte be az aulát. A *Nosztalgia Kórus* érett férfi hangjai új varázst jelentettek. A kórus magvát azok a volt kodályosok alkotják, akik az eddigi legnagyobb országos és nemzetközi sikereket érték el. A kórus most már csak jelesebb alkalmakkor szokott összeállni, jubileumi műsorukban azt a két művet énekelték mellyel nagydíjat nyertek: Szokolay Sándor: Ima rontás ellen; Bartók Béla: Négy szlovák népdal. Zongorán közreműködött: *Körtesi András,* vezényelt: *Kertész Attila.* És alig hangzott el a nagy taps már újra együtt állt az összkar, hogy befejezésül elénekeljék régi szép hagyományként Karai: Estéli nótázását, amihez felkérték a jelenlévő összes volt „kodályos" közreműködését, akik mind boldogan siettek a kórus tagjai közé, hogy együtt énekelhessék az oly sok szép emléket idéző művet, *Kertész Attila* vezényletével. Nagy volt a siker!

Ezután színes, tarka műsor következett, a jelenlegi és volt diákok előadásában. Az ének-zene tagozat után az olasz és spanyol kéttannyelvű tagozat táncos lábú lányai mutatkoztak be. Majd a volt „kodályosok" közül főiskolai, egyetemi hallgatók, és már végzett felnőtt emberek énekes és prózai művekkel szerepeltek. Hosszú lenne felsorolni a jobbnál jobb műsorszámokat, de megemlítjük, hogy az „Üzenet egykori iskolámnak" emlékeit ketten is felidézték, *Dénes Gábor* tanár és *Besenczi Árpád* színművész. Remek hangulattal zárult a jubileumi műsor.

.

Illesse igaz köszönet az iskola vezetését, *Gaál Tibor* igazgató urat és a kezdetektől ott működő *Kertész Attila* énektanár-karnagyot, hogy ilyen meggyőző erővel, ilyen magas szinten tartják és képviselik a magyar ifjúság pedagógiai és zenei nevelését példát mutatva nem csak helyi, hanem országos szinten is. További erőt, hitet és meggyőződést kívánunk e nemes, embert nevelő munka folytatásához, amivel jelentősen hozzájárulnak a magyar kultúra széleskörű elismertségéhez.

Márkusné Natter-Nád Klára

A pécsi Kodály Zoltán Gimnázium harminc éve

(Megjelent a Köznevelés 2006. február 24-ei számában)

Az iskola születésekor Fiszter Gyuláné igazgató bábáskodott. Őt követte az igazgatói székben 1981-ben helyettese, Veres János, aki ma is aktív matematika-fizika szakos tanár, címzetes igazgató. A kezdetekről őt faggatom.

Az iskola eredeti terv szerint a *szentlőrinci Gáspár-féle kísérleti általános iskola középiskolai nagy testvére* lett volna. Ennek vezetésére az MTA *Bernáth Józsefet* (utóbb a megyei pedagógiai intézet igazgatója és főiskolai tanár lett) kérték fel. Ő, és hívására még jó páran Karcag patinás gimnáziumából jöttünk Pécsre. De visszatérve az őstörténethez: Bernáth Jóska visszalépett, mert az akkori oktatásirányítók nem fogadták el elképzeléseit. Ezért aztán 1975-ben három osztállyal *általános* gimnáziumként indultunk. A tanulók és a tantestület a város szinte valamennyi iskolájából verbuválódtak. Mondanom sem kell, hogy sok iskola felhasználta az alkalmat, hogy megszabaduljon a gyengébb képességű és rossz magaviseletű diákjaitól, valamint egy-egy lázadó szellemű, renitens kollégától. Mindenesetre azért, bár a legenda így tartja, nem voltunk kicsi Gulág vagy fegyenctelep. Sőt! Igen kiváló tanárokból kovácsolódott össze a tantestület. Erre szükség is volt, hiszen itt, a bányászok lakta város peremén *válogatott* gyerekeket kellett nevelnünk-oktatnunk.

Azért, hogy a felsőbb évfolyamok is elindulhassanak, ide helyezték át a Janus Gimnázium és Szakközépiskola ének-zene tagozatát, s vele egy fiatal, azóta már nemzetközi hírnévnek örvendő karnagyot, *Kertész Attilát.* Azonban még évekig sokat küszködtünk a beiskolázással és az elavult típusterv alapján készült épület hibáival. Csak egy példa: az átadás után egy hónappal, mivel építési törmelék maradt a vécék szennyvízelvezető csöveiben, a folyosókat elöntötte a szennyvíz. A hibákat, mivel az építővállalat nem vállalta, a gyerekek tárták fel.

Az igazgatóságot 1981-ben vettem át, s a testülettel együtt szerettük volna, ha valami sajátos, csak ránk jellemző specialitás és név fémjelez bennünket, a névtelen, illetve semmitmondó Dobó István Utcai Gimnázium helyett. Országszerte ekkor indultak a két tannyelvű gimnáziumok, mi az *olasz* nyelvre pályáztunk – sikerrel. Ez alapvetően, pozitív elmozdulással változtatta meg beiskolázási mutatóinkat. A másik nagy szerencsénk, hogy az ekkor indult *honvédkollégista* osztályok egyike is hozzánk került. Így a Honvédelmi Minisztérium jóvoltából nagyszabású bővítés, felújítás kezdődhetett el az iskolában. Tornacsarnok, kerengővel övezett aula, műanyag borítású sport- és teniszpályák, szaktantermek, első osztályú szertárak stb. Mivel jó volt a kapcsolatunk a tervezővel és a kivitelezővel, a tervek alakításába és a megvalósításba mi is beleszólhattunk. Mindez nagy szó volt azokban az években. Az intézmény – a város többi iskolájával összehasonlítva – ma is korszerű és jó állapotban lévő épület.

Sokáig kerestük a megfelelő nevet. 1981-ben előhozakodtunk Kodály Zoltán nevével. Néhány évig, egészen a rendszerváltozás előtti évekig jól prosperált az iskolánk, akkor azonban megszűntek a honvédkollégiumok, megszűnt a két tanítási nyelvű osztályok országos felvételi rendszere, így a regionális beiskolázásunk a megyére szűkült. 1994-en nyugdíjba vonultam, így a gondok jó részének megoldása már utódomra, *Gaál Tiborra* hárult.

– ***Milyen ma az iskola?*** – kérdezem Gaál Tibor igazgatót.

– Fő jellemzője a stabilitás és a folyamatos fejlődés. Megőrizte hagyományos családias, bensőséges légkörét. Sok szülő eredményeink mellett azért is választ bennünket, mert csendes, családi házas zöldövezetben távol vagyunk a város nyüzsgésétől. Kínálatunk bővült: az olasz mellett a spanyol nyelvet is két tannyelvű gimnáziumként tanítjuk immár 5. éve. Munkánkat három-három olasz és spanyol, valamint egy angol idegen anyanyelvű tanár/lektor segíti. Sok reálszakos kollégánk pedig – mivel bizonyos tárgyakat idegen nyelven kell tanítani – elvégezte az olasz szakot, illetve megtanult olaszul, most pedig a spanyol van soron. A két idegen nyelvi osztály mellett évente egy emelt tantervű humán, egy ének-zene tagozatos és egy normál gimnáziumi osztályt, valamint 13. évfolyamon egy szakképző évfolyamot (számviteli és pénzügyi ügyintéző) tudunk elindítani. Így 60 fős tantestületünk összesen 672 diákot tanít. Közvetlen és partneri kapcsolatban vagyunk két nagykövetséggel, a szülőkkel és legfőképpen a diákokkal, akik végzősként nem csupán az ötéves találkozók alkalmából látogatnak vissza hozzánk.

Nagyon sok volt diákot immár barátként köszönthetünk. Országos fesztivált is szervezünk, ilyen például az olasz két tannyelvű iskolák nagy rendezvénye, a Festival d'Italiano. Az iskola kapui azonban nemcsak ilyenkor nyitottak, rendezvényeinket szívesen látogatják a környékbeli lakók, szülők is. Legmeghittebb ezek közül a Kodály-héten megrendezett karácsonyi osztályéneklési és hangversenyünk. Azt hallani és látni kell, ahogy 23 osztály, tanár és diák együtt énekel! Mindig a névadónk születésnapjára (december 16.) eső héten rendezzük meg még a megyei vers- és prózamondó, történelem, valamint a megyei népdaléneklési versenyt, így a többi iskolától sem szakadunk el.

Szeretnénk az iskola tetőterében egy hatvan férőhelyes lánykollégiumot kialakítani. Már a terveket is elkészíttettük, a fenntartónk is jóváhagyta, pályáztunk is a központi kollégiumépítési programra, de sajnos forráshiány miatt egyszer már elutasítottak bennünket. Nagyon bízom azonban, hogy hamarosan sikerül ezt a tervünket is megvalósítanunk, s a mostani pályázatunk már sikeres lesz.

Reichmesz Ádám

Tanár vagyok

*(A jubileumi ünnepségen elmondta **Dénes Gábor** egykori diákunk – ma tanár)*

Tanár vagyok. Attól a perctől fogva, hogy egy gyermek ajkáról felröppent egy kérdés. Sok helyütt éltem, számos alakban.

Voltam Szókratész, aki arra izgatta Athén ifjúságát, hogy kérdések útján fedezzenek fel új eszméket. Voltam Anne Sullivan, aki egész a diplomáig morzézta a világ titkait a vakon és siketen született Helen Keller tenyerébe. Voltam Aiszóposz és Hans Christian Andersen, akik ezer mesében tárták fel az igazságot. Voltam Marva Collins, aki azért harcolt, hogy minden gyermek egyaránt tanulhasson. Voltam Mary McCleod Bethune, aki népfőiskolát emelt, melyben narancsosládák szolgáltak pad gyanánt. Én voltam Bel Kaufman is, aki felküzdötte magát a „lefelé vezető lépcsőn".

Elődeim neve fényesen ragyog a művelődéstörténet lapjain… Booker T. Washington, Buddha, Konfuciusz, Ralph Waldo Emerson, Leo Buscaglia, Mózes és Jézus.

Egy vagyok azokkal, akiknek neve és arca rég feledésbe merült, de tanításuk és jellemük tovább él tanítványaik munkájában.

Örömkönnyeket hullattam volt tanítványaim esküvőjén, velük ujjongtam, amikor gyermekük született, s lehajtott fejjel, komor és zavarodott lélekkel álltam a sírok szélén, melyek túl korán nyelték el a még nagyon is fiatal testeket.

Hivatásom folytán egyetlen nap leforgása alatt szerepelek mint színész, barát, orvos és ápoló, edző, leletmentő régész, pénzkölcsönző, taxisofőr, pszichológus, pótszülő, kereskedelmi ügynök, politikus és a hit védője.

Hiába a sok térkép, táblázat, képlet, ragozás, történet és könyv, nincs mit tanítanom. Diákjaim valójában csakis saját maguktól tanulhatnak, s minden erőfeszítésemet latba kell vetnem, hogy segítsek megismerni önmagukat.

Élő ellentmondás vagyok. Akkor beszélek a leghangosabban, amikor a leginkább fülelek. Azzal adom a legtöbbet, amit hálásan elfogadok tanítványaimtól.

Nem anyagi javakra áhítozom, de folyvást kincseket keresek: új lehetőségeket tanítványaim képességeinek kibontakoztatására; és szüntelenül kutatom a tehetséget, mely néha saját maga ellenségeként elzárkózik.

A legszerencsésebb vagyok minden dolgozó közül: az orvos egy varázslatos pillanatban életet segíthet a világra. Nekem megadatott, hogy naponta láthassam, mint születik újjá ez az élet kérdések, eszmék és barátságok révén. Az építész tudja, hogy amit gonddal épít, talán évszázadokra megmarad. A tanár tudja, hogy amit szeretettel és tisztességgel épít, az örökre megmarad.

Harcos vagyok. Naponta küzdök a kollegák féltékenysége, a csüggedés, a félelem, a kényelmesség, az előítélet, a tudatlanság és a közöny ellen. Ám hatalmas szövetségesek segítenek: az értelem, a tudásszomj, a szülői támogatás, az eredetiség, az alkotókészség, a hit, a szeretet és a derű mind-mind zászlóm alá sereglenek.

Ki másnak is mondhatnék köszönetet a csodálatos életért, mely osztályrészemül jutott, mint a szülőknek. Az ő jóvoltukból ért az a megtiszteltetés, hogy rám bízták a legnagyobb örök értéket, melyet létre hoztak: a gyermekeiket.

Múltam tehát emlékekben gazdag, jelenem pedig erőpróbákban, kalandokban és vidámságban bővelkedik, hiszen napjaimat a jövővel tölthetem.

Tanár vagyok… és minden nap hálát adok Istennek ezért.

(John W. Schlatter)

Válogatás a jubileumi rendezvények képeiből

A tanév eseményei

Az ének-zene tagozat egy tanéve

A Bartók Leánykar tagjai az előző tanév zárása után szünet nélkül folytatták a munkát, mivel meghívást kaptak Grazba a ***VOKAL.TOTAL.2005 Nemzetközi Zenei Fesztiválra.*** A gyönyörűen felújított „Európa Kulturális Fővárosa" nagy szeretettel fogadta az európai, kínai és mexikói együtteseket. A minoriták csodálatos koncerttermében, Graz két templomában, a belváros „zenei udvariban", s végül záró koncertként a híres óratorony alatti kazamaták 1500 főt befogadó egzotikus környezetében énekelt a kórus. A koncerteken nagy sikert arattak Bartók, Kodály, Kocsár, Karai és természetesen a német nyelven előadott Schütz és Händel művek. Az együttes zongorakísérője ezúttal is Körtesi András zongoraművész volt, szerepléseinket Vajda Eszter tanárnő konferálta német nyelven. A várossal való ismerkedéstől a rossz idő, a gyakori esőzés sem vette el a kórus hangulatát. 2007-ben ez a grazi fesztivál versennyé alakul, ahová majd újra meghívnak bennünket.

Szeptembertől, már az új tanév kezdetétől a 2006-os Bartók évre készültek a lányok. Ennek a rendezvénysorozatnak első állomása a „***Zenei Világnap***" volt. Három pécsi együttes társaságában Bartók műveket szólaltatott meg a Leánykar a Református Gimnázium aulájában.

Gimnáziumunk „Nosztalgia kórusa"

Majd ***iskolánk 30 éves jubileuma*** következett, ahol a két kórusunk mellett föllépett a kiválóan éneklő Nosztalgia Együttes is. A már diplomás énekművészeink Csajághy Szabolcs, Horváth István, Pintér Gabriella óriási

sikert arattak. Nem különben a könnyűzene és népzene fenoménjei: Gregorovics Tamás, Martos Csongor és Trapp Andor, valamint menedzserük Kutas Attila. Természetesen most is a „rádiós" Gombár Gabi konferált. A legnagyobb sikere – mint mindig – az összkarnak volt (az elhangzó művek: Várnai Ferenc: Pécs és Tillai Aurél: Cantate Domino).

Az első félév másik jelentős eseménye, hogy elindítottunk egy ***holland – magyar iskolaközi projektet*** Mattenheimné Gyulassi Elvira tanárnő segítségével, melyet 2007-ben szeretnénk megvalósítani. A project lényege a kölcsönös bekapcsolódás a hollandiai gimnázium Montessori-, és gimnáziumunk Kodály-szisztémájának programjába. A novemberi tanárcsere sikeres volt, s reméljük, a pályázat is nyertes lesz. A program tevékeny résztvevője a 10. A ének-zenei osztály lesz.

A Leánykar következő fellépése november 25-én, ***Tillai Aurél 75. születésnapja*** alkalmából rendezett forró hangulatú koncerten volt.

December 2-án mindkét kórusunk műsorát fölvette a ***Magyar Rádió,*** majd a Vegyeskar – Várkonyi András vezetésével – ***Pécs-Vasas karácsonyi hangversenyén*** énekelt.

A félév legszebb pillanatai most is a Kodály-hét jól szervezett és változatos programjaihoz fűződtek. A ***megyei népdalversenyen*** az ország legjobb szakemberei előtt második helyet ért el Kaposvári Szilvia (11. A) és döntőbe jutott Bercsényi Judit (12. A).

A Bartók Leánykar ***olaszországi turnéja*** miatt a karácsonyi koncertünk korábban, december 16-án, Kodály születésnapján volt. Az ünnepi műsor követte a hagyományokat, magas színvonalával, bensőséges hangulatával méltó módon névadójához.

A december 18-án Olaszországba érkező Leánykar emlékezetes hangversenyt adott Terracinában és a város régiójában (erről a koncertkörútról Vajda Eszter tanárnő számol be részletesen az évkönyv további részében), a lányokat szinte a Jézuska hozta haza közvetlenül karácsony előtt.

A második félév is a Bartók koncertekre és az Országos Diák Napokra (Helikon) való készülés jegyében telt.

Iskolánk vezetése úgy határozott, hogy feléleszti a 10 éve elhalt szép hagyományt, a ***megyei osztályéneklési versenyt,*** megtoldva azt az általános iskolai osztályok szereplésével. A fesztivál 2006. február 24-én nagy sikerrel zárult, s reméljük, hogy a következő tanévben még több jelentkezővel tudjuk megrendezni. Kiemelkedően szerepeltek iskolánk kategória-győztesei: a 9. E, 12. E és a 11. A osztály (osztályfőnökeik: Füzesi Kitti, Futó Andrea, Mátés György).

A Bartók Leánykart újra nagy megtiszteltetés érte: meghívást kapott Budapestre a jubileumi Bartók hangversenyre a ***Művészetek Palotájába.*** A hét zenekari kíséretes leánykari mű mellett énekelték a Négy szlovák népdalt és a három tételes Falun c. alkotást Gulyás Márta zongoraművésznő kíséretével. A budapestit a pécsi díszhangverseny követte a ***Palatinus Szálló*** nagytermében, ahol Kuti Ágnes volt a szólista és Körtesi András kísért zongorán. (A Falun c. rendkívüli nehézségű művet Pécsett először a Bartók Leánykar mutatta be 1978-ban.)

Az ***Éneklő Ifjúság*** áprilisi 7-i koncertjén kórusaink arany fokozatot értek el „Diplomával" és a Leánykar az „Év kórusa" címet is elnyerte. Ez évben nagyon színvonalas volt a „Bemutatkozunk" műsora is.

Az Eck Imre Művészeti Iskola működése óta a szólisták és kamaraegyüttesek produkciói jól érzékelhetően fejlődnek – ezt tapasztaltuk legutóbb a ***Keszthelyi Helikonon.*** Arányaiban az utóbbi évtized legjobb eredménye született: 9 kategória indulói közül heten érmet nyertek és ebből öten aranyat kaptak. Újra kiemelkedően szerepeltek kórusaink, köztük a vegyes kamarakórus, mely tulajdonképpen a 11. A osztály tagjaiból állt – kiegészülve egy olasz tagozatos fiú énekessel. Ilyen énekes tudású osztály utoljára 20 évvel ezelőtt volt iskolánkban, akik két koncertkörutat is tettek Bulgáriában és Olaszországban.

Kaposvári Szilvia (11. A)
Helikon arany fokozat
népzenei kategória

Himics Nikolett (11. A)
Helikon arany fokozat
komolyzenei kategória

A Helikonon arany fokozatot ért el Kaposvári Szilvia (11. A) a népzenei, Himics Nikolett (11. A) a komolyzenei kategóriában. Énekes tagja is volt a humán tagozatosokra épülő aranyérmes színjátszó csoportnak. Bronz fokozatot nyert Kázmér András (11. D) és Fritz Dóra (9. A) Ritter Zsófia (10. D) gitárkíséretével. Énekeseink kiváló zongorakísérője Várkonyi András volt. A mostoha időjárás ellenére delegációnk jól érezte magát, bár zenetagozatosként az értékelésnél mindig „hátrányos helyzetűek" vagyunk.

Mindkét együttesünk meghívást kapott az idei Pécsi Nemzetközi Ifjúsági Zenei Fesztiválra, mely Pünkösdkor kerül megrendezésre. Vegyes karunknak valószínűleg lengyel népzenei együttes lesz a vendége a fesztivál idején, majd reményeink szerint ősszel mi látogatunk Lengyelországba.

Nagyon rangos felkérést kapott Leánykarunk őszre és 2007 tavaszára: közreműködői leszünk Mahler III. szimfóniájának és Liszt Ferenc Dante szimfóniájának, melyet a Pécsi Filharmonikus Zenekar ad elő Hamar Zsolt vezényletével. Továbbá meghívást kapott az együttes Gyulára egy Bartók koncertre a Zenei Világnap alkalmából és 2007. március 15-én egy Kodály koncertre.

Terveink közt szerepel még az 1956-os forradalom 50. évfordulóján rendezendő városi ünnepségen való közreműködés és a tavaly elmaradt Európai karácsonyi hangversenyen való részvétel Strasbourgban.

Kertész Attila
tagozatvezető

A pécsi Bartók Béla Leánykar latinai vendégszereplése

„A zene univerzális nyelvezete és kommunikatív ereje képes lelkünk legbelsőbb húrjait megpendíteni, és képes arra, hogy kifejezze a közös gyökereket és értékeket."

(Carlo Azeglio Ciampi)

Róma: Colosseum, II. Victor Emmanuel emlékmű, Trevi kút, Pantheon, Navona tér, Angyalvár, Vatikán…

Így kezdődött a pécsi Kodály Zoltán Gimnázium Bartók Béla Leánykarának éneklő útja. Egy életre szóló élménnyel gazdagodtak a kórus tagjai, akik igazgatójuk, Gaál Tibor, karnagyuk, a 2005-ben Liszt Ferenc díjat kapott Kertész Attila, és zongoristájuk Körtesi András kíséretében karácsony előtt Latina megyében jártak. A koncertkörút a Latina megyei delegációnak köszönhető. Tavasszal iskolánkban jártak, és bepillantást nyertek a kórus egyik próbájába. Ekkor elhatározták, hogy meghívják a kórust egy olaszországi vendégszereplésre.

Kórusunk programja kitűnően sikerült: nagyszerű énekléssel, élményt adó látnivalókkal telt ez a pár nap. Több alkalommal örvendeztette meg hallgatóságát világi és egyházi fellépésein. Kiemelkedő sikert arattak, remekeltek a szólisták és a fuvolisták. A sok helyszín megannyi érdekességet nyújtott a kórustagoknak. A fellépések mindegyike más és más hangulatot adott énekeseknek és hallgatóknak egyaránt. Ritka pillanatokat élt át a kórus, amikor a terracinai Delibera templomban könnyeket csaltak a hallgatóság szemébe, különösen akkor, amikor Bartók Béla és Kodály Zoltán alkotásai felcsendültek. De az oldottabb, könnyedebb hangvételű dalok szintén nagy sikert arattak.

Természetesen az előadások mellett volt időnk a környék megismerésére is. Bebarangoltuk Latina megye történelmi és földrajzi nevezetességeiről híres városait. Így jutottunk el első nap Fondiba, ahol a Santa Maria in Piazza templomban tartott koncert után a Baronale várat is megtekintettük. Másnap Latina városában a középiskolai koncert és a planetárium megtekintése után egy rövid karácsonyi koncerttel kápráztatta el a kórus az „1 euro per un liceo in Africa” („1 euró egy afrikai középiskoláért”) keretében tartott sajtótájékoztató résztvevőit a megyeházán. Majd „meghódítottuk” a gyönyörű Sperlongát, este pedig a terracinai belvárosban tett séta után kórusunk feledhetetlen koncertet adott a Delibera templomban. Stefano Nardi polgármester úrtól pedig újabb meghívást kapott a kórus az elkövetkezendő nyárra. Harmadnap Priverno felé megcsodáltuk a Fossanovai apátságot, ahol Aquinoi Szent Tamás utolsó napjait töltötte. Végül a privernói Városházán szintén egy gyönyörű koncerttel kedveskedtek énekeseink a közönségüknek. Kint tartózkodásunk alatt alkalmunk volt az olasz konyha különlegességeit is megízlelni, részt vettünk egy mozzarella-kóstolón is.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a kitűnő szervezésért és a vendéglátásért Armando Cusani úrnak, a Latina-megyei Közigazgatási Hivatal elnökének, Massimo Avellone úrnak, a Kulturális és Turisztikai Bizottság elnökének, Enzo Grossi úrnak, aki a pécsi Európa Házban működő Olasz Kultúra Képviseletének elnöke és Maria Annunziata Luna asszonynak, aki ennek a képviseletnek a delegáltja. Nem felejtjük a bennünket fogadó vendégszeretetet. Köszönjük az ajándékokat, és reméljük, a későbbiekben lehetőségünk nyílik vendéglátóink kedvességét viszonozni.

Vajda Eszter

La tournée del coro femminile Béla Bartók di Pécs nella provincia di Latina

"La lingua universale e la forza comunicativa della musica hanno una voce capace di toccare le corde più profonde della nostra anima e di riportare alla luce le comuni radici e valori."

(Carlo Azeglio Ciampi)

Roma: Colosseo, Monumento di Vittorio Emanuele II., Fontana di Trevi, Pantheon, Piazza Navona, Castel Sant'Angelo, Vaticano...

Così è cominciato il viaggio in Italia del coro femminile "Béla Bartók" del Liceo "Zoltán Kodály" di Pécs. Un'esperienza di vita che ha arricchito le coriste, le quali prima delle feste natalizie sono state ospiti nella provincia di Latina accompagnate dal loro preside Tibor Gaál, dal maestro Attila Kertész – a cui nel 2005 è stato conferito il titolo "Direttore d'orchestra laureato al premio Ferenc Liszt" – e dal pianista András Körtesi. La tournée è stata organizzata su iniziativa della Rappresentanza Italiana nella Casa d'Europa con la collaborazione della Amministrazione Provinciale di Latina, che nella primavera scorsa in visita presso il Liceo ″Zoltán Kodály″ di Pécs e hanno invitato in Italia il coro della scuola dopo aver assistito ad una sua prova.

Il viaggio in Italia delle ragazze del coro è stato un successo: due giorni passati tra magnifici canti e interessanti curiosità che hanno regalato momenti straordinari. Per più volte le coriste hanno deliziato il pubblico con esecuzioni di musica sacra e profana. Il coro ha ottenuto un notevole successo; hanno brillato le soliste e le flautiste. Oltre ai concerti eseguiti con successo, in questi tre giorni è sato possibile visitare i bellissimi luoghi che sono stati attraversati. Ogni concerto ha regalato emozioni diverse sia alle cantanti che agli spettatori. Tra tutti si può ricordare un momento molto toccante per le coriste, quando nel Santuario della Delibera a Terracina il pubblico che assisteva allo spettacolo si è commosso fino alle lacrime, in particolare quando il coro ha intonato opere di Zoltán Kodály e Béla Bartók, ma anche i canti più leggeri hanno avuto un'esecuzione grandiosa ed emozionante.

Accanto alle esecuzioni, le ragazze si sono ritagliate un po' di tempo per conoscere i luoghi in cui sono state ospitate. Hanno visitato le città della provincia di Latina famose per la rilevanza storica e per la posizione geografica. Il primo giorno si sono recate a Fondi, dove, al termine del concerto tenuto nella splendida Chiesa di Santa Maria in Piazza, hanno visitato il Castello Baronale. Il giorno successivo nella città di Latina dopo il concerto al liceo e la visita del suo planetario, il coro ha offerto alla Provincia e alla prefettura di Latina un breve concerto natalizio all'interno della manifestazione benefica "1 euro per un liceo in Africa". Successivamente ″è stata conquistata″ la meravigliosa città di Sperlonga. La sera stessa, dopo una passeggiata nel centro di Terracina, le nostre coriste hanno dato vita ad un concerto indimenticabile nel Santuario della Delibera ricevendo dal Sindaco Stefano Nardi un invito per dei concerti per l'estate prossima. Il terzo giorno si sono spostate verso Priverno dove hanno ammirato l'Abbazia di Fossanova, luogo incantevole in cui S. Tommaso d'Aquino trascorse i suoi ultimi giorni. Anche l'ultimo concerto tenuto al Palazzo Comunale di Priverno ha ottenuto un grande successo. Nel corso di questa visita in Italia, tra un concerto e l'altro c'è stata l'occasione di assaggiare i buonissimi piatti tipici della cucina locale. In particolare si è svolta una degustazione di mozzarella di bufala in una manifattura.

Ringraziamo per l'organizzazione il Presidente della Amministrazione Provinciale di Latina Armando Cusani, il Presidente della Commissione Turismo e cultura Massimo Avellone, il signor Enzo Grossi e Maria Annunziata Luna rispettivamente Presidente e Delegata alla Cultura della Rappresentanza Italiana nella Casa d'Europa di Pécs. Non dimenticheremo la loro gentilezza e speriamo di riuscire ad approfondire e mantenere nel tempo il nostro rapporto, ricambiando l'ospitalità ricevuta.

Vajda Eszter

„Úgy szeresd: magadat el ne vétsd."
(Nagy László: Bartók)

Bartók 125 – versben

Bartók Béla – Kodály Zoltánnal együtt – a 20. század, sőt: történelmünk legigazabb magyarjai közé tartozik. Joggal mondhatjuk, hogy a világkultúrában is hasonló helyet foglalnak el, mint nemzetünk kultúrájában. Nem véletlen tehát, hogy 2006-ban, Bartók Béla születésének l25. évfordulóján a világ és az ország számos eseménnyel igyekszik kifejezni tiszteletét a nagy zeneszerző és gyémántkemény erkölcsű ember iránt. Ez a tiszteletadás azonban csak akkor lehet valóban teljes és igazán őszinte, ha nem „csak" a kulturális élet nagy, országos szintjein, hanem a kisebb közösségek (települések, intézmények, szervezetek, vagy mondjuk az iskola), és a személyes élet szintjén is minél többek számára átéltté így belsővé válik műve. Remélhetőleg erre, erre is gondoltak iskolánk ének-zene tagozatának tanulói, amikor elhatározták, hogy Bartók Béláról egy versmondó verseny/délután során emlékeznek meg.

Az esemény, amelyen azért természetesen nem ének tagozatosok is részt vehettek, április 5-én zajlott le, és felelősséggel írható le, hogy sikere volt. Sikere volt, mert mindenki komolyan vette a szereplést, és a legjobb tudása szerint igyekezett értelmezni és tolmácsolni az általa választott szép verseket (csak tényleg közbevetőleg és nem ünneprontásként: még a viszonylag szépen elmondott, de félig olvasott szöveg is más, kevesebb, mint a „kívülről" megtanult. Ugye értjük, hogy abban az egy-két esetben miről volt szó?).

Néhány költő és mű az elhangzottakból: Reményik Sándor (Nem nyugszunk bele), Dzsida Jenő (Hajnali kövek), Kányádi Sándor (Nyergestető), Szőcs Géza (Példázat az elküldött sapkáról), Was Albert (Üzenet haza), Bertók László (Belerajzolunk egy pici almafát), Szabó Lőrinc (Hajnali rigók), Juhász Gyula (Üzenet) – és mások.

Mindez azt jelentette, hogy a nagy tekintélyű zsűri (tagjai: Kovács Edit tanárnő, Kertész Attila és Tóth Károly tanár urak) csak nagyon alapos tanácskozás után tudta eldönteni a helyezések sorsát. A döntés alapján a 9-10. évfolyamosok közül Körmendi Virág (9. E) végzett az első helyen, második Fekete Dzsenifer (10. D), harmadik pedig Pásztó Ágnes (10. B) és Gyöngyösi Júlia (9. B) lett. Ugyanez a sorrend a „nagyoknál": 1. Orbók Emőke (11. C), 2. Gál Emőke (13. D), 3. Cseh Anna (12. D) és Himics Nikolett (11. A).

Végezetül még egy gondolat. Manapság nem egyszer elhangzik, hogy ne szégyelljünk büszkék lenni önmagunkra. De mit is jelent ez? Úgy hiszem, akkor lehetünk igazán büszkék, ha alázattal és öntudattal – és persze kis fáradságot sem kímélve – vállaljuk azokat a közös, nemzeti értékeket, amelyeket nemcsak a könnyen szolgaivá váló szó, hanem a történelem sok keserves megpróbáltatása tesz egyre élőbbé és hitelessé.

Dr. Tóth Károly

A humán tagozat egy tanéve

Az általában csak az egyszerűség kedvéért „humán tagozatnak” nevezett „speciális tantervű” osztályokban a szakmai munkát a több éve kiforrott gyakorlat alakította. Mint a Pedagógiai Program ígéri, az átlagosnál valamivel nagyobb óraszámot nem a tananyag extenzív kiterjesztésére, hanem inkább az intenzív elmélyítésére fordítottuk. A nagyobb óraszám lehetővé tette nagyobb számú gyakorlat elvégzését is, akárcsak a készségek fokozottabb fejlesztését. A nagyobb óraszámnak köszönhetően a folyamatosan fejlesztett videótár újabb szerzeményeit is be tudtuk építeni, a régiek mellett a napi munkába. Az egyes osztályok gyakran éltek a Pécs adta kulturális lehetőségekkel, így mind a négy osztály megtekintette a Chagall-kiállítást, mintegy 80-an nézték meg a Munkácsy tárlatot, a 11. B és a 10. B pedig a multimédiás József Attila kiállítást. A tagozat egésze megnézte a Hajmeresztőt a Nemzeti Színházban. Az előbb említett színház- és tárlatlátogatások mellett, mondanunk sem kell, meg kell tartanunk az iskola életére egyre mélyebb gyökeret eresztő színjátszó napok gyakorlatát, melyen idén a 11. B, a 10. B és a 9. B szerepelt. A humán tagozat igen jól szerepelt az iskolai történelem versenyen. A 2006/2007-es tanévben folytatódott az érettségi új követelményrendszerének a mindennapi munkába történő átplántálása, a követelmények napi feladatokra történő bontása. Lehetővé tettük, hogy a „humán tagozat” tanulói is részt vehessenek az emelt szintű érettségire való felkészítő foglalkozásokon. Nem vált általánossá, ezért erősíteni kell a több tankönyvre, az irodalomtörténeti atlaszra, a Matura Klasszikusokra is támaszkodó oktatás és felkészülés gyakorlatát.

A jövőt tekintve szakmai szempontból mindenképpen fontos a tanmenetek revíziója, mely a tanulókat annyiban érinti, hogy az új tanmenetek életbe lépésétől kezdődően a tankönyvek által szabdalt tananyag beosztása nem lesz szinkronban az iskolai tanévek tagolásával. Mindenképpen elindítjuk – később kidolgozandó versenyszabályok szerint – a „Fedezzük fel a szöveggyűjteményünket!” elnevezésű „létraversenyt”. Az új érettségire való felkészítést segítené elő egy olyan szakkör vagy érdeklődési kör elindítása, mely film és irodalom összefüggéseit elemezné megfilmesített irodalmi művek megtekintésével. Belső igénnyé kell tenni a tanulókban a különböző versenyeken, pályázatokon való indulás szándékát, meg kell(ene) erősíteni a hagyományos értékrend állandó táplálásával a nemzeti kultúra értékeinek őrzését, a globális kihívásokkal szembeni ellenállni tudás képességét. A kisebbségi magyar sors, a történeti Magyarország jobb megismerését, a nemzeti érzés mélyítését fogja szolgálni a 2007 tavaszára tervezett felvidéki tanulmányi kirándulás, melynek szervezését 2006 szeptemberében kezdjük meg.

Előbb-utóbb a korszerűbb oktatás érdekében szükségessé válik egy olyan szaktanterem kialakítása, ahol az informatika minden eszköze egy helyen rendelkezésre fog állni.

A 2006/2007-es tanévben magyar nyelv és irodalom és történelem sorrendben a négy osztályban a következő tanárok tanítottak:

9. B: Staub Ernő – Hencsné Tóth Zsuzsa
10. B: Hencsné Tóth Zsuzsa – Hencsné Tóth Zsuzsa
11. B: Gyulavári László – Hencsné Tóth Zsuzsa
12. B: Kováts Edit – Kissné Peternics Anikó

Gyulavári László
tagozatvezető

Egy aranyos előadásról

A színpadon egy tipikus (átlagosztály) tanulói. Szörnyű, körmöt-tövigrágó probléma foglalkoztatja őket: tanulni vagy nem tanulni? Illetve hogyan, mert itt az idő, amely szorít. A tét magáért beszél: rossz jegy, egy kicsit jobb jegy, netalántán még jobb, másfelől meg a nem kizárható bukás, szégyen, otthoni problémák, következmények a nyárra is áthúzódóan, sőt. És így tovább.

Szóval üt az utolsó óra, valamit csinálni kell. De mit? Valamit mindenki gondol.

Pillanatok alatt felizzanak az indulatok, és nagy csetepaté bontakozik ki, még A helység kalapácsa kocsmai szereplőinek is leesne tőle az álluk, ha látnák.

Az alapszituáció – valljuk be – nem különösebben új. Tudnivaló, hogy iskolákban, tanulói közösségekben, ott lévő egyéniségek életében előfordult már ilyen, mint ahogy napjainkban is, és mint ahogy megjósolható, hogy előfordul még az ezer titkokat tartó jövőben is.

Ha a szituáció nem is új, az azonban, ahogy a történet a 11. B színjátszóinak előadásában, Tóth Zoltán rendezésében előadatott, már egyáltalán nem mindennapi – szóval egy nem mindennapi produkciót láthatott az iskolai „színházi hét” hálás közönsége.

Ennek a megállapításnak első bizonyítékaképpen azt lehet felhozni, hogy hiteles, hitelesen karikírozott (ön)képét láthattuk annak, hogy mi történhet ilyenkor. A nehézségek kivédésének, megkerülésének, netán megoldásának számtalan szellemesen előadott (önfelmentő) ötletén túl, a pártokra szakadás során, az egymás segítésének, a betartásoknak, a vetélkedéseknek, féltékenykedéseknek, ötletrohamoknak, kifogásoknak, mindenféle blabláknak és hasonlóknak a kaleidoszkópját.

Mindez roppantul szórakoztató előadásban jelent meg a színen. Szinte mindvégig élvezetesek, magas színvonalúak voltak a gesztusok, kifejező a mozgás, a mozgás és a zene kapcsolata, hatásos a szövegmondás – egyáltalán: élvezetes volt az egész előadás kiérleltsége és hitelessége, komolysága, humora, öniróniája. A dermesztő csöndekből olykor pillanatok alatt „izzott fel”

a helyzet az áttekinthetetlen káosz helyzetébe. Aki valaha is színpadra lépett, annak nem kell magyarázni, hogy ilyenkor kell igazán fegyelmezettnek lenni…, illetve előtte jó sokat próbálni.

A 11. B teljesítménye azért is figyelemre méltó, mert 9. osztálytól kezdve fokozatos fejlődés során jutottak el erre a színvonalra – s ez őket is és rendezőjük munkáját is dicséri. Ebből a szempontból kár, hogy az osztálynak már csak egy éve van hátra… Mindenesetre bizonyítottak: érdemes művelni ezt a műfajt. (Főképpen persze így.)

S hogy mit jelent a címben lévő „aranyos" jelző? Elsősorban az előadás sikereire vonatkozik, arra, hogy a 11. B csoportja a megyei színjátszók között és az idei Helikonon arany minősítést szerzett, és dicséretesen szerepelt az országos fesztiválon is. Gratulálunk!

S hogy összegezésképp mit lehet mondani a kiinduló kérdésre vonatkozóan? Talán leginkább azt, hogy egy jó előadás kedvéért még az is elfogadható, ha létezik ez a probléma. (Különösen, ha figyelembe vesszük: így is, úgy is létezik.) Végül is a színpad világa ily módon szoros kapcsolatban áll az eleven élettel. Mindamellett remélhető, hogy ennyi életszerűség mellett azért – miután kialszik a rivaldafény, s rendeződnek az indulatok – a tanulás is megfér, legalább is ilyenkor, az év vége felé.

Végezetül minden kiemelés nélkül következzék a szereplőgárda névsora. A *La fête* című darabot tehát 2006. áprilisában, az iskolai színházbemutatók során előadták: Göncz Alexandra, Kasza Enikő, Kittl Gábor, Kolmann Klaudia, Komlóczi Zoltán (m.v., 11. A), Lombos Hanna, Simon Diána, Szőke Máté,

Tölgyfa Gergely, Vogl Bernadett. Rendező: Tóth Zoltán. Jelmez: Kucsanda Edit.

Dr. Tóth Károly

Kiegészítés

A KIS(Z) Társulat (Kodály Ifjúsági Színkör) a *La fête* című darabot az alábbi helyszíneken adta elő nagy sikerrel:

április 8.	Regionális Diákszínjátszó Fesztivál – Arany minősítés	
	Különdíjak:	legjobb rendezői ötlet
		egyéni játékért: Tölgyfa Gergely, Simon Diána és Göncz Alexandra
április 25.	Nevelési Központ	
április 26.	Kodály Zoltán Gimnázium	
április 27.	HELIKON – Arany minősítés	
	Különdíjak:	legjobb beleélés
		alakításért: Tölgyfa Gergely
április 30.	Országos Diákszínjátszó Fesztivál	
május 15.	HELIKON Gála (Nemzeti Színház)	

Az iskolai történelemversenyről

A 2005/2006. tanévben is megrendeztük a Kodály-hét keretében a már hagyományossá vált iskolai történelmi versenyeinket.

Az idei téma Magyarország története 1301-1426 között. A szakirodalom tanulmányozása után a 3 fős csapatok december 17-én mérték össze tudásukat egy írásbeli feladatsor megoldásában.

Idén is népszerű volt a verseny, több mint 30 csapat (120 diák) vett részt az első fordulón. A 6 legjobb írásbelit megírt csapat jutott tovább a szóbeli döntőbe. Ez alkalommal a humán tagozatosok mellett olaszos, általános és énekes osztályok is képviseltették magukat. A játékos feladatok között voltak komoly történelmi tudást számon kérő kérdések, és a kreativitásukra is szüksége volt a versenyzőknek.

A „történelem nap” délelőttjén jól szórakoztak diákok és tanárok egyaránt.

Jövőre találkozunk ugyanott!

Hencsné Tóth Zsuzsa
a történelem munkaközösség vezetője

Beszédművelő (Beszélni nehéz!) – anyanyelvi szakkör

„Az írás és a beszéd módja mindenkit leleplez.
Jól beszélni és írni magyarul: jellemkérdés.”
(Illyés Gyula)

Az *anyanyelvi mozgalom* eseményei a tanév folyamán:

1. A tanévnyitó ünnepélyen ismertette Gaál Tibor igazgató úr a Kazinczy-díj Alapítvány levelét, mely szerint a szép magyar beszéd ápolása érdekében kifejtett munkájukért Radnóti Adél szakkörvezető tanár és 7 kiemelt szakköri tag **Kazinczy-jutalomban** részesült. Az erről szóló oklevelet és jutalmakat kapták:

Budai Zsófia (11. B)
Kasza Enikő (11. B)
Freij Gyöngyi Viktória (11. B)
Gonda Lívia Melinda (11. B)
Walke Renáta (11. B)
Putnoki Veronika (volt 12. B)
Sipos Norbert (volt 13. D).

2. Édes anyanyelvünk – nyelvhasználati verseny Baranya megyei döntője – Siklós, 2005. szeptember 16.

Eredményeink (23 résztvevő közül):

10. helyezett: Budai Zsófia (11. B)
11. helyezett: Freij Gyöngyi Viktória (11. B)
12. helyezett: Gonda Lívia Melinda (11. B)

3. Implom József középiskolai **Helyesírási** Verseny megyei (regionális) döntő – Pécs, Leőwey Klára Gimnázium, 2006. január 16. (26 résztvevő).

7. hely: Gál Emőke (13. D)
13. hely: Cseh Anna Mária (12. D)

4. Gundel Napok – Budapest, 2005. november 19. – **csapatverseny**

5. Az Anyanyelvápolók **országos tanácskozása** Szegeden, 2006. március 18-19-én
Résztvevők: Freij Gyöngyi Viktória (11. B), Kasza Enikő (11. B) és Gonda Lívia Melinda (11. B). (Beszámolójuk külön mellékelve)

6. Kazinczy **Szépkiejtési** Verseny Baranya megyei döntője – Kereskedelmi, Idegenforgalmi és Vendéglátóipari Szakközépiskola, Pécs, 2006. március 16.
Iskolánkat képviselte: Petteny Zsanett (12. C) és Lajtai Fanni (9. E). Mindketten a középmezőnyben végeztek.

Freij Gyöngyi Viktória, Kasza Enikő, Gonda Lívia Melinda és Radnóti Adél tanárnő a Gundel Napok csapatversenyén

7. Kéthetenként szerdán a Kossuth-adón elhangzik a **Beszélni nehéz!** műsor, melynek feladványait megoldjuk, beküldjük; egyik megfejtésünkért hangkazettákat nyertünk (mellékelve a rádióújságban megjelent cikk és feladvány az oklevéllel)

Beszélni nehéz!

A március 17-ei Kossuth adás feladatai

A legutóbbi példák (helyes kiejtésük jelölésével):

1. **Gubacsi Zsófia,|oldalán^a belga Kristensszel,|párosban világbajnoki^címet^szerzett Miamiban…**
2. **Az időjárás-jelentés^következik;|a vonalban Major^Ágnes.**
3. **Huszonhárom^óra három^perckor sporthíradó.|A szerkesztő Sipos^János.**

Új példa (kiejtésjelöléssel beküldendő):
A KSH adatai szerint az exportértékesítés harminc egész kettőtized százalékkal magasabb, a belföldi értékesítés viszont három egész egytized százalékkal alacsonyabb, mint a megelőző év első nyolc hónapjában volt.

A Beszélni nehéz! feladatainak megfejtői közül jutalomban részesülnek (2006. 02. 15.): *a)* egy József Attila költészetét elemző rangos kiadvány egy-egy példányában: a Gundel Károly Szakközépiskola Beszélni nehéz! köre, *Budapest;* Chrobákné Nagy Tímea, *Budapest;* – továbbá: *b)* két-két üres magnókazettában: a Kodály Zoltán Gimnázium Beszélni nehéz! köre, *Pécs;* a Kossuth Lajos Közoktatási Intézmény Beszélni nehéz! köre, *Oroshháza;* a Jászai Mari Általános Iskola Beszélni nehéz! köre, *Monor;* az Árpád Fejedelem Általános Iskola Hangadók köre, *Vác;* a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Beszélni nehéz! köre, *Budapest;* Rozsnyai Jenőné JATE-csoportja, *Szeged.* – A jutalmakat a Nemzeti Tankönyvkiadó Részvénytársaság biztosította.

8. A Duna Tv **Nyelvőrző** műsorának feladványait is rendszeresen megfejtjük, szakkörünk nevét többször említették (feliratozták) az adásokban.

Radnóti Adél

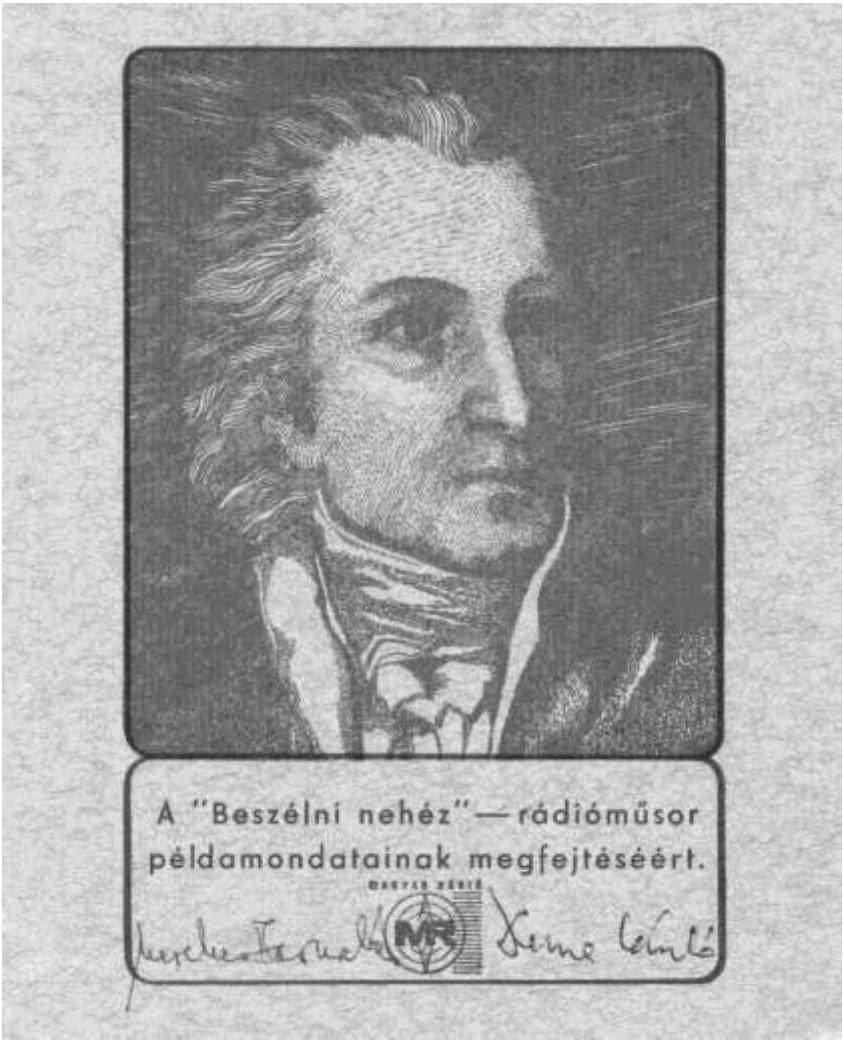

„Csak az anyanyelvemen lehetek igazán én.”
(Kosztolányi Dezső)

ASZISZ (Anyanyelvápolók Szövetsége Ifjúsági Szervezete) helyi csoportok találkozója

Szeged, 2006. március 17-18-19.

Szerencsére a Kodály Zoltán Gimnázium és Szakközépiskola tanulói közül mindhárman az anyanyelvi szakkör tagjai lehetünk. Hetente egyszer van foglalkozás, vezetőnk Radnóti Adél tanárnő, ő készít fel bennünket a versenyekre is. Az igazgató úr is támogatja csoportunkat, hogy megyei és országos versenyeken, táborban és tanácskozásokon vegyünk részt. Ezen a szegedi tanácskozáson anyanyelvünk amerikai terjesztéséről is szó volt (az Amerikában élő magyarok részére újságot terveznek).

Persze nemcsak tanácskoztunk, hanem kiránduláson vettünk részt, ismerkedtünk Szeged városával.

Pénteken autóbusszal utaztunk Szegedre, kicsit eltévedtünk, aztán elhelyezkedtünk a kollégiumban. A legfelső emelet legszélső szobáját kaptuk, mellettünk egy tanár volt.

Az első program közös éneklés volt, majd játékos ismerkedésen vettünk részt, melyet a Duna Tv Nyelvőrző műsorából ismert Forgács Róbert budapesti tanár vezetett.

Még aznap este elmentünk a csillagvizsgálóba. Túl jól nem jártunk, mert az utcában csatornázás volt, dagasztottuk a sarat. Pihenés helyett cipőt tisztítottunk.

Reggel is volt egy városi séta, majd kezdődött a tanácskozás Kerekes Barnabás tanár úr és Deme László professzor úr vezetésével.

Ebéd után városi „bújócskán” voltunk. Szerintünk nagyon jó volt, mivel a város nevezetességeinél megállva elmondták a fontos tudnivalókat, kérdéseket tettek fel, hogy mennyire figyeltünk. A végén a díj az volt, hogy felmehettünk a Dóm 91 méter magas tornyába.

A táborban sok új barátra tettünk szert, voltak helyes fiúk, voltak kedves lányos és kedves tanárok is. Olyanok voltunk, mint egy jó nagy család.

Szombaton este még meghallgattuk a dómban Tolcsvay Magyar miséjét. Végül jött a szomorú vasárnap, haza kellett utaznunk. Azzal a reménnyel búcsúztunk a többiektől, hogy fogunk még találkozni. Sok új élménnyel gazdagodtunk.

Gonda Lívia 10. B, Freij Gyöngyi 11. B, Kasza Enikő 11. B

Az olasz tagozat egy tanéve

2005 szeptemberében egy fiatal(os) és lendületes olaszos csapattal vágtunk neki az új tanévnek. Nagy örömünkre ismét magunk között tudhattuk, és régi ismerősként üdvözölhettük néhány korábbi kollégánkat, *Csiszár Ágnes* tanárnőt és *Giampaolo Poletto* tanár urat.

Egy tanév beindítása mindig nehéz, bele kell rázódni a munkába, nem lehet semmit a rutinra és a véletlenre bízni. Az olaszosoknak talán könnyebben ment a kezdés, mert augusztus végén a püspökszentlászlói kilencedikes tanévelőkészítő-táborban már belekóstolhattunk az előttünk álló kilenc és fél hónap feladataiba, hangulatába. *Boros Tímea* osztályfőnök vezetésével egy szimpatikus csapatot ismerhettünk meg.

Szeptember 15-én a Pécsi Napok megnyitóünnepségén iskolánk 11. D osztályának néhány lelkes képviselője (7 lány) egy olasz táncot, tarantellát adott elő nagy sikerrel először a Széchenyi téren, majd az Ifjúsági ház előtt.

Az olasz nyelv hete öt év óta jelentős esemény a világban, így október 24-én, az olasz nyelvet oktató lektorok napján, a budapesti Olasz Kultúrintézetbe látogatott egy mikrobusznyi kodályos diák és tanár Pelles Tamás tagozatvezető-igazgatóhelyettes vezetésével. A tanácskozás témája idén a következő volt: *Az olasz nyelv az elbeszélő irodalomban és a filmművészetben Magyarországon és a Közép-európai országokban*. A kerekasztal-beszélgetésen tanszékvezetők, iskolaigazgatók, lektorok és olasztanárok vettek részt. Iskolánkat a Luigi Alcide Fusani tanár úr képviselte.

Harmadik éve működik sikeresen az olasz nyelvű diákszínpad az olasz anyanyelvű kollégáink vezetésével. Ennek eredményeként november 15-16-án a zágrábi Olasz Kultúrintézet vendégeként Italo Calvino: A kettészelt őrgróf című darabját adta elő a lelkes 13 fős társulat.

December 9-én aztán mi láttuk vendégül egy napra a zágrábi egyetemistákat, akik a Horvát Színházban léptek fel.

December 5-én a 12. D osztály tanulói egy rendkívüli, interaktív olaszórán vehettek részt Gazdag Rita Planet Alapítványi koordinátor és Maria Rosaria olasz anyanyelvű önkéntes vezetésével. A 90 perces óra keretében a méltányos

kereskedelem fogalmával és stratégiájával ismerkedhettek meg az osztály tagjai egy banán segítségével.

Ha december, akkor Regionális Olaszverseny. December 14-én 11 általános és középiskola több tucat diákját mozgattuk meg több kategóriában. Iskolánk részéről az alábbi eredmények születtek:

Élőbeszéd
9. évfolyam
1. hely: Szentiványszki Zsófia
2. hely: Erdei Klára
3. hely: Skerlak Lea

10. évfolyam
1. hely: Fridl Viktória
2. hely: Blazsek Beáta
3. hely: Gyöngyösi Jusztina

11. évfolyam
1. hely: Szobonyai Melinda
2. hely: Kázmér András
3. hely: Horváth Júlia
dicséret Kovács Rita

12. évfolyam
1. hely: Nyaka Diána
2. hely: Csörgei Mónika
3. hely: Kulcsár Enikő

13. évfolyam
1. hely: Balogh Judit
2. hely: Mattenheim Gabriella
3. hely: Dvorzsák Attila
dicséret Tóth Márta

Tolmácsverseny
1. hely: Mattenheim Gabriella 13. D
2. hely: Novák Barnabás 13. D
3. hely: Balogh Judit 13.D
Tóth Márta 13. D

Versmondás
1. hely: Gál Emőke 13. D
2. hely: Szépy Eszter 13. D

Prózamondás
2. hely: Kavalecz Anita 13. D

Nyelvhasználati verseny

9. évfolyam
1. hely: Szentiványszki Zsófia
2. hely: Feil Piroska
3. hely: Németh Luca

10. évfolyam
1. hely: Fridl Viktória
2. hely: Ritter Zsófia
3. hely: Takaró Alexandra

11. évfolyam
1. hely: Kovács Mónika

12. évfolyam
1. hely: Kulcsár Enikő
2. hely: Volák Diána
3. hely: Nyaka Diána

13. évfolyam
1. hely: Mattenheim Gabriella
2. hely: Balogh Judit
3. hely: Sándor Tímea

Egyéni ének és csoportos ének
2. hely: Komlósi András (11. A)
3. hely: Varriale Elisa (10. D)

1. hely: Kodály Z. Gimn. (11. A)
3. hely: Kodály Z. Gimn. (11. B és 10. D)

Képzőművészeti
1. hely: Szépy Eszter (13. D)
3. hely: Szabó Terézia (10. D)

Az olasz nyelvet tanulóknak mindig izgalmas megmérettetést jelent a Festival d'Italianon való szereplés. Idén a váci Madách Imre Gimnázium látta vendégül ezt a nagyszabású rendezvényt március 10-11-én, ahol több mint ezer diák versenghetett a jobbnál jobb helyezésekért. Érdekes, izgalmas emlék marad az 51 kodályos résztvevőnek, kinek ezért, kinek azért… Az eredmények itt sem maradtak el, bár az élőbeszéd kategória szervezési problémák miatt idén kissé halványabbra sikerült. Külön említést érdemelnek a színjátszók, akik végre felállhattak a képzeletbeli dobogó legfelső fokára. Vácról a következő díjakkal tértünk haza:

Élőbeszéd:
II. hely: Fridl Viktória 10. D
Hajnik Lilla 10. D
Kiss-Papp Mónika 13. D
III. hely: Balogh Judit 13. D
Nyaka Diána 12. D
Dicséret: Kovács Mónika 11. D
Szamek Nóra 9. D

Versmondás:
Dicséret: Gál Emőke 13. D

Prózamondás:
II. hely: Kavalecz Anita 13. D

Meseírás:
III. hely: Kulcsár Enikő 12. D
Dicséret: Dvorzsák Attila 13. D

Irodalmi esszé:
II. hely: Tóth Márta 13. D

Versfordítás:
Dicséret: Kertész Melinda 12. D

Csoportos ének:
I. hely: Kodály 11. A osztálya (Ferk Zoltán, Huber Péter, Komlósi András, László Péter)

Szituációs játék:
I. hely: Kodály 13. D/1. csapat (Baracska Noémi, Dvorzsák Attila, Gál Emőke, Szépy Eszter, Tóth Márta)
Dicséret: Kodály 13. D/2. csapat (Balogh Judit, Kiss-Papp Mónika, Mattenheim Gabriella, Reith Adrienn, Sándor Tímea)

Színpad:
I. hely: Kodály (Gyöngyösi Jusztina, Malyár Alexandra – 10. D, Kertész Melinda, Kulcsár Enikő – 12. D, Dvorzsák Attila, Kavalecz Anita, Mattenheim Gabriella, Reith Adrienn, Sándor Tímea, Szépy Eszter, Tóth Márta – 13. D)

Itt ragadnánk meg az alkalmat, hogy megköszönjük a végzős 13. D osztály több éves eredményes szereplését ezeken a versenyeken, mert lelkesedésükre, lendületükre mindig számíthattunk.

Március 22 - április 2. között a calabriai Castrovillariban járt egy 27 fős delegáció (9. D –2 fő, 10. D – 2 fő, 11. D – 8 fő, 12. D – 15 fő) 3 tanár (Horváth Eszter, Khín Istvánné és Kiss Zoltán) vezetésével.

A helyi Garibaldi Gimnázium vendégeként egy hetet tölthettünk Dél-Itáliában és a látogatásunk után az alábbi cikket jelentettük meg közösen a helyi iskolaújságban (csak a magyar nyelvű változatot közöljük):

Isten hozott Magyarország!

2006. március 24, 17.30. Az iskola előcsarnokában minden készen áll. Zöld terítők, frissen facsart narancs-koktélok, pizzák, rántott rizsgolyók, rengetegféle torta (csokis, almás, narancsos, kávés, citromos, gyümölcsös), töltött fánkocskák, csípős töltelékkel töltött tészták, és egyéb nyalánkságok, amiket az igyekvő és szolgálatkész anyukák készítettek a pécsi Kodály Zoltán Gimnáziumból érkező diákok tiszteletére. Mindenki jelen van, a technikusunk az elmaradhatatlan kamerájával, Soppelsa tanárnő, mi öten nyelvtanárok, akik a programért felelünk és természetesen ők, a diákok és szüleik, akik támogatása nélkül nem valósulhatott volna meg ez a diákcsere.

Tessék! Mi megvagyunk. De már érkezik is a busz. 27 fáradt gyerek két nap utazás után félénken száll le a buszról, és bizonytalanul teszi meg az első lépéseket. Az út túloldalán 28 másik gyerek várakozik félve és bizonytalanul a lépcsőkön. Ölelések, kézfogások, örömujjongások. Mindenkinek sikerült beazonosítani a vendégét, a névsorolvasás puszta formalitássá válik. Magasra emeljük a poharainkat, koccintunk. Éljen Olaszország, éljen Magyarország: kezdődik a kaland!

Egy szép egy hetes kaland. Az első programpont: Castrovillari megtekintése. Még a polgármester is fogad minket a városházán. Candelise tanárnő az idegenvezetőnk: Protoconvento, városközpont, Madonna del Castello, Garibaldi sugárút, Via Roma az üzleteivel, presszóival, a helyiekkel, akik kíváncsian szemlélik a fiatalok áradatát.

Aztán Morano, a Mezőgazdasági és Pásztormúzeum, a Pollino még havas csúcsai és a mediterrán fenyvesek.

A fáradhatatlan Candelise tanárnő és egy művészettörténetet oktató tanár kalauzolnak bennünket a cosenzai Rendano színház piros foteljei, a városi könyvtár régi könyvritkaságai között, végig a Telesio körúton, a calabriai egyetemen. A visszaérkezés után az iskola zenetermében egy helyi zongoraművésznő koncertjén vettünk részt.

Tűz a nap Sibari romjaira, miközben a cosenzai Városi Múzeum igazgatónője bemutatja egy csodaszép patrícius ház maradványait. Színes pólók, szőke és barna fejek, telefoncsörgések, fejhallgatókból kiszűrődő zenés dallamok. És végre a tenger! A Jón-tenger. Lent vagyunk a strandon. A diákok játszanak: beszélgetnek, gesztikulálnak, futkosnak, fogócskáznak. Néhányan nem tudnak ellenállni a tenger hívásának. Tessék, két magyar gyerek hol eltűnik, hol előbukkan a hullámok között, még úsznak is a kék, de túlságosan hideg vízben! Mi tanárok a falnak támaszkodunk és elkezdődik a visszaszámlálás: már csütörtök van, holnap indulnak. A nosztalgia első nyomai már kezdenek kirajzolódni az arcokon.

És péntek. A délelőtt szabad: néhányan vásárolni mentek, van, aki az utolsó híreket cseréli még gyorsan a társakkal, mások céltalanul járkálnak fel-alá a gimnázium lépcsőin.

A művészeti iskola előtti tér ismét üres. Néhányan még integetnek, pár könnycsepp hull. Aztán csend.

Sziasztok magyar barátaink! Jó kis hét volt ez. Viszontlátásra Magyarországon néhány hónap múlva!

Rita Lento – Horváth Eszter

Április 20-21-én ismét útra keltek a színjátszók, mert Triesztbe utaztak a XVII. Diákszínjátszó Fesztiválra. A helyi Teatro Cristalloban adták elő nagy sikerrel, nyíltszíni tapsot aratva, Ariosto Őrjöngő Lórántját (Orlando Furioso) Fusani és Satta tanár urak rendezésében és adaptációjában, Polgárné Megyeri Ilona tanárnő kíséretével.

A tanév lassan a végéhez közeledik, de a munka nem állhat meg, mert a napokban érkezett meg a budapesti Olasz Kultúrintézet felhívása egy újabb pályázatra: *Scrivi con me!* (Írd tovább a történetet!) címmel. Még a tanévzáró előtt el kell küldenünk a kész dolgozatokat. Ugye számíthatunk rátok olaszos diákok?!

Horváth Eszter
munkaközösség-vezető

Olaszország 2006, Castrovillari by 12. D Kodály

Castrovillari volt az úti cél, de ennek elérése sok fáradságba, munkába került. A megszervezés sok időt, energiát igényelt. (Külön köszönet azoknak, akik közreműködésükkel hozzájárultak két hét felhőtlen kikapcsolódásunkhoz.)

Az utazás hírének hallatára lázas izgalomba és várakozásba estünk, azt hittük már sosem érkezik el az indulás pillanata. Minden egyes nap olyan hosszú volt, mintha sosem múlna el. Egy apró homokszemnek éreztük magunkat, ami csak arra vár, hogy az óra felső részéből az alsóba hulljon.

Bizonyára sokan, ahogy jómagam is, még nem voltunk más embereknek – a szüleinken kívül – kiszolgáltatva. Így az euforia a szüleink távollétének tudatától, az idegen környezettől, szép magyar hazánk elhagyásának bánatától, a hétköznapok mindennapiságának eldobásától – a félelemmel is vegyült, ami még izgalmasabbá tette a dolgot.

Az idő gyorsabban múlt, mint ahogy gondoltuk, s egyszer csak azon kaptam magam, hogy a listámat olvasgatva fel s alá járkálok, hogy minden szükséges dolgot összekészítsek.

Este kilenckor indultunk. Ezt külön díjaznom kell, hiszen megkönnyítette elviselni a tizenhárom órás út viszontagságait. Szóval akkor az indulásról! Hát, a dráma szó nem fejezi ki annak a légkörnek a hevültségét. Áradó patakok a szemből, amik szépen lassan folyóvá duzzadtak, lebiggyesztett ajkak, bárgyú tekintetek, szorosan összeforrt karok egymásba hevülve, elválaszthatatlanul. Sokan azt gondolhatnák, hogy csak a szülői szeretet képes ilyen ragaszkodásra, de nem! Hanem a szerelem! – Azért, nem volt mindenki szerelmes, így hát olyanok is akadtak, akik alig várták, hogy megszabaduljanak a szülők béklyója alól, és tíz napig élvezhessék a függetlenséget. Ezen tényezők tekintetében „késve bár, de törve nem” sikerült a Domus-parkolóból elindulnunk. (Ez így

nem teljesen igaz!) A reggeli ébredés után sokan panaszkodtak sajgó derekakra és egyéb nyaki problémákra. Amire külön büszkék vagyunk, hogy sem alkoholos befolyásoltság, sem más szerek hatására nem kellett visszafordulnunk! Ja igen! Csak egy otthonfelejtett utazótáska miatt kellett felfüggesztenünk lendületünk erejét. A határnál nem volt semmi gond! Elvégre már az Unió tagjai vagyunk. Hurrá!

1. nap: Róma, Camping

Rómától nem messze egy Campingben szálltunk meg. Nem is volt rossz! Luxus lakókocsik voltak a magyarországiakhoz képest! Csak a fűtést tekerhettük volna feljebb egy kicsit! De sikerült a híres magyar ötletességgel fölülkerekedni a problémán, és a meleg gőz felhasználásával befűteni az enyhe klímához szokott olasz kabinokat. Sajnos csak egy délutánunk és egy esténk volt a főváros körbejárására. Nyugodtan mondhatom, hogy számomra Róma a legcsodálatosabb város a szülővárosom után. A nevezetességeket és a látványképek leírását kihagynám, mert nem érzem magam egy Jókainak, s akkor nem is érdemes! Este *lightos partyk* és legfőképpen alvás! A fáradtság nagy úr!

2. nap: utazás, Nápoly, Ercolano, megérkezés

Reggel gyorsan útnak indultunk az ugyancsak könnyed reggeli után (lekvár, panino és egy kis ital). A nap is kisütött, és vele együtt a jókedvünk is felderült! Az út Nápolyig gyorsan eltelt. Kötelességemnek érzem, hogy mindenkit figyelmeztessek, hogy autóval semmiképpen ne utazzon oda, mert egy ép állapotban lévő járművet nem látott senki! – Hacsak a biztosítás miatt össze nem akarja töretni! Nápolyt csak az autóbuszból figyelhettük meg, de így is ámulásra adott okot. Utána Ercolano következett, egy ősi város, amit hajdan a Vezúv öntött el forró lávájával. Pont ugyan olyan, mint Pompei, csak kevésbé látogatott, és kisebb valamennyivel.

Jó érzés volt visszatérni egy ősi kultúra színhelyére, és átélni az akkori idők szellemét! Ercolano után végre elindultunk Castrovillari felé. Fájó szívvel, de egyben várakozásokkal az új élményekre hagytuk ott Nápolyt.

Este megérkeztünk. Mosolygós arcok sora fogadott minket. Egy fogadással is készültek a tiszteletünkre! Házi pizza, különböző italok és rengeteg új barát, ismerős. Miután mindenki megtalálta a párját, „haza” mehetett, hogy kipihenje az utazás fáradalmait.

A családok nagyon kedvesek, vendégszeretők és odaadóak voltak.

3. nap és a többi…

Castrovillari: egy kisváros, ahol mindenki ismer mindenkit. (Vagyis sutyiban dohányzó tizennyolcévesek!) Körülötte havas hegyoldalak, nem messze tőle a

tenger, robogózó fiatalok, mediterrán életstílus. Ami a legmegdöbbentőbb, sehol egy depressziós ember. Mindenki mosolyog és életvidám. Lehet, hogy az erős vallásosság teszi! Amiket legfőképpen kiemelnék a templomok után, azok az olasz konyha remekei volnának. Dél-Olaszország eleve híres a jól főző háziasszonyairól, de nem gondoltam volna, hogy ennyire ügyesek. A két-, háromkilós felesleg mindenkin meglátszott!

Napi programjaink főleg városnézésből, azon belül a terek, középületek megvizsgálásából, fényképezéséből álltak. Rengeteg látnivalót és érdekességet osztottak meg velünk. Mint már említettem, a vallásnak döntő szerepe van az ottani emberek életében. Így több időt töltöttem templomban ez alatt az egy hét alatt, mint (talán) egész életemben! Bár erre nem szabad büszkének lennem! Tudomásul kell venni, hogy az olasz kultúra és művészet Dél-Olaszországban a templomokban mutatkozik meg! (Idézet egy olasz tanárnőtől.) Az esti bulizgatásokra nem nagyon adódott lehetőség, ja! meg a beachelésre sem nagyon, csak egy délután erejéig, de nem a rossz idő miatt! Valószínűleg az ottani rövid póráz, amin a szülők tartották a gyerekeiket volt ennek az oka. De meg kell hagyni, a hosszú gyerekkornál nincs is jobb! Talán tanulhatnánk tőlük valamit! Ott egy tizenkét éves gyereknek eszébe sem jut dohányozni, hogy „nagyfiúnak” tűnjön, mert gyereknek lenni jó! Az éjjeli bulizgatások helyett báros, beülős, beszélgetős, pizzázós, cocktailos téma volt a megszokott! (RTL Klubos halott csirke) Kivéve a búcsúpartynkat! Had idézzem Kiss Zoltán tanár urat, miszerint jó szívós gyomrunk van. Mármint nekünk hármunknak, fiúknak! Szóval egy kicsit jobban eleresztettük magunkat! Tánc, alkoholos befolyásoltság (normális mértékben) és csupa öröm az ürömben.

Akárhányadik nap: a visszaindulás napja (utolsó előtti)

Képzeljétek el azt a jelenetet, amit a bevezetésben írtam, a drámát! Mindenesetre sajgó szívvel hagytuk ott újonnan szerzett barátainkat, de tudtuk, hogy hamarosan eljön az idő, amikor újra láthatjuk egymást.

A visszaút

Megnéztünk egy ugyancsak nevezetes várost, aminek elfelejtettem a nevét. Róma után a legjobb volt! Azon kívül semmi különös, csak elfogyott az összes pénzünk, ami rákényszerített minket egy kis konzervevésre. Nem volt karambolunk, annak ellenére, hogy jó időt futottunk. Felkészült és normális sofőrjeink voltak!

A megérkezés

Lázasan ölelkező szerelmesek, szülők és gyermekeik! Hiába, mindenhol jó, de legjobb otthon!

Összegzésül

Sokan valamiféle nyaralásra számítottunk – ahelyett, inkább tanulmányi útnak sikeredett, de ennek ellenére nagyon jól éreztük magunkat, és örülünk a lehetőségnek, hogy elmehettünk. Titeket sok szeretettel várunk vissza!

Panaszával fordulhat:
Szabó János 12. D

Vittoria!

Si, quest'anno ce l'abbiamo fatta. Dopo la menzione di due anni fa, dopo il terzo posto dell'anno scorso, quest'anno finalmente, l'11 marzo, al Concorso di Italiano a Vác, eccoci vincitori.

Finalmente abbiamo dimostrato che vincere si può. Il primo pensiero è andato a chi tre anni fa ci aveva considerato con perplessità: "Fate il teatro, se vi diverte… ma non sperate di vincere. Al concorso vincono sempre quelli di Budapest". E invece no. Ottimismo: vincere si può!

E si possono anche avere tante altre gratificazioni. Per esempio, nei primi mesi dell'anno scolastico, c'è stata la bella esperienza dello scambio con Zagabria. Un seguito del lavoro dell'anno scorso. Grazie al professor Fulvio Senardi, notizie del nostro "Visconte dimezzato", erano arrivate all'Istituto di Cultura Italiano di Zagabria. Qui il professor Jovinelli, porta avanti da parecchi anni un progetto di crescita della cultura teatrale tra i giovani che studiano italiano all'università. Perché non organizzare uno scambio? Un poco di buona volontà per l'organizzazione, ed eccoci a Zagabria a recitare insieme al gruppo "Aula 441" del Dipartimento di Italianistica della Università di Pécs. Recitiamo in un vero teatro davanti a un pubblico molto numeroso. Successo pieno. La sala a poco a poco si lascia prendere nel gioco della narrazione… si crea quell'atmosfera magica e divertita che alla fine si scioglie in un applauso liberatorio lungo e caloroso. La cosa più bella però è l'amicizia che nasce con

le ragazze croate: dopo lo spettacolo, al rinfresco, e il giorno dopo durante il giro per la città.

Amicizia che si rinnova il mese dopo quando siamo noi ad ospitare le ragazze croate a Pécs per la recita del loro "Orazio". Una riflessione molto stimolante sulla guerra, sui vincitori, sui vinti, sull'amore, sulla giustizia.

L'esperienza è stata molto interessante, possibilmente da ripetere.

Ma veniamo all'esperienza di quest'anno, anche questa caratterizzata dal gusto per la sfida un po' impossibile. L'Orlando furioso. Come concentrare 1600 pagine del testo dell'Ariosto in venti minuti di spettacolo? Risposta: facendo quello che fanno i pupari siciliani da centinaia di anni, cioè scegliere di seguire un solo filo, in quell'immenso tessuto. Noi abbiamo scelto la storia di Angelica e Orlando. Poi abbiamo costruito qualche povero elemento di scenografia con una scala, un lenzuolo, qualche foglio di cartone e un po' di stoffe (per i mantelli, cuciti dalla professoressa Eleonora Kolar – che ringraziamo- del Dipartimento di Italianistica di Pécs).

Il segreto della vittoria? Secondo noi è che ci siamo divertiti: noi che facevamo lo spettacolo ci siamo divertiti tantissimo, e quindi si sono divertiti anche la giuria e il pubblico.

Ricorderemo sempre la trepidazione e la tensione nell'attesa della proclamazione dei vincitori, e quando hanno chiamato il nostro nome per la premiazione, l'esplosione di gioia di tutti i nostri ragazzi che tutti insieme sono saliti sul palco per prendersi il meritato premio: una scatola di cioccolatini.

Anche l'Orlando ha avuto una trasferta all'estero, ad Aprile, in Italia, a Trieste. Alla rassegna del Teatro degli Asinelli. Ospiti speciali, fuori concorso. Tutti ci chiedevano: "Ma come mai, voi, in Ungheria, fate teatro in italiano?". Il teatro era pieno. Il clima era allegro, quasi goliardico, ma quando sono cominciati i versi dell'Ariosto… "Io canto i cavalieri, le armi, gli amori, le audaci imprese…" il brusio si è fermato. Un'atmosfera magica, una attenzione meravigliosa, stupita. Poi a poco a poco, le risate. Gli applausi a scena aperta. E l'entusiasmo che cresceva. Fino al magnifico applauso finale. Ci si

avvicinano i concorrenti in gara: “Meno male che voi eravate fuori concorso… altrimenti di premi per noi ne rimanevano pochi!”.

L’ultimo ricordo. Il giorno dopo, la gioia di Anita, sulla riva. E’ la prma volta che vede il mare. Non ci lascia neanche il tempo di accendere la telecamera. È già coi piedi nell’acqua e sorride felice. E’ anche per questo che vale la pena di fare teatro.

Luigi Fusani e Antonio Satta

Győzelem!

Igen, idén megcsináltuk. A két évvel ezelőtti dicséret, majd a tavalyi harmadik hely után március 11-én végre mi vagyunk a győztesek a váci olasz nyelvi Fesztiválon. Végre bebizonyítottuk, hogy igenis lehet nyerni. A győzelem után először az a valaki jutott eszembe, aki három évvel ezelőtt megdöbbentően az alábbiakat mondta: „Csináljatok csak színházat, ha ez benneteket szórakoztat… de ne is reméljétek, hogy valaha nyertek. Itt mindig a pestiek nyernek.” Ám ez nem így van, egy kis optimizmussal lehet nyerni!

Azonban egyéb okok miatt is elégedettek lehetünk. Például a tanév első hónapjaiban szép élmény volt a zágrábi cserekapcsolat a tavalyi munka folytatásaként. Fulvio Senardi tanár úrnak hála, a „Kettészelt őrgrófunk” híre eljutott a zágrábi Olasz Kultúrintézetbe. Itt Jovinelli tanár úr vezet jó néhány éve egy színházi kultúra-fejlesztő programot azokkal a fiatalokkal, akik olasz nyelvet tanulnak az egyetemen. Akkor miért is ne szervezhetnénk egy diákcserét?! Kis szervezés után már Zágrábban is vagyunk, hogy együtt szerepeljünk a Pécsi Tudományegyetem Olasz Tanszékének „441. terem” nevű csoportjával. Igazi színházban léphetünk fel népes közönség előtt. A nézőtér lassan együtt él a történettel…, kialakul egy jókedvű, mágikus hangulat, ami a legvégén egy felszabadult, hosszú és lelkes tapsban oldódik fel. A legszebb

dolog azonban az, hogy barátságok szövődnek a horvát lányokkal az előadás után, a fogadáson, a másnapi városnézésen. Barátságok, amik megújulnak a következő hónapban, mikor is mi látjuk vendégül a horvátokat Pécsett a Horatius című színdarab kapcsán, ami egy gondolatébresztő elmélkedés a háborúról, a győztesekről, a legyőzöttekről, a szerelemről, az igazságról. Ezen tapasztalatszerzés nagyon érdekes volt, a lehetőségek függvényében jó lenne megismételni.

De térjünk rá az idei próbatételre, amelyet szintén a „majdnem lehetetlen kihívás" címkével lehetne illetni. Az Orlando furioso (Őrjöngő Lóránt). Hogy sűríthetnénk bele 20 percbe Ariosto 1600 oldalas szövegét? A válasz: tegyünk úgy, mint évszázadok óta a szicíliai bábművészek, azaz válasszunk ki a történet kusza szövetéből egyetlen szálat. A választás Angelica és Orlando történetére esett. Majd eszkábáltunk egy egyszerű díszletet egy létra, egy lepedő, néhány ív kartonpapír és ruhaszövet segítségével. (A köpönyegeket Eleonora Kolar, olasz tanszéki tanárnő készítette, akinek ezúttal is szeretnénk köszönetet mondani).

Miben áll a győzelmünk titka? Szerintünk abban, hogy mi nagyon jól szórakoztunk, és a jókedvünk átragadt úgy a zsűrire is, mint a közönségre. Örökké emlékezni fogunk az eredményhirdetés előtti feszült várakozásra, aggodalomra és az örömmámorra, mikor győztesként a színpadra szólítanak bennünket: együtt megyünk a megérdemelt díjért, egy doboz csokoládéért.

Az Orlando is volt külföldi vendégszereplésen áprilisban, az olaszországi Triesztben, a *Teatro degli Asinelli* színházi fesztiválján. Meghívott vendégek vagyunk, a versenyprogramon kívül indulunk. Mindenki kérdezi tőlünk: „Hogy-hogy ti ott, Magyarországon olasz nyelvű színpadot vezettek?" A színház tele volt. Vidám volt a hangulat, már-már túl könnyed is, ám amikor felhangzottak Ariosto szavai… a zsibongás elült. Varázslatos a hangulat, a figyelem rendkívüli, bámulatba ejtő. Aztán lassan-lassan nevet is a közönség, nyíltszíni tapsok, és egyre nő a lelkesedés egészen az előadás végi tapsviharig. A versenyprogramban részt vevők odajönnek hozzánk, és ezt mondják: „Még szerencse, hogy versenyen kívül indultatok… különben kevesebb díj maradt volna nekünk!"

Az utolsó emlék. Másnap, Anita öröme a tengerparton. Életében először látja a tengert. Még arra sem hagy időt, hogy bekapcsoljuk a kamerát, máris bokáig áll a vízben, és boldogan mosolyog. Már csak ezért is érdemes színházat csinálni.

Luigi Fusani és Antonio Satta
(Fordította: Horváth Eszter)

Látványos vagy méltányos kereskedelem? – interaktív óra holisztikus szemlélettel

A diákok jelenleg is, a jövőben azonban egyre inkább stabil vásárlóerőt jelentenek a gazdaság színterén. A tudatos vásárlással való ismerkedés így egyben egy hasznos, tanulságos és szórakoztató szelete lehet az iskolai óráknak.

2005. december 05-én nálunk járt egy olasz diáklány, aki Magyarországon dolgozik önkéntes segítőként. Előadást tartott a *méltányos kereskedelem / fair trade / commercio equo e solidale* elnevezésű programról, melynek lényege, hogy az Európai Unió tagállamai és az Egyesült Államok közösen segítik az elmaradott dél-amerikai és afrikai országok fejlődését úgy, hogy fix árat szabnak az onnan importált termékeknek. Egy rövid feladat során kiderült, hogy sok déligyümölcs és haszonnövény Magyarországon fizetett árának kevesebb, mint a 10%-a marad a termelőknél, főleg ha azok nem kisvállalkozók, hanem munkavállalók. Mi főleg a banánra és a kakaóra tértünk ki. Beszéltünk mindkét termék történetéről, egy térképjáték segítségével megnéztük melyek a fő banántermelő országok. Mindenkinek volt egy banánja, amit megmért centiméterrel, mert 500 féle banán létezik a Földön, de ebből Európába a 14 cm-nél nagyobbak kerülhetnek csak be, ugyanis a banán kötelező méretét és külalakjának fontos jegyeit is szigorúan meghatározza az EU. Végül megoldottunk egy kvízfeladatot a kakaóval és a csokoládéval kapcsolatban, és volt csokoládékóstoló is.

Ennek a programnak az a lényege, hogy ha mi Magyarországon ilyen fair trade biotermékeket vásárolunk, azzal segíteni tudjuk a fejlődő országok lakosait.

Csörgei Mónika 12. D

Mario Luzi

Hírek Giuseppinának oly sok év után

Mit remélsz, mire számítasz, barátnőm,
ha ilyen komor utazásra indulsz vissza,
oda, ahol a Napon a viharoknak
hangja magas és gyászos,
jázmin-illat és hegyomlás?

Itt vagyok, ennyi idősen, hisz tudod,
se fiatal, se idős, várok, nézem
ezt a bizonytalan változást;
már nem tudom, mit akartam, vagy mire készültem,
belépsz a gondolataimba és sértetlen távozol.

Minden más, aminek lennie kell, még megvan,
a folyó fut, a vidék változik,
záporozik, eláll, kutya ugat,
feljön a Hold, nem rezzen fel
semmi, hosszú, kalandos álmából.

Kertész Melinda (12. D) fordítása

Mario Luzi

NOTIZIE A GIUSEPPINA DOPO TANTI ANNI

Che speri, che ti riprometti, amica,
se torni per così cupo viaggio
fin qua dove nel sole le burrasche
hanno una voce altissima abbrunata,
di gelsomino odorano e di frane?

Mi trovo qui a questa età che sai,
né giovane né vecchio, attendo, guardo
questa vicissitudine sospesa;
non so più quel che volli o mi fu imposto,
entri nei miei pensieri e n'esci illesa.

Tutto l' altro che deve essere è ancora,
il fiume scorre, la campagna varia,
grandina, spiove, qualche cane latra,
esce la luna, niente si riscuote,
niente dal lungo sonno avventuroso.

A spanyol tagozat egy tanéve

Ismét eljött az ideje, hogy az évkönyvbe összegyűjtsük a tanév fontosabb történéseit. Ez mindig egyfajta összegzése is annak, mit csináltak, merre jártak, milyen élményekkel gazdagodtak diákjaink. A spanyol tagozat koordinátoraként egyre inkább úgy érzem, hogy évről évre bővül és színesedik azon lehetőségek sora, amelyek diákjaink előtt megnyílnak. Ez örömteli érzés még akkor is, ha ezek a lehetőségek feladatok teljesítését, pályázatok megírását, versenyekre és fesztiválokra való felkészülést jelentenek, és természetesen külön erőfeszítést kívánnak mindenki részéről.

2005. július

Négy diákunk: **Fányó Krisztina**, **Jaksa Katalin**, **Tarnai Noémi** és **Márton Péter** (10. E) az előkészítő évben nyújtott kimagasló tanulmányi eredménye jutalmául részt vehetett Madridban egy tíz napos diákprogramon, melynek célja a spanyol főváros és környéke turisztikai látványosságainak megtekintése mellett a nyelv gyakorlása volt. Kísérőtanárként lehetőségem adódott nyomon követni, milyen kalandokat éltek át diákjaink.

Pihenő Toledóban

2005. augusztus

Első alkalommal pályáztak diákjaink nyári önkéntes munka végzésére olyan spanyol falvakba, melyeket az elszigeteltségük miatt a teljes elnéptelenedés fenyeget. A gyönyörű természeti környezetben fekvő településeken nemzetközi diáksereg kísérli meg évről évre a helyi hagyományok feleleventésével életre kelteni az elhagyatott falvakat. **Magos Eszter** és **Tóth Adrienn** Granadillában (Extremadura), míg **Dudás Dorisz** és **Illés Nóra** (13. E) Umbralejóban (Castilla La Mancha) kötöttek életre szóló barátságokat.

Granadilla

Umbralejo

Másodszor szerveztünk a leendő 9. évfolyam számára „békatábort” (*campamento de ranas*), a tavalyi orfűi után most Püspökszentlászlón. Ez jó alkalom arra, hogy a gyerekek családias körülmények között ismerkedjenek meg egymással még a tanévnyitó előtt, s játékos formában már a táborban elkezdjenek spanyolul tanulni. Ez utóbbi különösen hasznos, hiszen az anyanyelvi lektorral az első tanítási naptól kezdve spanyol nyelven kell kommunikálniuk.

2005. szeptember

A Pécsi Napok megnyitóján az olaszosokkal együtt bemutatót adtak táncosaink: **Bisztricán Lilla**, **Sinka Erika** (12. E), **Dudás Dorisz**, **Illés Nóra** és **Magos Eszter** (13. E), akik lassan tánciskolát nyithatnának, olyan profizmussal táncolják a *sevillanas-t*.

A **10. E osztály** első spanyolországi útja (Cala Llevadó, Tossa del Mar) erre a hónapra esett, melyet a nagy sikerre való tekintettel a többiek számára immár harmadszor szerveztünk meg. Barcelona, Montserrat, Girona, Figueras, Lloret és Tossa del Mar megtekintése és a nyelvtanulás mellett a tengerrel való ismerkedésre és aktív pihenésre is jutott idő.

A kemping (Cala Llevadó)

La Fuente Mágica (Barcelona)

2005. október

Diákjaink közül négyen, az előző tanévben elért tanulmányi eredményük jutalmaként, elnyerték a Spanyol Oktatási Minisztérium 600 eurós ösztöndíját. Akikre büszkék lehetünk: **Magos Eszter** (13. E), **Beregszászi Dóra**, **Fehér Áron** és **Petrétei Kornél** (11. E). Hasonló ösztöndíjat nyert már korábban **Tóth Adrienn** (13. E), **Kercza Júlia** és **Németh Fruzsina** (12. E).

Magos Eszter a város középiskolásai számára kiírt pályázaton is sikerrel járt, és elnyerte a Polgármesteri Ösztöndíjat, ami közel 200 ezer forintos pénzjutalommal is jár. Egy évvel korábban ez **Németh Fruzsinának** is sikerült.

2005. november

Ha november, akkor DELE vizsga (spanyol nemzetközi nyelvvizsga). Idén **Petrétei Kornél** (11. E) tette le magas pontszámmal ezt a vizsgát, mely a magyar állami nyelvvizsga közép és felső szintje közötti szintnek felel meg. Így bekerült a pécsi DELE-sek „klubjába“, **Magos Eszter**, **Kercza Júlia**, **Marczi Bettina**, **Németh Fruzsina és Pál Gabriella** mellé, akik mindannyian a 11. évfolyamon gyűjtötték be ezt a trófeát. Reméljük, hogy hamarosan tovább bővül a névsor, hiszen **Haniberger Nikoletta** (11. E) pár napon belül vizsgázik, és az osztályából többen is készülnek a nagy próbatételre.

2005. december

A decemberi Kodály-héten került megrendezésre a Spanyol Nap, melyre a tavalyihoz képest még több „leőweysta“ és „lajosista“ jött el. Szerencsére a nem tagozatosok között is egyre népszerűbbek a programok. Gyakorlatilag 200 gyerek vett részt a különféle versenyeken, filmvetítéseken és játékokon. Nagy sikert aratott az ínyencek között a *tortilla* (spanyol omlett) és a spanyol sütik versenye. Következzék most az eredmények listája:

Két tanítási nyelvű osztályok

Szókincs

9. osztály
1. hely: Tóth Boglárka
2. hely: Murczin Odett
3. hely: Liszkai Etelka

10. osztály
1. hely: Jaksa Katalin
2. hely: Frányó Krisztina
3. hely: Márton Péter

11. osztály
1. hely: Beregszászi Dóra
2. hely: Fehér Áron
3. hely: Vajda Dorottya

12. osztály
1. hely: Kőrösi Boldizsár
2. hely: Szappanos Bence
3. hely: Szappanos Dániel

Társalgás

9. osztály
1. hely: Koós Marcell
2. hely: Lajtai Fanni
3. hely: Körmendi Virág

10. osztály
1. hely: Köves Lili
2. hely: Márton Péter
3. hely: Mendly Ákos

11. osztály
1. hely: Orbán Gergely
Petrétei Kornél

Versmondás

1. hely: Kiss Martina (11. E)
2. hely: Duga Tímea (12. E)
3. hely: Lakatos Gina (13. E)

Képzőművészeti kategória
1. hely: Pap Bence (12. E)
2. hely: Kercza Júlia (12. E)
3. hely: Faragó Bianka (9. E)

Normál tantervű osztályok

Szókincs
9. osztály
1. hely: Papp Diána
2. hely: Rozmer Dalma
3. hely: Fritz Dóra

10. osztály
2. hely: Kis Eleonóra
3. hely: Puskás Nikolett

Fordítás
10. osztály
1. hely: Dudás Bernadett
1. hely: Major Viktória
3. hely: Poczók Viktória

Versmondás
2. hely: Orbók Emőke (11.)

2006. január

Az új esztendő első hónapjában a *nyílt napokon* népszerűsítettük a tagozatot, írtuk az irodalmi pályázatokat, és gőzerővel készültünk az ENIBE-re (a Spanyol Két Tannyelvű Gimnáziumok Országos Találkozójára).

A Spanyol Nagykövetség Oktatási Irodája meghirdetett spanyol nyelven egy irodalmi pályázatot, melyre a diákoknak különböző kritériumok figyelembe vételével kellett egyperces novellát vagy rövid elbeszélést írniuk. Magos Eszter (13. E) írását közöljük (ld. később), a többiekét sajnos helyszűke miatt nem. Dicséret illeti még színvonalas munkájáért a következő tanulókat: Terpó Edit és Petrétei Kornél (11. E), Kőrösi Boldizsár (12. E) és Dudás Dorisz (13. E)

A valóság csupán színjáték

Maese Pérez, az orgonista

2006. február

ENIBE-Miskolc

Az elért eredmények részletezése előtt szeretném kiemelni a két rövid színdarabot, mivel nagy dolognak tartom, hogy a nagy darab mellett (amivel a nemzetközi fesztiválra készültünk) két kisebb művet is bemutattunk Miskolcon. Külön öröm, hogy a kilencedikesek közül sokan vettek részt az előadásban, hiszen a következő években is számítunk majd a lelkesedésükre. A nagyobbak darabja pedig a színészi teljesítmény mellett a színpadraállítás technikai bravúrjaival vívta ki a jelenlevők elismerését.

A miskolci kirándulás különössége a nálunk tanuló AFS-es diákok, **Mariana** (Kolumbia) és **Edgar** (Paraguay) számára mégiscsak a hóesés volt, hiszen a földteke azon részén, ahol ők élnek, soha nem esik a hó.

Eredmények:

Szópárbaj
1. hely: Magos Eszter (13. E)

Közmondások
1. hely: Kőrösi Boldizsár (12. E)

Képregény
1. hely: Kercza Júlia (12. E)

Szómeghatározás
1. hely Hitre Barbara (12. E)
2. hely Dudás Dorisz (13. E)
2 hely Molnár Éva (12. E)

Versmondás
1. hely: Magos Eszter (13. E)

Prózamondás
1. hely Móra Virág (13. E)

Színdarabok

A valóság csupán színjáték

Palotai Zoltán debreceni tanuló írása alapján *Carlos Rodero* és *Kovács Renáta* rendezésében előadták:
Breuer Fanni (9. E)
Domonkos Eszter (9. E)
Fajnár Vivien (9. E)
Faragó Bianka (9. E)
Koós Marcell (9. E)
Körmendi Virág (9. E)
Lajtai Fanni (9. E)
Liszkai Etelka (9. E)
Murczin Odett (9. E)
Rózsa Enikő (9. E)
Tóth Boglárka (9. E)
Tóth Eszter (9. E)

Maese Pérez, az orgonista
Gustavo Adolfo Bécquer legendája alapján, *Carlos Rodero* rendezésében előadták:
Beregszászi Dóra (11. E)
Fehér Áron (11. E)
Haniberger Nikolett (11. E)
Várnai Gina (12. E)

2006. március

A pályázatok elbírálásának és eredményhirdetésének hava.

A *Ruta Quetzal* (www.rutaqutzal.com) elnevezésű expedícióra második alkalommal lehetett magyar diákoknak pályázni. Ez egy másfél hónapos kalandtúra Latin-Amerika országaiban és Spanyolország autonóm tartományaiban, melyen turnusokban több száz gyerek vehet részt a világ minden tájáról. A Spanyol Királyi Család az expedíció fővédnöke, de sok támogatója van a túrának, akik a gyerekek földrészek közötti utaztatásáról gondoskodnak. A program célja, hogy az expedíció országainak földrajzát, növény- és állatvilágát, történelmét és kultúráját megismerhessék a diákok madridi egyetemi tanárok közreműködésével. Tavaly Peru és Baszkföld volt a célállomás, akkor **Haniberger Nikoletta** (11. E) és **Duga Tímea** (12. E) írta meg a 20 oldalas pályázatot a megadott témák egyikéből. Sajnos egyikük sem jutott ki az expedícióra, bár Nikit felhívták a követségre egy elbeszélgetésre. Az idei évben Mexikó, Guatemala és Belice (Latin-Amerika), illetve Navarra, Aragón, Castilla y León, Castilla La Mancha és Madrid (Spanyolország) lesznek az úti célok. Februárban már négy tanítványunk is készült dolgozattal: **Haniberger Nikoletta** (11. E), **Köves Lili**, **Márton Péter** és **Tóth Márton** (10. E). Nagyon színvonalas munkák születtek, a követség mind a 15 pályázót felhívta egy interjúra (én nem is tudtam volna választani a munkák közül…). Noha a pályázók száma megduplázódott, Magyarországról továbbra is csak egy diák utazhat. Az idei verseny nyertese végül Köves Lili lett!

Haniberger Nikoletta, Márton Péter, Tóth Márton és Köves Lili munkája (balról jobbra haladva)

Március 20-án a tagozat 45 érdeklődő diákját felvittük Budapestre, hogy a Szépművészeti Múzeumban megtekinthessük az év legfontosabbnak kikiáltott, az „Öt évszázad spanyol festészete” címmel fémjelzett kiállítást. A spanyol nagykövet közbenjárására a múzeumot a hétfői szünnap ellenére kinyitották, így közel 1500 spanyolul tanuló diák és spanyolt tanító tanár élvezhette a kiállítást.

Márciusban hirdette ki az Argentin Nagykövetség a műfordítói pályázat eredményeit, ahol nagy számban indultak kodályos diákok. Jorge Luis Borges verseinek fordításával **Kercza Júlia** (12. E) egy 1. és egy 2., míg **Tóth Adrienn** (13. E) Julio Cortázar novella-fordításával 2. helyezést ért el. A pályázatra fordítást készítő, de végül díjat nem kapó diákok is dicséretet érdemelnek. (Prózafordítás: Köves Lili, Márton Péter és Mendly Ákos – 10. E, Terpó Edit – 11. E, Kercza Júlia – 12. E, Drenkovics Petra és Magos Eszter – 13. E, Versfordítás: Terpó Edit – 11. E, Marczi Bettina – 12. E.)

2006. április

Valladolid (XIII Festival de Teatro Escolar en Español)

2006. április 18-26.

Iskolánk spanyol nyelvű színjátszó csoportja képviselte Magyarországot, a miskolciakkal együtt, a nemzetközi spanyol nyelvű színházfesztiválon. 16 csoport mutatta be azt a darabot, mellyel egész évben készült. A pécsiek nagy sikert arattak, sokak szerint a fesztivál legjobb előadása a mienk volt. Örülünk, hogy Pécsett is sokan kíváncsiak voltak ránk! Vastaps illeti **Orsós Anna** (10. E), **Orbán Gergely** (11. E), **Sinka Erika**, **Várnai Gina** (12. E), **Kiss Martina** és **Magos Eszter** (13. E) színjátszókat! Köszönet Carlosnak is!

Segovia *Valladolid*

Spanyolos színjátszók sikere az anyaföldön

A pécsi Kodály Zoltán Gimnáziumban idén érettségizik az első spanyol évfolyam. A két tannyelvű programban már ötödik éve működik a spanyol nyelvű színjátszókör, amit hathatósan támogat a magyarországi spanyol nagykövetség. Így kerülhetett sor a végzősök spanyolországi turnéjára, ahol Valladolidban a 13. Európai Spanyol Nyelvű Színjátszó Fesztiválon mutatkozhattak be. A Futó Andrea tanárnő vezetésével működő csoport a Mini-Mal című, több szerző írásából összeálló előadással szerepelt, és a prágai és a szófiai produkciók mellett a három kiemelt darab között említette őket a zsűri: látványos és üde volt szerintük a pécsiek munkája.

Futó Andrea elmondta, hogy évente több darabot színre visznek, ami persze áldozatot jelent a diákok részéről, de a játék öröme mellett észlelhető természetesen az is, hogy nagyban javul a szereplők spanyol tudása, és bátrabb, nyitottabb emberekké lesznek. ■ Méhes K.

Dunántúli Napló, 2006. május 12.

2006. május-június

Az első spanyolos évfolyam megkezdi érettségi vizsgáit. Sok sikert kívánunk nekik most is és a későbbiekben is! A 9. E-nek jó utat és szép spanyolországi élményeket! Beszéljenek sokat spanyolul! A többi osztálynak pedig remek nyarat!

Futó Andrea
munkaközösség-vezető

Así es la vida

Sentirse, saber, ser capaz, compartir penas y alegrías… Gente, tiempos y lugares que conocer y recordar… Hay tantas cosas en nosotros, difíciles de expresarlas, de compartirlas y hablar sobre ellas… Acontecimientos del pasado con lágrimas y sonrisas… Sentimientos inexplicables… Gestos malentendidos… Miradas y besos robados en la oscuridad. Cosas terrible y maravillosamente unidas por alguna razón… Quizá por el destino.

Aquellas eran mis primeras impresiones después de llegar de un viaje largo, un poco confuso y sentimental. Apenas podía hablar. Mi voz temblaba como la hoja seca de un árbol por el viento suave de otoño, sintiendo la inevitable llegada del invierno. Me sentía vacía. Querría decir tantas palabras, expresar con claridad para mí misma qué era lo que sentía, saber el porqué de este dolor

que estaba mordiendo mi corazón. Tenía solamente un pensamiento que se veía brillando por todos los lados detrás del velo de mis sufrimientos, todo en torno a: Granadilla. El sitio donde había pasado dos semanas inolvidables.

Debería escribir su nombre con letras mayúsculas doradas, para mostrar la fuerza mágica que posee: es el lugar donde puede pasar todo que afecta a la vida de todos los que tenían suerte para poder estar allí… Como si un mago lo hubiera tocado con su varita mágica para dar lugar a las emociones más profundas del hombre.

Aquel verano, aquellas noches eternas sin dormir… Con frases sencillas, claras, y al mismo tiempo únicas, con un sentido… Palabras pensadas de una forma y dichas de otra… Ojos llenos de deseos prohibidos… Cartas no enviadas… Mano sobre mano cuando nadie nos veía… Y mucha gente, gente de todo tipo, una comunidad unida y jamás separada.

Y en ella estaba yo rodeada con amigos, amigos de verdad muy especiales. Había cometido mil errores, lloraba mil lágrimas y sonreía más que nunca antes en mi vida. Y vino la última noche fantástica y cruel. La pasé en las calles de Madrid. Fue una noche de milagro. Cielo despejado, con luna llena, todo perfecto e ideal. Estaba confundida, descompuesta, rota y celosa de que la luna pudiera estar llena, sin tener que hacer esfuerzos. Mis ojos le dieron casa a todas las lágrimas que jamás habían existido en el mundo. Mi corazón era un agujero doloroso.

Y, junto a eso, me sentía feliz en sus brazos… Su nombre no importa, es sólo un grupo de letras casualmente ordenadas… Fue él por quien dejé mi "*corazón partío*" en ese lugar misterioso, que todavía no se ha recuperado…

Y también era la persona que me inspiró echar fuera esta historia de mi alma, ya sonriendo y con un poco de sabiduría sobre la vida, que a veces es así.

Magos Eszter 13. E

Julio Cortázar

A nagynéni kiszolgáltatottsága

Vajon miért retteg ennyire a nénikénk, hogy hanyatt esik? A család már évek óta küzd, hogy kigyógyítsa rögeszméjéből, de itt az ideje, hogy belássuk: kudarcot vallottunk. Hiába teszünk bármit, ő továbbra is attól fél, hogy hanyatt esik, és ez az ártalmatlannak tűnő mánia már mindannyiunkra hatással van. Kezdve édesapámmal, aki testvéri szeretetből fakadóan elkíséri a ház bármely sarkába, és mindenre figyel, hogy a néni szorongások nélkül közlekedhessen. Édesanyám nagy gondot fordít rá, hogy naponta többször felseperje előtte az udvart. A testvéreim összeszedik a teniszlabdákat, amikkel önfeledten játszadoznak a teraszon. Az unokaöcséim pedig eltakarítanak minden kutyáktól, teknősöktől és tyúkoktól származó nyomot, melyek igencsak elszaporodtak a házban. Erőfeszítéseink ellenére minden próbálkozásunk

eredménytelennek bizonyult. A néni csak hosszú habozás után határozza el magát, hogy keresztül menjen a szobákon. Minden mozdulatot végeláthatatlan körültekintéssel tesz meg, és goromba szavakat zúdít az épp arra járókra. Végül nagy nehézségek árán elindul. Először az egyik lábát emeli fel, és úgy mozog, mint a bokszoló, aki szurokba lépett. Majd a másik lábával lépve olyan testhelyzetbe hozza magát, amely gyermekkorunkban még fenségesnek tűnt. Percekig tart, míg az egyik ajtótól eljut a másikig. Milyen szörnyű is ez!

A család sokszor próbálta rávenni, hogy magyarázza el érthetően, miért fél attól, hogy hanyatt esik. Leginkább mély hallgatás volt rá a felelet, de egyik este egy pohárka orvosság lehörpintése után hajlandó volt megsúgni az okát: ha hanyatt esne, többé nem tudna felkelni. Arra a nyilvánvaló tényre, hogy a család mind a harminckét tagja bármikor készen áll, hogy a segítségére siessen, csupán egy kedvetlen mosollyal és két szóval válaszolt: „Akkor sem”. Napokkal később az idősebb fivérem este kihívott a konyhába, és egy csótányt mutatott a mosogató alatt. A hátán feküdt, s mi szótlanul figyeltük a kínlódását. Meredten néztük a talpraállásért folytatott hosszú küzdelmét, miközben a többi csótány, legyőzve fénytől való rettegését, a lakásban keringett meg-megérintve szerencsétlenül járt társát, aki még mindig a hátán fekve vergődött. Látható szomorúsággal tértünk nyugovóra. A történtek miatt, vagy netán más okból, de ezután soha senki nem faggatta többet a nénit. Csak arra figyeltünk, hogy a lehető legjobban enyhítsük félelmét, elkísérjük mindenhova, és fogjuk a kezét. S rengeteg csúszásgátlóval ellátott, a járását minél biztonságosabbá tévő cipővel ajándékoztuk meg. Az élet pedig ment tovább a maga útján, és semmivel sem volt elviselhetetlenebb, mint másoké.

Tóth Adrienn fordítása

Julio Cortázar

Tía en dificultades

¿Por qué tendremos una tía tan temerosa de caerse de espaldas? Hace años que la familia lucha para curarla de su obsesión, pero ha llegado la hora de confesar nuestro fracaso. Por más que hagamos, tía tiene miedo de caerse de espaldas; y su inocente manía nos afecta a todos, empezando por mi padre que fraternalmente la acompaña a cualquier parte y va mirando el piso para que tía pueda caminar sin preocupaciones, mientras mi madre se esmera en barrer el patio varias veces al día, mis hermanas recogen las pelotas de tenis con que se divierten inocentemente en la terraza, y mis primos borran toda huella imputable a los perros, gatos, tortugas y gallinas que proliferan en casa. Pero no sirve de nada, tía sólo se resuelve a cruzar las habitaciones después de un largo titubeo, interminables observaciones oculares y palabras destempladas a todo chico que ande por ahí en ese momento. Después se pone en marcha, apoyando primero un pie y moviéndolo como un boxeador en el cajón de resina, después el otro, trasladando el cuerpo en un desplazamiento que en nuestra infancia nos

parecía majestuoso, y tardando varios minutos para ir de una puerta a otra. Es algo horrible.

Varias veces la familia ha procurado que mi tía explicara con alguna coherencia su temor a caerse de espaldas. En una ocasión fue recibida con un silencio que se hubiera podido cortar con guadaña; pero una noche, después de su vasito de hesperidina, tía condescendió a insinuar que si se caía de espaldas no podría volver a levantarse. A la elemental observación de que treinta y dos miembros de la familia estaban dispuestos a acudir en su auxilio, respondió con una mirada lánguida y dos palabras: "Lo mismo". Días después mi hermano el mayor me llamó por la noche a la cocina y me mostró una cucaracha caída de espaldas debajo de la pileta. Sin decirnos nada asistimos a su vana y larga lucha por enderezarse, mientras otras cucarachas, venciendo la intimidación de la luz, circulaban por el piso y pasaban rozando a la que yacía en posición decúbito dorsal. Nos fuimos a la cama con una marcada melancolía, y por una razón u otra nadie volvió a interrogar a tía; nos limitamos a aliviar en lo posible su miedo, acompañarla a todas partes, darle el brazo y comprarle cantidad de zapatos con suelas antideslizantes y otros dispositivos estabilizadores. La vida siguió así, y no era peor que otras vidas.

Jorge Luis Borges

Hová tűnhettek?

A Nap, mint szokott,
Ragyog s meghal, meghal és ragyog.
Az udvarban, ahogy tegnap,
Sárgállik a hold.
De az idő, mely vissza nem lép soha,
Mindent bemocskol.
Elfogyott a hős, a vitéz
S nem hagyott magot.
Hol vannak, kik elmentek
Népeket felszabadítani,
Vagy déli vadak
Lándzsáival szembeszállni.
Hol vannak, kik tömegével
Meneteltek harcolni,
Hol vannak, kik mások
Forradalmába mentek meghalni.
– Ne búsulj!
Az eljövendő idők számára,
Mi jelentjük majd
A jót, a bátrat.

A fösvény adakozó lesz,
S a gyáva bátor,
A halálnál nincs jobb
Jellemet formáló.

Hol van a hős nép,
Ki taposta e földet,
S megtörni nem tudta,
A cudar élet és a végzet.
Azok, kik zord vidéken,
Mint háborúban, úgy éltek,
Északon a Murañak
És az Iberrak délen.

Mivé lett a sok bátor,
Mivé lett a sok hős,
Mind fölött eljárt az idő,
Mindet befedte a föld.
Juan Muraña megfeledkezett
Igáslóról, szekérről,
Már nem emlékszem Moreira,
Lobosban vagy Navarróban kapott-e szemfedőt.

– Ne búsulj! Az eljövendő idők számára…

Kercza Júlia fordítása

Jorge Luis Borges

¿Dónde se habrán ido?

Según su costumbre, el sol
Brilla y muere, muere y brilla
Y en el patio, como ayer,
Hay una luna amarilla,
Pero el tiempo, que no ceja,
Todas las cosas mancilla–
Se acabaron los valientes
Y no han dejado semilla–.

¿Dónde están los que salieron
A liberar las naciones
O afrontaron en el Sur
Las lanzas de los malones?
¿Dónde están los que a la guerra
Marchaban en batallones?
¿Dónde están los que morían
En otras revoluciones?

–No se aflija. En la memoria
De los tiempos venideros
También nosotros seremos
Los tauras y los primeros.

El ruin será generoso
Y el flojo será valiente:
No hay cosa como la muerte
Para mejorar la gente.

¿Dónde está la valerosa
Chusma que pisó esta tierra,
La que doblar no pudieron
Perra vida y muerte perra,
Los que en el duro arrabal
Vivieron como en la guerra,
Los Muraña por el Norte
Y por el Sur los Iberra?

¿Qué fue de tanto animoso?
¿Qué fue de tanto bizarro?
A todos los gastó el tiempo,
A todos los tapa el barro.
Juan Muraña se olvidó
Del cadenero y del carro
Y ya no sé si Moreira
Murió en Lobos o en Navarro.

–No se aflija. En la memoria…

Beszámolók, ismertetések

Iskolai kirándulás

2005. június15.

Az elmúlt tanév utolsó tanítási napján került sor a drogprevenciós program záró eseményére, az Egészség-napra. Az előző évhez hasonlóan – az iskola életében másodszor – iskolai szintű kirándulás volt a terv. Részben terv is maradt, hiszen az előző kiránduláshoz hasonlóan szép esős reggelre ébredtünk, így sokan távol maradtak, valószínűleg nem volt esőkabátjuk. Így az osztályok változó lelkesedéssel érkeztek Éger-völgybe, ahonnan a túra indult.

Az útvonal a Mecsek egyik legszebb részén, a Jakab-hegyen át vezetett, mely 1978 óta természetvédelmi terület. Földtani, víztani, növénytani, állattani, kultúrtörténeti és tájképi értékek állnak védelem alatt ezen a területen. Éger-völgyben megfigyelhető a vízesésekkel tarkított Éger-patak felszínalakító tevékenysége, valamint a patakot szegélyező éger-ligetes társulás. Innen a túraút meredek hegyoldalon vezetett felfelé, melyet kezdetben cserjéktől mentes, vastag mohapárnával borított bükkerdő, majd gyertyános kocsánytalan-tölgyes erdőtársulás borít. Jellemző fajai: bükk, hárs, vadcseresznye, szagos müge, májvirág, szúrós csodabogyó. Edzettségi állapottól függően 1-1,5 óra alatt elérhettük a hegygerincet, ahol áthaladtunk a

kultúrtörténeti ritkaságnak számító illír földsáncon vagy avargyűrűn, melyet Kr.e. IX-VIII. században építettek védelmi célokkal a vaskorban, és amelynek magassága 2-8 méter. Az esős kezdés után ragyogó napsütésben értünk fel a Jakab-hegy fennsíkjára, mely több meglepetést is tartogatott. A megfáradt kirándulókat egészséges étkek várták (mivel mégiscsak egészségnap volt), gyümölcslé, müzli, banán enyhítette éhségüket. Az ellátmány feljuttatásában erdész szülők segítettek – ezúton is köszönet érte. Aki először járt itt, kíváncsian járta be az itt található pálos kolostor romjait. A pálos rend az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend. Bertalan pécsi püspök 1225-1250 táján itt jelölte ki a remeték lakhelyét, a kolostor építése az 1700-as években fejeződött be. II József 1748-ban feloszlatta a szerzetesrendeket, a kolostorépület lepusztult, maradványait az 1980-as években restaurálták, de azóta pusztulása szembeötlő.

Némi pihenő és táplálékfelvétel után nyugati irányba indultunk tovább, érintve a remete-barlangot és a Zsongorkő nevű kilátót. A sziklákról páratlan látvány nyílik a Nyugat-Mecsekre és az előtte elterülő településekre, Cserkútra és Kővágószöllősre. Innen körülnézve érezhettük, nem hiába tettük meg a fárasztó utat felfelé. Utunk lefelé vezetett déli irányba, érintve a Sasfészek nevű kőbányát, kőfolyásos erdőtársulás mellett haladva. Hamarosan eljutottunk a „babás szerkövek” nevű geológiai képződményekhez, ahol a sziklákat kvarc és gránit építi fel a környező homokkővel szemben, így kevésbé pusztultak le, kiemelkednek környezetükből. Eredetükre a baranyai mondák között érdekes magyarázatot találhatunk. Tűző napsütésben értünk utunk utolsó állomásához, a kővágószöllősi buszfordulóhoz. Itt kiderült, néhányan tévedésből külön utakon jártak, de némi térerő és fohász segítségével sikerült megtalálniuk a végállomáshoz vezető utat.

Az idei tanév végén a drogprevenciós programsorozat zárásaként az INDIT közalapítvány rendezésében megrendezésre kerül a „szenvedélyek napja”, melyen változatos programok (mászófal, jóga, filmvetítések, buliszervíz) gondoskodnak a jó hangulatról.

Dr. Jillekné Rauschenberger Gabriella

Egyéni hospitálás a kitzingeni gimiben

2005. október 16-a és november 2-a között Németországban, a bajorországi Armin Knab Gimnáziumban jártam, Kitzingenben.

Az út hosszú volt, de megérte.

Szállást és ellátást az egyik helybeli kolléganő biztosított az ottani tantestületből, aki Kitzingenben lakott. Az igazgatóval, Dr. Wich úrral, aki szívélyesen köszöntött, már az első napon találkozhattam. Elbeszélgetett velem, és átadta a hospitáláshoz szükséges órabeosztásomat, amelyet én még kiegészíthettem kedvemre választott programokkal. Ezután röviden bemutattak a tantestületnek, így sokkal könnyebben tudtam később ismeretségeket kötni. Megérkezésem után néhány nappal ebédre voltam hivatalos az igazgató úrhoz, itt megismerhettem a kedves feleségét és unokáját.

Az első héten tettünk egy kis kirándulást a környező borvidéken (Dettelbach, Escherndorf, Volkach), ide saját autóján vitt el, közben teljes idegenvezetést és egy kisebb történelem órát tartott Bajorországról valamint Kitzingen városka eredetéről.

A másik alkalommal, az egyik igazgató helyettes kollégával, Kristian Pianka úrral voltam egy csodálatos körúton. A Majna mentén kocsikáztunk (Sulzfeld, Sommerhausen, Frickenhausen, Markbreit) – ez az útvonal egy igen romantikus Majna-háromszögben található Észak-Bajorországban, ahol frankok laknak, és főként szőlőtermesztéssel foglalkoznak. A vidék, amely szemünk elé tárult, meglepően hasonlít Baranyához, Villányhoz és térségéhez.

Minden faluban megálltunk, de nem csak mi, hanem az idő is! S megelevenedtek itt, s ott a történelem különböző századai. Mindenütt megnéztünk számos régi épületet, s más látnivalókat, amelyeket városukat kedvelő és ismerő emberek mutattak be nekünk.: Frankenberg kastély grófja, például, rögtön megvendégelt minket egy pohár általa termelt vörösborral, és körbevezetett a birtokán.

A vendéglátómnál rengeteg hely volt, a 300 éves hatalmas sokszobás házban, amelyben azonban nem mindenhol volt fűtés, így az én hálómban sem. Az időjárás azonban kegyes volt, így ez sem okozott gondot.

Jenicke asszonynak majdnem mindennap Würzburgba kellett mennie – a szüleit látogatta a kórházban. Kedvemre fedezhettem fel tehát a város nevezetességeit, s bebarangoltam a kb. 150-160 ezres település minden zugát.

Emellett sikerült ismerősökkel, az unokatestvéremmel és népes családjával egy kellemes hétvégét eltöltenem.

Christine Jenicke próbált a kedvemben járni, és minél több kulturális rendezvényre elvinni. Jártunk a kitzingeni Roxy moziban, ahol, csak nekünk kettőnknek, privátvetítés keretében vetítették a filmet. Ez is nagy élmény

maradt, csak úgy, mint a pinceszínházi előadás az egyetemistákkal. De jól sikerült a búcsúparti is, amit pár kedves kolléga adott a tiszteletemre (lásd fotó).

Az óralátogatásaimon sok lehetőségem nyílt, szakmai szempontokat figyelembe véve, nagyon tapasztalt, nálam idősebb kollégákkal eszmecseréket folytatni. Nekem legjobban Dr. Ekkehard Schreiter történelem és német órái tetszettek, így nem is csoda, hogy nála tartottam a 6. A osztályban nagy sikerrel bemutatóórát Magyarországról (földrajzi fekvése, lakossága, rövid történelmi áttekintés, emberek, iskolai élet stb.).

Érdekes volt látni, milyen nagy érdeklődés kísérte előadásomat, annak ellenére, hogy Magyarországról jóformán csak annyit tudtak a gyerekek, hogy hol fekszik. Az előadás után ötletes, ügyes kérdésekkel bombáztak.

Nyelvtanárként érdekeltek a nyelvtanítás főbb kérdései és a többi idegen nyelvi óra. Jártam még francia és angol órákon, a gyerekek ezeket első illetve második idegen nyelvként tanulják. Érdekelt, hogy a diákokat az érettségire készítik-e fel vagy a nemzetközi nyelvvizsgákra is? Milyen a diákok nyelvvizsga százalékaránya, s hogy létezik-e a suliban célirányos nyelvvizsga előkészítő? Hogy állnak a diákok a szabad beszéddel?

Sajnos a helyzet hasonló, mint nálunk, még azoknál is, akik jó angoltudással bírnak. Nagyon szépen tudnának írásban szövegeket elemezni és alkotni, de félnek a nyelvet szóban használni. Első lépésként jó lehetőség lenne az iskolák számára a megfelelő szóbeli vizsgákat megszervezni, ez lenne a kezdet.

Több követendő példát láttam a különböző munkaformák változatos használatára és a differenciálásra. A gimnázium maga sokkal többet tud kínálni, mint mi Magyarországon szeretnénk. Az évkönyvben igen gazdag sportéletről és szép eredményeikről olvashattam, amelyek szinte az összes sportágat felölelték.

Az iskolának több kórusa és saját kamarazenekara van, számos cserekapcsolata épült ki többek között Franciaországgal, Olaszországgal és egy éve Magyarországgal (Hatvannal)! Az ottani kapcsolattartóval – Anette Königsheimmal – sokat beszélgettünk az első magyar élményekről.

Bár valamilyen szinten már ismertem a német, bajor iskolarendszert, mégis meglepetés volt, hogy eltörlik a 13. évfolyamot, és így próbálnak az európai mintához igazodni.

Egy másik dolog, amire felfigyeltem egy szervezési kérdés volt. Ezt ettől a tanévtől vezették be, de máris nagy sikert aratott: 3 tanóra egységet követ egy 30 perces nagyszünet, majd ismét 3 tanóra egység következik.

Az épület komoly minőségi felszereltsége sokkal szélesebb lehetőséget kínál, mind a tanulóknak, mind a kollégáknak, mint nálunk. Az egyetlen hiányosságot, ott jártamkor pótolták. Folyamatban volt a menza építése, mivel bevezetik az egész napos oktatást, így délután is lesznek tanítási órák.

Nagyon jó volt új ismerősökre és barátokra szert tenni, és jó volt minden nap gyerekek között lenni.

Pest Szilvia
német nyelvtanár

Einzelhospitation an bayerischen Schulen

Vom 16. Oktober bis zum 2. November 2005 dauerte mein Aufenthalt am bayrischen Armin Knab Gymnasium in Kitzingen.

Der Weg dauerte lange, aber es hat sich gelohnt.

Unterkunft und Verpflegung gab es bei einer Kollegin – aus meinem Lehrerkollegium – die in Kitzingen wohnte.

Gleich am ersten Tag traf ich den Direktoren Herrn Dr. Wich, der mich herzlich begrüsste, in der grossen Pause sich mit mir unterhielt und meinen Stundenplan für meine Hospitation überreichte, den ich noch mit beliebig gewählten Veranstalltungen ergänzen durfte.

Dann hat er mich dem ganzen Lehrerkörperschaft ganz kurz vorgestellt, – so konnte ich später, während meines Aufenthalts leichter Kontakte knüpfen – einmal hat er mich zu sich nach Hause zum Mittagessen eingeladen, wo ich auch seine liebe Frau Gattin und seine goldige Enkelin kennen lernen durfte. In der ersten Woche hat er mit mir dann eine Art Exkursion gemacht und mich in der Weingegend (Dettelbach, Escherndorf, Volkach) rumkutschiert mit seinem Wagen und während der Fahrt eine kleine Geschichtsstunde über Bayern und über die Herkunft Kitzingens gehalten. Eine andere pfiffige Route war als ich mit Herrn Kristian Pianka Unterwegs war. Wir fuhren am Main entlang Richtung Sulzfeld, Sommerhausen, Frickenhausen, Markbreit es ist wirklich ein romantisches Main – Dreieck. Überall hielten wir an und guckten uns die sehenswürdigsten Plätze an. Wir trafen echt netten Leuten, die sehr hilfsbereite und zuvorkommende Mitteiler waren. z.B.: den Grafen am Frankenberg, der uns sofort zum Weintrinken einlud.

Bei meiner Gastgeberin hatte ich Platz genug, aber es gab keine Heizung in meinem Schlafzimmer, Gott sei Dank war das Wetter sehr angenehm, so habe

ich mir keine Erkältung zugezogen. Frau Jenicke, so hieß sie, hat mich fast jeden Tag nach Würzburg gefahren weil sie dort ihre Eltern im Krankenhaus besuchte, so entdeckte ich in der Zwischenzeit ganz alleine Würzburg und ihre Sehenswürdigkeiten. Bummelte in der Stadt und ab und zu traf ich Kolleginnen aus der Schule unterhielt ich mich meistens über schulische Unterschiede oder erzählte über Ungarn. An einem Abend war ich mit Christine d.h. mit Frau Jenicke im Kino Kitzinger Roxy, einmal im Theater in Würzburg wir haben uns ein ganz modernes Stück mit dem Titel Frühlings Erwachen von Frank Wedekind angeschaut. Zuletzt waren wir auf einer kleineren Abschiedsparty bei einer Kollegin, wo auch einige Kollegen vom Gymnasium dabeiwaren. (Siehe Foto unten)

In meinen Hospitationsstunden habe ich besonders auf die Stoffmenge, auf das Zeitrahmen und auf die verwendeten didaktischen Methoden geachtet. Am besten fand ich die Geschichtsstunden und Deutschstunden von Herrn Dr. Ekkehard Schreiter, wo ich bei seiner 6A Klasse eine Stunde über Ungarn (geografische Lage, Bewohner, kurze Übersicht der Geschichte, Leute, Kinder Schule) mit grossem Erfolg hielt. Merkwürdig war, dass viele Kinder zwar wussten wo Ungarn liegt, mehr war aber nicht vorhanden, sie waren aber völlig begeistert und motiviert während der ganzen Stunde, stellten Fragen und zeigten grosses Interesse. Mit Herrn Dr. Schreiter besprach ich nach der Stunde meine Eindrücke und er reflektierte sofort darauf, wir tauschten unsere Erfahrungen gegeseitig aus.

Ich besuchte auch Fremdprachenstunden Englisch bei Frau Birgit Härtling-Hobitz und Französisch bei Frau Gudrun Sander-Pieper. Mich interessierte ob die Schüler im Gymnasium nur für das Abitur oder auch für die internationale Zertifikate vorbereitet werden. Ich erkundigte mich wie sieht es prozentual mit den Sprachprüfungen und Zertifikaten aus, wollte wissen gibt es spezielle Vorbereitungskurse im Angebot?

Wie sieht es mit dem freien Sprechen aus, sind die Schüler es gewohnt? Leider sieht es ähnlich aus wie bei uns, auch bei solchen mit guten Englischkenntnissen. Sie könnten sehr schön schriftlich Texte analysieren, doch hätten sie große Scheu, die Sprache mündlich anzuwenden. Eine gute Möglichkeit wäre für die Schulen entsprechende mündliche Prüfungen einzurichten, das wäre der erste Schritt.

Weitere Deutschstunden besichtigte ich bei Herrn Dr. Björn-Uwe Bahr, er beschäftigte sich gerade mit den Zeitformen im Deutschen, ich musste feststellen für die deuschen Kinder ist es genauso schwer, wie für unseren und

bei Herrn Friedhelm Klöhr, der Moderator für Unterrichtsentwicklung ist, mit ihm habe ich mich über Unterschiede und Schwerpunkte im Deutschen und im Ungarischen unterhalten. In seinem Unterricht hat er oft die verschiedene Formen für die Differenzierung der Schüler benutzt und dadurch für mich ein gutes Beispiel gezeigt.

Das Gymnasium hat viel mehr im Angebot, als wir in Ungarn unseren Schülern bieten wollen oder können. Im Jahresbericht las ich über ein reges Sportleben, das fast alle Sportarten betrifft. Die Schule hat auch mehrere Chöre und ein Orchester, Schulaustauschprogramme mit Frankreich, Italien. Für Ungarn (Hatvan), ist die Kontaktperson Annette Königsheim zuständig, mit der ich mich viel über ihre Erfahrungen in Ungarn und mit den Ungarn unterhalten habe. Der erste Unterschied zeigte sich im bayrischen Schulsystem, das mir schon einigermaßen vertraut war, kleinere Unterschiede sind mir sofort aufgefallen wie, die Gliederung der Unterrischtsstunden (3 ohne Pause, dann eine grosse Pause), dann dass jetzt die 13 Klasse abgeschafft werden soll und so an das europäische Muster angegliechen. Die Ausstattung der Schule lässt viel Freiraum für Schüler und Lehrer.

Das einzige Fehler wird gerade behoben, – wegen des Nachmittagsunterrichts – das ist die momentan sich noch im Bau befindende Mensa.

Am Ende meines Berichtes möchte ich mich bei allen Beteiligten bedanken, es hat mir sehr gut gefallen und ich habe viele neue Freunde gewonnen.

Szilvia Pest
Deutschlehrerin
Hospitantin in Kitzingen

Kihívások a középiskolai idegennyelv-oktatásban

Mini-konferencia angol- és némettanároknak

E hangzatos cím hallatán számtalan gondolat fogalmazódik meg nemcsak bennünk, nyelvtanárokban, hanem az olvasókban is. Ebben bízva szeretném megosztani Veletek/Önökkel élményeimet az előadásokon elhangzottakkal kapcsolatban.

Helyszín a PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnáziuma volt, 2006. február 14-én.

Regisztrációnk után egy rövid megnyitóbeszéddel üdvözöltek bennünket, majd kíváncsian siettünk a nyelvi (német/angol) bemutatóórákra, amelyek a nyelvi előkészítő osztályban kerültek megszervezésre – 35 perces rövidített órák keretében, két fiatal, vállalkozó szellemű kolléganő (Szélig Ágnes és Hosszú Barbara) által.

A bemutató után egy 20 perces kávészünet következett, ahol mindenki kedvére cseveghetett rég nem látott kollégákkal, valamint folytathatott szakmai eszmecserét a látottakkal/hallottakkal kapcsolatban.

A délután egy, számomra nagyon érdekes, plenáris előadással folytatódott – immáron magyar nyelven –, melynek címe egyben a konferencia mottója is volt. Előadója, Nikolov Marianne, igen humoros formában közelítette meg a száraz statisztikai adatokat bőven tartalmazó felmérései eredményeit.

Mivel az előadás tartalma maga is megtöltene egy pár oldalt, így az általam vázolt főbb pontok adjanak átfogó képet, miről is maradtak le, akik nem vettek részt e jeles eseményen.

Kutatási eredmények:

- Fontos: a magyar lakosság nyelvtudásszintje javul, jelenleg 12-18% között van.
- Van az országnak nyelvpolitikai stratégiája.
- Az idegen nyelv többek számára elérhető, sőt többnyire két idegen nyelvet tanulnak a diákok.
- Egyre többen tanulnak 6-8 éve nyelvet/nyelveket.
- Sőt: a nyelvi érettségi értéke is emelkedik.
- Vannak diákok, akik tantárgyakat is célnyelven tanulnak.
- Létezik tanártovábbképzés.

Kihívások:

- Nyelvpolitikai és iskolai mindennapok, hogy az érettségi kettős mérce és plusz teher.
- A mobilitás nem mindenki számára elérhető.
- Egyre színesebb a középiskolába lépők nyelvi tudásszintje.
- Két tannyelvű tanulás.
- Nyelvtanárok (ön) képzése – célnyelvi kontextusban.
- Nyelvszakos képzés és tanárképzés.

Számomra azonban az eredmények és a kihívások mellett, sokkal érdekesebb volt néhány a mindennapi élethelyzetekben alkalmazható nyelvtanulás helyzetéről szóló nagymintás vizsgálat. Például:

- Milyen feladattípust kedvelnek leginkább nyelvórákon a diákok?
- Milyen a diákoknak a nyelvtanárokról alkotott képe?
- Melyek a leggyakoribb nyelvórai tevékenységek?
- Milyen motivációs tényezők vezérlik a gyermeket az adott idegen nyelv választása/tanulása során?
- Milyen tényezők befolyásolják a gyerekek teljesítményét?
- Mi kell a sikeres nyelvtanuláshoz?

- Miben segíthetik a nyelvtanárok a diákokat?

Így néhány alapigazság tényként is megfogalmazódott az előadáson, mint:

- a diákoknak a nyelvtanárokról alkotott képe pozitív,
- a leggyakoribb nyelvórai tevékenységek még mindig:
  1. nyelvtani gyakorlatok,
  2. fordítás,
  3. kérdés-válasz,
- de ezek nem egyeznek a kedvencnek jelölt típusokkal; a varázs itt a ritkábban végzett feladatokban rejlik, amelyek a megszokottól eltérnek.

Motivációs faktorok rangsora:

1. Élvezi a nyelvtanulást.
2. A követelményeknek való megfelelés .
3. Kapcsolat külföldivel.
4. Kultúra.
5. Felzárkózás.
6. Megfelelés másoknak.
7. Folytonosság.

Az idők során változás állt be a motivációban is: ***1. önszabályozás 60%*** (tehát a tanuló saját maga), ***2. tanári visszajelzés 54%, 3. a célok minősége 53%*** a fontossági sorrend.
A sikerhez elengedhetetlen: ***a kitartás, akarat, szorgalom, nyelvérzék, memória és lelkesedés.***

A nyelvtanárok szerepe:

- nyelvi modellek,
- nyelvtanulói modellek,
- emberi modellek.

Cél: a motiváció megteremtése és ennek éveken át fenntartása:

- a nyelvtanulás önmagában intrinzik motiváció,
- differenciált tanulás biztosítása éveken át,
- tanári motiváció és önképzés.

S végül, de nem utolsósorban nincs új a nap alatt: ***A hozott nyelvtudás eleve meghatározó.***

Az elhangzottak után, mindenki az idegen nyelvi szekciók programját folytatta tovább. Először a Longman és a Max Hueber Kiadók *„Érettségik a 2006-os év tükrében" – módszertani, majd a digitális szövegek felhasználása a német, mint idegen nyelvi órán* című foglalkozások következtek, melyek már inkább gyakorlati jellegűek voltak.

Végül az est fénypontja, az értékes könyvnyereményekkel kecsegtető tombolasorolás zárta, a rendezvénysorozatot.

Pest Szilvia
német nyelvtanár

Élményeink és véleményünk a projektmunkáról

(tanulói szemmel)

Egy nap november közepén bejött a némettanárnőnk a 9. A csoportjába, a 121-es terembe, ahol német órára várakoztunk, és azt mondta „a mai naptól összevont németórák lesznek a 9. C-sek csoportjával, mert helyettesítek. Összecsomagoltuk a dolgainkat és átköltöztünk a 7-es terembe, mert hirtelen egész osztály lettünk.

Mindenki keresett magának gyorsan egy új széket és helyet a nagy nyüzsgésben. Ezután kezdetét vette az óra a projekttel. A tanárnőnk, Pest Szilvia ismertette az új témát „Állatok" (Házi- és vadállatok), majd elmagyarázta a projektforma szabályait, megszervezte a munka menetét, előkészítette az összes feladatot, anyagot és eszközt a számunkra.

5-6 fős csoportokat alkotva megválasztottuk a csoportfelelősöket, akik a munkamegosztást és a csoporton belüli szervezést vállalták. Végeredményként, minden csoportnak fel kellett valami produktumot mutatnia. A módszerek széles választéka és szabad felhasználása, de a forma kötöttsége jellemezte a munkát. Minden csoport egy plakátot tervezett, amit be is mutatott a többieknek. Ezt a feladatot tartotta a csoport általánosan a legérdekesebbnek a tanév során, nem is csoda, hiszen a munka kb. hat hetet vett igénybe.

Véleményünk szerint csak előnyei voltak a csoport- és projektmunkának. Önállóan dolgozhattunk, megbeszélhettük és megvalósíthattuk az általunk közösen megvitatott ötleteinket. Jobban megismerhettük egymást, sőt a másik osztályba járó társainkat is.

A hat hét alatt nem volt olyan, aki ne élvezte volna a munkát, sokat megtudhattunk az állatvilágról saját magunk is.

Ez a munkamódszer is a teammunka javát szolgálta. Végül az értékelésünkkel is elégedettek lehettünk, mert mindenki becsületes munkáját egy ötössel jutalmazta a tanárnő!

Jäger Anett, Palkó Klaudia 9. A

Wie wir die Projektarbeit erlebten

An einem Tag Mitte November kam unsere Deutschlehrerin in die Klasse 9. A in den Raum 121, wo wir uns aufhielten und sagte „Ab jetzt werdet ihr mit der Klasse 9. C zusammen sein unter meiner Leitung wegen Vertretung." Wir packten unsere Sachen und zogen um als wir in den raum 7 ankamen, musste sich jeder in einem großen Gedränge einen Stuhl nehmen und einen Platz finden. Danach fing die Stunde mit unserem Projekt an. Unsere Lehrerin Frau Szilvia Pest hat das Thema für die Projektarbeit erteilt „Tiere" – (Haustiere/Wildtiere).

Erklärte dann die Regeln der Projektform und organisierte für den Ablauf der Arbeit alle Aufgaben und Materialien.

Wir bildeten 5 Gruppen mit jeweils 6 Leuten und wählten unter uns einen Gruppensprecher, der die Aufgabenverteilung und das Organisatorische übernahm.

Als Endergebnis mussten alle Gruppen etwas präsentieren. Die Auswahl der Methoden war groß und frei, aber die Form war gebunden, es sollte ein Plakat mit freiwilligen Ideen gestaltet werden.

Diese Aufgabenstellung zu lösen, war die interessanteste Aufgabe in der Deutschstunde im Schuljahr, die ca. 6 Wochen dauerte.

Es gab nur Vorteile der Arbeit: wir durften selbstständig arbeiten, unsere Ideen miteinander besprechen und auch verwirklichen. Wir konnten uns besser kennen lernen. Während der ganzen Phase hat jeder die Arbeit genossen und wir konnten sehr viel über Tiere selber erfahren, diese Arbeitsmethode hat auch die Zusammenarbeit im Team gefördert.

Wir waren auch mit unserer Bewertung sehr zufrieden, denn jeder von uns hatte eine Fünf für diese ehriche Arbeit bekommen.

Anett Jäger, Klaudia Palkó 9. A Klasse

Tanulást tanulni – tényleg szükséges ez?

A tanulást minden esetben egy szükséges rosszként nézzük/értelmezzük, amit az ember, ha csak lehet, elkerül, miközben a tanulás mindenkinél – a legnagyobb zseninél is – előfeltétele a megfelelő eredménynek, teljesítménynek.

Hogy a tanulás maga, nem jelenti a tanulástartalmak automatikus magolását, hogy a tanulásnak sokkal több köze van az értéshez/felfogáshoz és önértékeléshez, hogy a tanulás néha, ha nem is mindig, nem csak szórakozást

jelent, hanem értelmes is lehet – ez a legtöbb tanulóban, szülőben és gyakran a tanárokban sem tudatosul kellőképpen.

Értelmes tanulás azonban csak akkor lehetséges, ha a számunkra szükséges előfeltételeket ismerjük, és ennek megfelelően ezeket alkalmazni is tudjuk. Ezért alkalmazom már az iskolában néhány éve a német órákon a projektmunkát, mint megfelelő módszert. Minden évfolyamon a gyerekkel közösen döntjük el, hogy az adott iskolaévben, mi lesz a központi témája a projektünknek. Ezekben az értelmes tanulás lényeges alapjai nemcsak elméleti, hanem mindenek előtt gyakorlati szinten is megjelennek, a téma csak eszköze ezen ismereteknek.

Külső körülmények, időbeosztás, a tanulói típus felismerése, motiváció, koncentráció és különböző tanulási módszerek – csak néhány aspektus, amelyeket a tanulókkal viszonylag kicsi tanulócsoportokban dolgozunk fel.

Ez természetesen úgy a diákok, mint a tanárok számára többletidőt és munkatöbbletet jelent, ami mindenesetben megtérül, ha a tanuló az értelmes tanulás technikáját ténylegesen tudja alkalmazni, és a gyakorlatban hasznosítani. – Nem csak a német órákon.

Itt kezdődik az, ami ennek a tanulásfajtának elengedhetetlen sajátossága és alapját képezi:

A tanuló önállósága!

A megfelelő stratégiák, begyakorlása megtörténhetne szabadon választott workshopokban, ahol délutánonként kétszer két órás időkeretben elsajátíthatnák a gyerekek az ismereteket, de ezek a foglalkozások csak előfeltételei lehetnének a jövőbeni, lehetséges hatékonyabb tanulásnak, de nem helyettesítenék azt.

Pest Szilvia
német nyelvtanár

Lernen lernen – ist das wirklich nötig?

Lernen wird allenfalls als ein notwendiges Übel angesehen, das man, wann immer möglich, umgehen sollte!

Dabei ist Lernen für jeden – selbst für das größte Genie – die Voraussetzung für Ergebnisse, die der jeweiligen Leistungsfähigkeit entsprechen.

Dass Lernen aber nicht das automatische Pauken von Lerninhalten bedeutet, dass Lernen sehr viel mehr mit Verstehen und Selbstbewusstsein zu tun hat, dass Lernen manchmal, wenn auch nicht immer, nicht nur Spaß macht, sondern

auch sinnvoll sein kann – das ist den meisten Schülern, Eltern und manchmal auch Lehrern häufig nicht hinreichend bewusst.

Sinnvolles Lernen ist aber nur möglich, wenn man die notwendigen Voraussetzungen, dafür kennt und dementsprechend anwenden kann – deshalb verwende ich seit einigen Jahren die Projektarbeit als eine geeignete Methode an unserer Schule in meinen Deutschstunden, für jeden Jahrgang wird im Verlauf des Schuljahres mit den Kindern zusammen das Thema festgesetzt in denen, die wesentlichen Grundlagen sinnvollen Lernens nicht nur theoretisch sondern vor allem praktisch in ein Thema z.B.: Tiere eingebettet vermittelt werden: äußere Bedingungen, Zeiteinteilung, Erkennen des Lerntyps, Motivation und Konzentration und verschiedene Lernmethoden sind einige der Aspekte, die mit den Schülern in relativ kleinen Lerngruppen erarbeitet werden.

Das bedeutet natürlich sowohl für die Schüler als auch für die Lehrkraft zusätzlichen Zeit – und Arbeitsaufwand – ein Aufwand, der sich allerdings lohnt- aber nur, wenn die Schüler entsprechende Voraussetzungen sinnvollen Lernens dann auch wirklich anwenden und praktizieren. Nicht nur in den Deutschstunden.

Hier beginnt das, was für diese Art des Lernens unabdingbare Grundlage ist:

die Selbstständigkeit des Lernenden!

Das Einüben entsprechender Strategien in freiwilligen Workshops in jeweils zwei Doppelstunden am Nachmittag könnten nur die Voraussetzungen schaffen für das künftige, möglicherweise effizientere Lernen, es ersetzt dieses in der Zukunft aber nicht.

Szilvia Pest
Deuschlehrerin
Fachschaft Deutsch

Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium
Humánerőforrás-fejlesztés Operatív Program Irányító Hatósága (HEFOP IH)

Térségi Iskola- és Óvodafejlesztő Központok megalapítása a kompetencia-alapú tanítási-tanulási programok elterjesztéséért

HEFOP/2004/3.1.2

2004. márciusában az FFM HEFOP IH (lásd fenn) felhívására az Európai Uniós Tervben szereplő: „**A kompetencia-alapú oktatás, nevelés és képzés bevezetése és elterjesztése**” címmel nyújtottunk be pályázatot egy kilenc dél-dunántúli iskolából álló konzorcium tagjaként az Oktatási Minisztérium Alapkezelő Igazgatóságához. 2005. áprilisában született meg a döntés: az országban 40 pályázó konzorcium közül 12 nyerte el a támogatást, a Dél-dunántúli régióban összesen kettő, közte a szekszárdi konzorcium, melynek mi egyedüli pécsi gimnáziumként vagyunk tagja.

Néhány szó a pályázat célkitűzéseiről

A közelmúlt különböző nemzetközi és hazai vizsgálatai, köztük a PISA 2000 vizsgálat eredményei kimutatták, hogy a magyar diákok a vizsgált területeken az átlag alatt teljesítettek. Megállapítható, hogy a tanulók tanulási esélyei nem elsősorban képességeiktől, hanem családi és szociális hátterüktől, illetve az iskolájuk földrajzi elhelyezkedésétől, felszereltségétől, működési jellemzőitől függenek.

A jelenlegi nevelési, oktatási, képzési rendszer egyik legfőbb hiányossága, hogy nem tud kellő gyorsasággal és rugalmassággal alkalmazkodni a gazdaság és a munkaerőpiac igényeihez, a környezet változásaihoz. Diákjaink a sikeres tanulást megalapozó képességek és készségek, valamint a szociális és életviteli kompetenciák, továbbá az egész életen át tartó tanulás motivációja terén jelentős elmaradásokat mutatnak. A tanulók életpályájának tervezését nehezíti, hogy saját motivációikat, képességeiket illetően is bizonytalanok.

A pályázat azoknak az intézményeknek szólt, amelyek vállalkoztak arra, hogy befogadják, adaptálják és elterjesszék a kompetencia-alapú nevelés, oktatás és képzés új tartalmait, módszereit, eszközeit. Az egész életen át tartó tanuláshoz nélkülözhetetlen képességeknek, készségeknek és kompetenciáknak a fejlesztéséhez szükséges oktatási programcsomagokat központilag a Közoktatás-fejlesztési és Pedagógus-továbbképzési Kht. készíti el, amellyel együttműködve kell a konzorciális formában működő Térségi Iskola- és Óvodafejlesztő Központoknak (**TIOK**) a kifejlesztett programcsomagokat kipróbálni és bevezetni intézményeikben.

Közvetlen célkitűzések

Cél, hogy a TIOK-ok a kifejlesztett programokat és módszereket az intézmények sajátosságaihoz és a helyi környezet igényeihez igazítsák, elsőként vezessék be, valamint a kipróbálási szakasz során szerzett tapasztalataikkal segítsék azok véglegesítését.

További cél, hogy a TIOK a programhoz egy későbbi pályázat keretében csatlakozó oktatási intézmények felkészülését, adaptációs és befogadó tevékenységét mentorként irányítsa.

Távlati célkitűzés

A kompetencia-alapú nevelés, oktatás és képzés elterjesztésének és fejlesztésének elősegítése az egész életen át tartó tanulásra történő felkészítés érdekében.

A programtól várt eredmények

A kompetencia-alapú oktatási anyagokat alkalmazva tömegesen kerüljenek ki olyan fiatalok az iskolarendszerből, akiknek a munkaerő-piaci esélyeik jobbak, mivel birtokában vannak az életen át tartó tanulás technikáinak.

Prioritások

Mivel az elmúlt évek felméréseinek eredményei azt mutatják, hogy a magyar tanulók eszközjellegű tudásszintje elmarad a nemzetközi átlagtól, ezért a projektben leginkább a tanulási folyamatot megkönnyítő alapképességek és készségek, továbbá a kulcskompetenciák fejlesztését kell előtérbe helyezni.

Minden iskolának a következő **kötelező programelemeket** kell megvalósítania:

- Szövegértési és szövegalkotási kompetencia,
- Matematikai – logikai kompetencia,
- Életpálya-építési kompetencia,
- Idegen-nyelvi kompetencia,
- IKT (információs és kommunikációs technológiák) kompetencia.

A mi iskolánkban minden kompetencia-területen két párhuzamos, 9. évfolyamú csoportban, ill. osztályban vezettük be az új programot, két-két szaktanár vezetésével.

	Szövegértés	**Matematika**	**Életpálya**	**Angol nyelv**	**IKT**
9. A	Mátésné Torda Anita, Kováts Edit		Dr. Jillekné Rauschenberger Gabriella		
9. B				Balikóné Mohácsi Éva	
9. C	Hencsné Tóth Zsuzsa	Bauer Cecília, Szörényi Ildikó	Nagy Mária		Kiss Zoltán, Pelles Tamás
10. D				Mattenheimné Gyulasi Elvira	

Nagy Éva
projektvezető

Szövegértés-szövegalkotás kompetencia

A szövegértés-szövegalkotás program a 9. A és a 9. C osztályokban került bevezetésre.

A módszer legnagyobb előnye szemléletformáló szerepében van. Segítségével a tanulók megértik és megérzik az irodalmi alkotások sokrétűségét, azt, hogy a művek olyan gondolatokat, érzelmeket, szándékokat, erkölcsi problémákat tartalmaznak, amelyek több szempontból értelmezhetőek anélkül, hogy igazságtartalmuk csorbát szenvedne. A művek illetve szemelvények kapcsán felmerülő szituációkat saját élethelyzetükre vonatkoztatva közelebb kerülnek azokhoz és ezáltal az irodalomhoz is.

A feladatok ráirányítják a figyelmet a szöveg logikai viszonyaira is, segítenek abban, hogy összefüggéseket, ellentmondásokat vegyenek észre a tanulók, és helyes következtetéseket vonjanak le a nyelvi megnyilvánulásokból.

A módszer segíti az önellenőrzést, a szóbeli és írásbeli szövegalkotást, fejleszti a vitakészséget, a beszédészlelést, a kreativitást.

Kováts Edit

Matematika – logika kompetencia

A 2005/2006-os tanévben a 9. C osztályban elkezdtük a kompetencia alapú matematikatanítást mindkét csoportban, heti 4 órában. Sok nehézséggel kezdődött az oktatás, mert a tanulói munkafüzetek csak októberben érkeztek az iskolánkba. Addig meg kellett oldani a sokszorosítást, ami nem kevés időbe és fénymásolási költségbe került.

A kezdeti gondok után nagy lelkesedéssel és sok egyeztetéssel tanítottunk ebben az osztályban. Olyan rész is belekerült a tananyagba, amelyet a hagyományos módon haladó osztályokban nem tanítunk a kilencedik osztályban: térgeometria (sőt, gömbi geometria).

Modulos felépítéssel oktatunk, ami azt jelenti, hogy egy-egy témán belül legalább két részegység (modul) szerepel. A feladatok között több olyan is található, melyet a diákok az életbeli helyzetekben felhasználhatnak. A területszámításnál például nemcsak a síkidomok területét, hanem alaprajzok szerinti területeket is számoltunk.

A csoportmunka nagyon hamar összekovácsolta az osztályt, így az órák nagyon jó hangulatban telnek. Mivel a csoportmunkában jó a 9. C osztály, így az egész osztályt indítottuk egy osztályoknak rendezett matekversenyen is, ahol hasznosíthatták eddigi tapasztalataikat.

Reméljük, hogy a jövő tanévben mi is – és a diákok is – nagy tapasztalatokkal felvértezve folytathatjuk ezt az izgalmas és új tanulási folyamatot.

Szörényi Ildikó és Bauer Cecília

Csoportmunka a 9. C osztályban matematikaórán

Bauer Cecília és Szörényi Ildikó a két matematika-kompetens tanár

Életpálya-építés kompetencia a 9. A osztályban

Az életpálya-építés kompetencia terület a 9. A és a 9. C osztályokban került bevezetésre osztályfőnöki órák keretében. Olyan képességek, készségek fejlesztése a cél, melyek segítséget nyújtanak a helyes pályaorientációhoz, továbbtanuláshoz, elhelyezkedéshez a munkaerőpiacon. Három témakört érintettünk: „Önismeret”, „Lássuk miből élünk?” és „Személyes tájékozódás a munka világában”.

Az „Önismeret” részben megismerkedhettek a tanulók a klasszikus és modern személyiségtípusokkal, kiválaszthatták, „kipróbálhatták” a szituációs játékokon keresztül, hogy milyen foglalkozásokhoz, mely belső tulajdonságokhoz illeszkednek, alkalmazkodnak.

A második témakör a magyar és európai munkaerőhelyzettel foglalkozik, demográfiai adatokkal, háztartási kiadásokkal, bér és foglalkoztatási diagramok értelmezésével, csoportos, vetélkedős formában segíti a viselkedést, tájékozódást.

Az utolsó témakör így nyár elején különösen aktuális, a diákmunka, álláshirdetések, munkaszerződések ismerete mindenki számára fontos, használható „tudást”, ismereteket nyújt.

Dr. Jillekné Rauschenberger Gabriella
a 9. A osztályfőnöke

Életpálya-építés kompetencia a 9. C osztályban

Életpálya-építés (karrierépítés) szakórák mellett osztályfőnöki órákon is zajlik: 2-3 órás modulokban az embertípus-tan fogalmaival, az önelemzés, önjellemzés szempontjaival, a foglalkoztatáspolitika elemeivel, a diákmunka-

vállalás kérdéseivel ismerkedhetnek meg a diákok – csoportmunka formájában. Ezáltal tudatosabb, a sorsát kezében tartó, egymásért (is) felelős, s nem sodródó, a véletlen irányítása alatt álló emberekké válhatnak.

A 9. C-ben kémia és fizika órán is egy-egy órarészlet a kompetenciaalapú oktatás jegyében zajlik. A munkalapok egy-egy jelenség, ábra alapos elemzését kérik. A fogalmak definiálásában sem csupán a tartalom fontos, de a nyelvi-logikai megformálás is hangsúlyt kap. Ezek a feladatlapok olyan pontokra is irányítják a figyelmet, amelyek fölött könnyen átsiklanánk a hagyományos tanulás során.

Legfontosabbnak azt tartom, hogy a munkalapok az egyéni megoldásokra törekvést, az együttműködési képességet, a kritikus és önkritikus szemléletet erősítik. Mindenki (tanár és minden diák) fontos. Egy-egy óra/modul ön- és/vagy csoportértékeléssel zárul.

A tanárok is lelkesen tanítanak ennek keretében, csak ne lenne annyi adminisztráció!

Nagy Mária
a 9. C osztályfőnöke

Idegen nyelvi kompetencia a 9. B osztályban

A projektek a nyelvórán című programcsomag a 9. B-ben került bevezetésre. A csoport létszáma 14 fő, a nyelvi szint középhaladó.

A nyelvi programcsomag felépítésében jelentős mértékben eltér a hagyományos nyelvkönyvektől. A program célkitűzései közé tartozik, hogy nemcsak közvetlenül a nyelvi kompetenciákat fejleszti, hanem szélesebb körben, tantárgytól függetlenül fejleszthető tanulási, önismereti készségeket céloz meg. Ezeken a nyelvi órákon nincsenek külön nyelvtani feladatok vagy szókincset ellenőrző feladatok, hanem a modulok segítenek, hogy a tanulók életkorának, egyéni sajátosságainak megfelelően a tanulási folyamatba életviteli, szemléleti és általános kompetenciák épüljenek be. Cél, hogy a tanuló képes legyen sikeres együttműködésre társaival.

A feladatok többségét párban, néha csoportban kell megoldani, így lehetőség nyílik arra is, hogy a nyelvileg jobb tanulók segítsék a gyengébbeket, illetve a közös munka során jobban megismerjék egymást, közelebb kerüljenek egymáshoz. A modulokat 5 nyelvi órára tervezték, a témák változatosak, a korosztályukat érintő kérdésekkel foglalkoznak: pl. zene, hírességek, tinédzserkori problémák, a jövő stb. A modulok aktív közreműködést kívánnak meg a tanulóktól: poszter készítés, naplóírás, brossura elkészítése. A közös munka során növekszik a tanuló kreativitása, fejlődik a döntéshozó képessége, önismerete, önbizalma. Újdonság a hagyományos órákkal szemben, ahol egy

részt általában egy számonkérés zár le, hogy a modulok végén a tanulóknak értékelni kell egyrészt a modulokat (mit szerettek, mit nem szerettek, mi ment jól, mi nem ment jól stb.) másrészt saját és társaik munkáját is.

Sajnos *A projektek a nyelvórán* program csomag nagyon sokat késett. Az ígért október közepe helyett február közepén jött meg az anyag és a kiegészítő anyagok egy része pl. kazetták mind a mai napig nem érkeztek meg. Mindezen nehézségek mellett azonban úgy tűnik, hogy a tanulók érdekesnek találják. Mindenképpen hasznos kipróbálni más módszereket.

Balikóné Mohácsi Éva

Idegen nyelvi kompetencia a 10. D osztályban

Az *Internet a nyelvórán* elnevezésű program a 10. D haladó angol csoportjában került kipróbálásra. A nyelvórán folyó munka kiegészítéseként 35 órában foglalkoztunk különböző történetek és szituációk keretében nyelvi készségfejlesztéssel. Érdekes színfoltot jelentett többek között a csoporttagokat bemutató hírlevél készítése, hat európai ország húsvéti szokásaival való megismerkedés és ezeket bemutató poszter készítése, a próbálkozás angol nyelvű, élő rádióműsorokba való bekapcsolódással és ehhez kapcsolódóan interjúkészítés, valamint a gyerekek életének összehasonlítása, amely napjainkra, a szülők, nagyszülők és a Viktória korabeli gyerekek életére terjed ki. Mindehhez járult a mindennapjaink részét képező és az iskolai munkában nélkülözhetetlen számítógép-használat, az Internet, Power Point prezentációk, digitális fényképezés, hangfelvétel készítése, amely a résztvevők motivációját nagymértékben megnövelte.

Mattenheimné Gyulasi Elvira

A gépírás tanulása az akaratnevelés iskolája!

Aki dolgozott már számítógépen szövegszerkesztővel, ha keresgélte a billentyűket hosszú másodperceken keresztül; netán órákon át vitte be a szöveget a gépbe, az tudja, hogy ez mennyi fáradságba kerül.

Van egy írástechnika, amelyet a gépírók már régen ismernek, ez a tízujjas szabályos vakírás (= olvasva írás). Kis energia-befektetéssel, kevés időráfordítással (40 tanítási óra) és természetesen megfelelő szakmai irányítással elsajátítható ez a módszer.

Nem a betűk helyét kell megtanulni, hanem – mint az autóvezetésben, kerékpározásban – rögződik a mozdulat. Elfelejteni nem lehet, bizonyos gyakorlat után a megfelelő sebesség automatikusan kialakul. A gépíró a helyzetérzékelés alapján mindig tudja, hogy hova kell „nyúlnia" egy-egy betűbillentyű elérésére, nem kell a kezét, a klaviatúrát néznie. Nagyon sok időt, energiát meg lehet spórolni ezzel a technikával.

Iskolánkban működik ilyen **gépírás-szakkör** is.

Az idei tanévben közel 30 tanuló sajátította el ezt a nagyon hasznos ismeretet (a szakközépiskolai 13. évfolyam tanulói, s a különböző tagozatokról jelentkezők).

A szövegszerkesztés első fázisa mindig az adatbevitel. A billentyűzeten való „zongorázás" után egy-két hivatalos ügyirat formai, tartalmi ismereteit is megtanulják a résztvevők (kérvény, pályázat, önéletrajz), mely minden szakterületen nélkülözhetetlen.

Minden tanévben, minden osztályból lehet jelentkezni ilyen tanfolyamra, illetve szakkörre.

A két tanítási nyelvű tagozatosoknak nagy segítség, ha a fordításokat majd nem kell egy ujjal pötyögtetni, billentyűket keresgélve, több órán át készíteni. A felsőfokú oktatási intézményekben ezt a tudást már szinte elvárják. Nem kérdezik, hogy valaki tanulta-e, de gépelve, számítógépen kérik a dolgozatokat.

Ha valaki nem tanul érettségi után tovább, akkor kenyérkérdés lehet a számítógépen való gépírni tudás, hiszen alig van olyan munkahely, ahol ezt ne követelnék meg.

A szakkör vezetője: ***Radnóti Adél*** *szaktanár.*

Fizika szakkör

A fizika szakkör tagja budapesti kiránduláson vettek részt ***Mendrei Kinga*** tanárnő vezetésével. Fő úticéljuk az Elektrotechnikai Múzeum volt, ahol sok érdekes szerkezetet ismerhettek meg.

A fizika szakkör tagjai Jedlik Ányos nagyfeszültségű villanytelepe, a „villámfeszítő” előtt

Eredmények

Iskolai népdalverseny
2005. november

Nem zenei tagozatosok
1. hely: Zsoldos Adrienn (9. B)
2. hely: Szalontai Viktória (12. E)
3. hely: Török Éva (9. C)

Zenei tagozatosok
1. hely: Kaposvári Szilvia (11. A)
2. hely: Papp Diána (9. A)
3. hely: Bajnai Krisztina (10. A)
Fúrós Anita (12. A)
4. hely: Bogdány Zsuzsanna (12. A)
5. hely: Kis Eleonóra (10. A)
6. hely: Fitz Dóra (9. A)

Megyei versmondó verseny
2005. december

3. hely: Orbók Emőke (11. C)
különdíj: Gál Emőke (13. D)

Osztályéneklési verseny
2005. december

I. kategória

Népdal
1. hely: 9. E
1. hely: 10. D
3. hely: 10. B
4. hely: 9. B
5. hely: 9. C
6. hely: 10. C
7. hely: 9. D

Mai dal
1. hely: 9. B
2 hely: 9. E
3. hely: 10. E
4. hely: 10. D
5 hely: 10. B
6. hely: 9. D
7. hely: 9. C
8. hely: 10. C

II. Kategória

Népdal
1. hely: 11. D
2. hely: 11. B
3. hely: 12. E
4. hely: 12. D

Mai dal
1. hely: 12. E
2. hely: 11. D
3. hely: 11. C
4. hely: 11. B
5. hely: 11. E

III. Kategória

Népdal
1. hely: 11. A
2. hely: 10. A
3. hely: 12. A
4. hely: 9. A

Mai dal
1. hely: 9. A
2. hely: 10. A
3. hely: 11. A
4. hely: 12. A

Kánon
1. hely: 11. A
2. hely: 10. A
3. hely: 11. A
4. hely: 12. A

Helikon
Keszthely – 2006. április 27-29.

Kaposvári Szilvia 11. A	népdal kategória	arany oklevél
Himics Nikolett 11. A	komolyzene – ének kategória	arany oklevél
Kodály Z. Ifjúsági Vegyeskar	kórus kategória	arany oklevél
Kodály Z. Kamarakórus	kórus kategória	arany oklevél
KIS(Z) színjátszó társulat	színjátszás kategória	arany oklevél
Fritz Dóra 9. A (ének) Ritter Zsófia 10. D (gitár)	kamarazene kategória	bronz oklevél
Kázmér András 11. D	komolyzene – ének kategória	bronz oklevél

Sporterdmények

Jaksa Kata 10. E

Atlétika: Diákolimpia Baranya megyei forduló:
800m síkfutás: 2. hely
1500m síkfutás: 2. hely
Mezei futás V. korcsoport: 5. hely
Országos Samsung futófesztivál:
Baranya megye válogatottjaként:
csapat 6. helyezett

Kiss Beatrix 9. E

Taekwon-do: Nyílt bajnokság, Szlovákia (2005.11.26):
küzdelem:1. hely
formagyakorlat: 1. hely
Európa Kupa, Hatvan (2006.05.01)
küzdelem: 1. hely
Kick-Boksz: Világkupa, Nyíregyháza (2005 nyara)
Pusztakezes formagyakorlat: 3. hely
11. Kick-Boksz gála Budapest
Full-contact: 1. hely
18. Magyar Bajnokság Pécs (2006.03.18)
Low-kick: 1. hely

Rigó Judit 9. A

Gyorskorcsolya: Diákolimpia
Városi forduló: 2. hely
Országos döntő: rövid táv: 1. hely
hosszú táv: 1. hely
váltó: 1. hely
Kerékpár: Országos kerékpár döntője, időmérő futam. 7. hely

Schvéd Gábor 11. C

Gyorskorcsolya: Megyei verseny 4. hely

Tejes Péter 9. C

Úszás: Diákolimpia országos döntő:
100m mellúszás: 5. hely
Aranyüst nemzetközi úszóverseny
(válogatott színekben)
100m mellúszás: 1. hely
200m mellúszás: 1. hely
4x100m vegyesváltó: 1. hely
200m vegyesúszás: 4. hely

Fiú foci csapat: Városi kispályás bajnokság 1. hely

Bendes Ákos (13.D) csk.
Csók Gábor (12.B)
Czihart Dávid (10.D)
Fehér Áron (11.E)
Krum Rolnad (12.B)
Márkus Gábor (12.B)
Németh Báint (12.C)
Tölgyfa Gergö (11.C)
Vas Zoltán (12.D)
Wenczler Viktor (9.D)

Lány kosárlabdacsapat: Megyei VI. korcsoportos bajnokság: 4. hely

Balogh Judit (13. D)
Blazsek Beáta (10. D)
Girán Viktória (12. E)
Mészáros Tamara (10. E)
Németh Boglárka (9. E)
Orosz Alíz (9. E)
Volák Diána (12. D)
Zsemberovszky Zsófia (12. D) csk.

Fiú kosárlabdacsapat: Megyei VI. korcsoportos bajnokság: 2. hely
Kodály kupa: 1. hely

Feitscher Dávid (12. E)
Mezősi Árpád (11. E)
Mukli Csaba (12. E) csk.
Mühl Roland (9. C)
Nagy Krisztián (9. C)
Pap Bence (12. E)
Puskás László (Kero)
Szappanos Bence (12. E)
Szappanos Dániel (12. E)
Vincze Rajmund (9. C)

Iskolai ünnepségek

Szalagavatói beszéd
2006. január 21.

Kedves végzős diákok!
Tisztelt szülők, kollégák és nem végzős diákok!

Amikor megtudtam, hogy ma este én leszek a szónok, nagyon zavarba jöttem, úgy éreztem ez a mély víz. Hiszen itt ez első végzős osztályom, míg nagyra becsült kollégáimnak ebben már sokkal több tapasztalatuk van, mégis erről a szereplési lehetőségről nagylelkűen lemondtak a javamra.

S míg azon töprengtem, mit is fogok mondani, okosat, alkalomhoz illőt, „… jutott eszembe számtalan szebbnél szebb gondolat…”, de főleg közhelyek. Azokkal meg, ugye két gond is van rögtön: egyszer az, hogy nem túl eredetiek, sőt unalmasak, elcsépeltek, szóval nagyon ciki, másodszor az a baj velük, hogy mélységesen igazak is, tehát szinte megkerülhetetlenek. Így végül ebbe a beszédbe is jutott egy-kettő, előre is elnézést kérek miattuk, viszont cserébe nem leszek hosszú!

Én is csak ugyanannyi ideje tanítok ebben az iskolában, mint amióta itt tanul kedves osztályom, a 13. D. Emlékszem, nekem is labirintusnak tűnt az első hetekben ez a furcsa épület; nem ismertek, nem is köszöntek a gyerekek a folyóson, minden új volt és idegen.

Az első közhely: visszatekintve, nagyon gyorsan eltelt ez az öt év! Már itt állunk a szalagavatón.

Most, miután feltűzik nektek a szalagokat, az utcán járva mindenkinek hírül adjátok ezzel a jellel, hogy pár hónap múlva érettségi vizsgát tesztek, befejezitek a középiskolát.

Én a mai napig emlékszem milyen büszke voltam, hogy az én kabátomon is ott virít a szalag, és nagyon komolynak, nagyon felnőttnek éreztem magam. Nagy

hőstettnek gondoltam, hogy leteszem a vizsgákat, hiszen, higgyétek el, akkor is mindenki ugyanúgy rettegett ettől az első, igazi megmérettetéstől, mint ti most, amikor még előtte álltok. Remélem, látni fogom ugyanígy a megkönnyebbült mosolyotokat is június végén, ami azt jelenti majd, hogy túl vagytok rajta, győztesen vettétek az akadályt. Jó lesz hallgatni, ahogy boldogan mesélitek majd a sztorikat a szerencsés tételhúzásokról, vagy akár a kisebb „égésekről", ugyanúgy, ahogy mindenki előadja a saját érettségije történetét, nevetve, anekdotázva.

De hát mindenki tudja, hogy ez akkor még csak a középiskola volt, amit abszolváltatok, tehát, folytatásnak kell következnie. Nincs vége a tanulásnak, csak a következő szeptemberig lehet félretenni a tankönyveket. Ma már a középiskola elvégzése csak egy szükséges, de nem elégséges feltétel – ezt a kitételt az érettségi óta sem felejtettem el! – vagyis ennyi minimum kell ahhoz, hogy jó munkád legyen, hogy boldoguljál. Mert a bibliai büntetés miránk is, rátok is vonatkozik: verejtékkel, munkával teremtjük elő Ádám-Éva óta mindazt, ami a megélhetésünkhöz szükséges. És ha már mindenképpen dolgozni kell, az lenne a szerencsés, ha olyan munkát végezne mindenki, amiben örömét leli, amiben kiteljesedik egyénisége, érvényesülhet kreativitása, ami nem csak „muszáj-feladat".

Azt kívánom nektek, kedves végzősök, hogy találjátok meg azt a munkát, ami igazán testhez álló nektek, amiben nem azt érzitek, hogy csak robotoltok, hogy frusztráltak lennétek, hogy fölösleges, unalmas, lélektelen, és megterhelő módon telnek napjaitok.

Újabb közhely jön: ahhoz kellő önismerettel kell rendelkeznetek, hogy okosan válasszatok, amikor lapozgattok a főiskolák, egyetemek, intézmények katalógusaiban. Felelős döntés előtt álltok, ami tudjuk, nagyon nehéz is lehet. De ha elsőre nem is sikerül az igazi hivatást, foglalkozást megtalálni, legyen bátorságotok változtatni rajta, soha nem késő újat kigondolni, belevágni valami egészen másba.

És bár ez is közhely, a szívünkből jön: kollégáim nevében is mondom, mi, tanárok reméljük, hogy ettől az iskolától ehhez elég segítséget, támogatást, felkészültséget kaptatok.

A ceremónia utáni bálra mindenkinek jó mulatságot, felhőtlen szórakozást kívánok, ez a ti estétek, érezzétek jól magatokat!

Polgárné Megyeri Ilona

Ballagási búcsúztató

2006. május 6.

Kedves ballagó diáktársaim

Milyen gyorsan telik az idő. Nemrég, mint a Kodály Zoltán Gimnázium legifjabb nemzedéke, megszeppenve álltatok itt, félve a közelgő szecskaavató megpróbáltatásaitól. Most pedig mint végzősök álltok ugyanitt sokkal magabiztosabban, és már az érettségitől sem kell félnetek, köszönhetően a kisérettségi és a próbaérettségi nyújtotta tapasztalatoknak. Mint tudjuk, a rendszeres tanulás meghozza gyümölcsét. Igaz ez a gyümölcs a lustábbaknál kicsit kukacos.

Ahogy végignézek az ismerős arcokon, akad közöttetek olyan, akit közelről ismerek, másokat csak látásból, de mikor ma kiléptek az iskola ajtaján, mindannyiunk számára lezárul egy korszak. Nem leszünk már iskolatársak. Nem tolakszunk együtt a büfé előtt, nem lökjük fel egymást a folyosón, miközben a tudásszomjtól átitatva rohanunk a tantermek felé – természetesen már a becsengetés után.

Magatok mögött hagyjátok az épületet, amely az elmúlt néhány évben a második otthonotok volt, a megszokott falakat, termeket; elhagyjátok tanáraitokat és minket is.

Hálával tartoztok szüleiteknek, amiért kezeteket fogták a nehéz pillanatokban, és bátorítottak benneteket a kilátástalannak tűnő helyzetekben. De nem szabad

megfeledkezni a tanárokról sem, akik nem hagyták, hogy a könnyebb utat választátok, és megússzátok az itt eltöltött időt tanulás nélkül. Igyekeztek megértetni veletek – igaz több-kevesebb sikerrel –, hogy a tudás hatalom.

Biztos köztetek is vannak céltudatosak, illetve álmodozók. Vannak, akik már tudják, mit akarnak kezdeni az életükkel, míg mások kíváncsian várják, mit is hoz a jövő. Ami mindenképpen közös bennetek, hogy szeretnétek már túl lenni az érettségin, megünnepelni a sikeresen vett akadályt, és élvezni a jól megérdemelt szünidőt, mielőtt beléptek a nagybetűs életbe.

Tudom, már alig várjátok, hogy befejezzem búcsúztatómat, és családjaitok, barátaitok körében tölthessétek az utolsó nyugodt, felhőtlen perceket, mint éretlen felnőttek. Ezért nem is szaporítom tovább a szót. Ezzel az idézettel búcsúzom tőletek, iskolatársaim és a magam nevében:

„Útjaink észrevétlenül, véletlenül futottak össze,
s egy pillanatra összeforrtak.
De most szétválnak, és lehet, hogy soha többé
nem keresztezik egymást.
A találkozás pontja viszont megmarad,
– kinek jelentéktelenül,
– kinek feledhetetlenül.”

(Agnate)

Feledhetetlen pillanatokat kívánok mindenkinek!

Kulcsár Enikő, 12. D

Ballagási búcsúzó

2006. május 6.

Kedves Tanáraim és Iskolatársaim!

Ez a nap is elérkezett. Négy évvel ezelőtt talán mi sem gondoltuk, hogy ilyen gyorsan elrepül az idő. Akkor csak az számított, hogy minden új: az iskola, a tanárok, az osztályfőnök és mi is.

Amikor először léptük át az iskola kapuját, egy új világba léptünk. Egy olyan világba, amely tele van új élményekkel, barátságokkal és persze elvárásokkal. Hogy ki mennyire felelt meg ezeknek az elvárásoknak, az majd hétfőn kiderül.

Négy tartalmas év telt el. Sok mindent megtanultunk szeretett tanárainktól. A rengeteg tudományos dolgon kívül szép lassan érett fiatalokká neveltek bennünket. Jó tanácsaikkal és a sok élettapasztalatukból eredő értékes gondolatokkal gazdagítottak bennünket. Köszönet ezért!

Kedves Diáktársaim!

Most hozzátok szólnék. Tudom, hogy az ember nem ismerhet mindenkit az évfolyamából, mégis úgy gondolom, hogy sok közös dolog van bennünk. Az első és legfontosabb, hogy egy iskolába jártunk. Sok közös élménnyel gazdagodtunk az iskolai rendezvények, fesztiválok, osztálykirándulások által. Mindenki szerzett új barátokat, életre szóló kapcsolatokat. Voltak nehéz időszakok is, amikor csak egymásra számíthattunk. A legfontosabb viszont, hogy most itt állunk. Itt állunk az érettségire és legfőképpen az életre készen. Mindannyian nagyon izgulunk az érettségi sikere miatt, de bizonyára a szüleink sokkal jobban. Most van a legnagyobb szükségünk a támogatásukra.

Hogy mi a közös még bennünk? Mindannyiunknak van egy célja. Egy cél, amit el akarunk érni. Jól tudjuk, hogy sokszor a sikerhez vezető út rögös és nehéz, de nem szabad csüggednünk. Meg kell küzdenünk az álmainkért.

Ehhez kívánok mindenkinek sok erőt és kitartást

Bercsényi Judit 12. A

Discorso d'addio

6 maggio 2006

Adesso tocca a me di dover dire addio al nostro liceo tanto amato. Abbiamo passato 5 anni veramente indimenticabili qui, in questa scuola tra questi muri.

Abbiamo avuto molte possibilitá, tra cui anche i Festival d'Italiano in tutti gli anni. Quelli non erano solo occasioni per dimostrare le nostre competenze linguistiche ma anche per divertirci ad alto livello. Le gite a Terracina, a Villafranca, a Zagabria ed a Cracovia (e potrei ancora enumerare un sacco di cittá bellissime) ci hanno portato a conoscere meglio altre culture, e il mondo che ci circonda.

Durante questi 900 giorni di scuoola e altri 900 di vacanze e fine settimane ci siamo conosciuti meglio. Naturalmente c'erano anche dei litigi, ma alla fine di tutto siamo riusciti a formare una buona classe. Sono nate amicizie e speriamo che quelle dureranno a lungo.

In fine ma non per ultimo grazie di aver potuto studiare qui, di averci dato 5 anni che d'ora in poi occuperanno un posto importante nella nostra vita. Grazie distinte alla professoressa Ferenczi Zsuzsanna e alla professoressa Polgárné Megyeri Ilona, o semplicemente a Pötyi néni.

Mattenheim Gabriella 13. D

Discurso de despedida

6 de mayo de 2006

Queridos profesores nativos y húngaros:

Gracias a todos por ayudarnos a lo largo de nuestros estudios y por hacernos conocer una lengua y una cultura tan maravillosas como la española. Hemos podido viajar a Polonia y a España con el grupo teatral o pasar unas vacaciones inolvidables en la Costa Brava.

Pienso que mucha gente de esta clase en el futuro usará el español en su trabajo o elegirá carreras como traductor, profesor, guía, etc.

Durante estos cinco años tuvimos muchas discusiones, pero creo que ahora cuando ya sabemos que no vamos a vernos con tanta frecuencia, todos tenemos que guardar los mejores recuerdos de los demás. Todos sabemos que tenemos algo común en la vida: haber sido alumnos de la misma sección bilingüe húngaro-español del Instituto Kodály Zoltán.

Finalmente, quisiera desear a mis compañeros que sus sueños se realicen y que sean muy felices. También quisiera desear a nuestros profesores que siempre tengan alumnos tan aplicados y amables como fuimos nosotros.

Dudás Dorisz 13. E

Ballagási búcsúztató

2006. május 6.

Már hetek óta minden reggel, amikor dolgozni jövök, az iskola előtt lévő hatalmas gesztenyefákat figyelem. Mert tudom, hogy amikor fehér virágai, mint megannyi apró rakéta kikandikálnak a zöld lombsátorból, nekünk megint el kell köszönnünk sok ismerős arctól, akik szeptemberben hiányozni fognak. Még akkor is, ha tudjuk: jönnek helyettük mások, akiket valószínűleg ugyanúgy meg fogunk kedvelni, de ők mégis mások lesznek. Az emberi kapcsolatok attól szépek, hogy nem mennyiségi viszonyokon alapulnak. Most elveszítünk százat, nem baj, szerzünk helyettük másikat. Akiket megszerettünk, vagy éppen másfajta érzelmek alakultak ki bennünk velük kapcsolatban, azok bennünk maradnak. Az újak nem a helyükre, hanem melléjük kerülnek.

Ballagási ünnepségünkön sok szeretettel köszöntöm Kedves Kollégáimat, a megjelent Kedves Szülőket, Hozzátartozókat, a Barátokat és mindenekelőtt Búcsúzó Tanítványainkat!

A gesztenyevirágzás nekem egyet jelent a ballagással. Nem csak az időben való egybeesés miatt. Van abban valami jelkép, ahogy a hatalmas fa védelmet nyújtó koronájából előbújnak az apró kis rügyek, gyorsan növekednek, gyönyörű virágfüzérré válnak, és mindannyian az ég felé törekednek. Az öreg fa pedig egy idő után elengedi a szirmokat, de ő marad, és neveli az új hajtásokat, hogy egy év múlva legyenek megint virágok.

Szállnak a szirmok a létező összes irányba. És hogy milyen sors vár rájuk, azt előre nem tudjuk megmondani. De hagyom ezt a hasonlatot, mert mint miden hasonlat, ez is sántít egy kicsit. Itt ugyanis felnőtt életük kezdetén álló hús-vér fiatalemberek állnak, és az ő sorsukat nem csak a kiszámíthatatlan szellő, a körülmények fogják meghatározni, hanem saját erejükkel, akaratukkal, munkájukkal jórészt maguk fogják irányítani. Erre pedig mi készítettük fel őket. Önök, Kedves Szülők és mi, Kedves Kollégák! Ezért aztán nem kis izgalommal nézünk a jövőbe, mert rajtuk keresztül mi is megméretünk.

Remélem, hogy már mindannyian pontosan tudják, hogy mire hivatottak. Mit szeretnének csinálni felnőtt életük 40-50 évében. Ami némi bizonytalanságot jelent, az az, hogy hogyan fogják elérni kívánt céljaikat. Néhány éve még pontosan tudtuk, hogy milyen követelményeket kell teljesíteni azoknak, akik mérnökök, közgazdászok, tanárok akartak lenni. Tudták, hogy milyen tantárgyakból kell érettségizniük, felvételizniük és egy adott főiskolán, vagy egyetemen milyen elvárásoknak kell megfelelniük. Most viszont nem csak ők, de mi is tele vagyunk bizonytalanságokkal. Az érettségi rendszerének elmúlt évi megváltoztatása után – melynek értelmében bármely tantárgyból hét különböző típusú, ráadásul két lehetséges színtű vizsgát tehetnek – ez évtől a felsőoktatás is jelentősen átalakult.

Először is megszűnt a felvételi vizsga. Ez abból a szempontból kedvező, hogy nem kell kétszer átélniük a vizsgák okozta stresszt. De ezzel annak lehetősége is megszűnt, hogy egy esetleges gyengébben sikerült érettségit egy jó felvételivel korrigálni lehessen. Így tehát a következő napoknak óriási a tétje. Minden az iskolai középszintű, illetve a független bizottságok előtt zajló emelt szintű érettségin fog eldőlni. Remélem, hogy sokan lesznek olyanok, akik elegendő pontot fognak gyűjteni ahhoz, hogy ősztől valamelyik felsőoktatási intézmény hallgatói lehessenek. De ha még így is lesz, még mindig nem látjuk annak útját, hogyan juthatnak el dédelgetett álmaikhoz. A bolognai rendszert jelentő három színtű képzés ugyanis úgy kerül bevezetésre, hogy annak minden szintjén még nincsenek kidolgozva a követelmények, a továbblépés részletes feltételei, az egyes, egymástól gyakran távol eső alapszakok kombinálásainak lehetőségei és még sok minden más.

Csak remélni tudom, hogy mindezek a kételyek csak bennem fogalmazódnak meg. Ti, akik belülről fogjátok megtapasztalni az új rendszert, nektek talán könnyen átlátható, addigra precízen kidolgozott és főleg eredményesen teljesíthető követelményeket fog ez jelenteni. Úgy legyen!

Akár így lesz, akár nem, az eredményességhez jó felkészültségre, sok munkára és kitartásra lesz szükség. A jó felkészültség alapjait itt megkaphattátok – ha akartátok. Én naponta láttam osztályfőnökeitek és tanáraitok erőfeszítéseit, mert ők sok éves tapasztalataik birtokában pontosan tudják, hogy mi vár rátok a közeli jövőben. Ha úgy éreztétek, hogy olykor túl szigorúak voltak, akkor ezért ne nehezteljetek rájuk, hanem köszönjétek meg! Mert minden, ami az

órákon és az órákon kívül történt, az kizárólag értetek és nem ellenetek történt. De ezt néhány hét múlva már magatoktól is tudni fogjátok.

Ha már köszönetről beszélek, akkor folytatom a sort. Innen, az emelvényről láthatjátok szüleitek, nagyszüleitek arcát. Ők most nagyon büszkék rátok és egy percig sem gondolnak arra, hogy nekik legalább akkora, vagy talán még nagyobb érdemük van abban, hogy idáig jutottatok. Ha ők most nem is gondolnak erre, ti vegyetek ki egy-egy szál virágot a sok csokrotok egyikéből és adjátok oda azoknak, akik ezt megérdemlik.

Peák Terézia osztályfőnökkel búcsúzom a 12. A, ének-zene tagozatos osztálytól. Kórusaink tagjaitól, akik nagy sikerrel koncerteztek Olaszországban, Finnországban, Ausztriában, Németországban, a magyarországi fesztiválokon, ahol mindig arany fokozatú minősítést nyertek. Köszönjük a kórusok vezetőinek munkáját: Tatai Barbarának, Remeczki Petrának, Hoffecker Ádámnak és Werb Csabának. Kiemelkedő esemény volt a két Bartók koncert a budapesti Művészetek Palotájában, ahol méltó módon képviselték iskolánk zenei kultúráját. Megtiszteltetés volt, hogy a szólóéneklésben is szép eredményeket elért Bercsényi Judit Remeczki Petrával együtt Mozart Varázsfuvola című operájában szerepelhetett.

Örök élményként maradnak meg az osztálykirándulások, főleg azoknak, akik dupla költségen utaztak, miután lekésték a reggeli vonatot. Kár azért a metróba esett mobiltelefonért, de volt aki a szobakulcsát veszítette el, mások a tilosban fürdést is megreckírozták Szentendrén. A fiúk máig sajnálják az elkobzott Vilmos körte pálinkájukat. Ha ez nem történik meg, akkor talán még nagyobb sikere lett volna a fergeteges kánkánjuknak.

Kissné Peternics Anikó osztályfőnökkel együtt köszönök el a humán tagozatos 12. B osztályunktól. A tanulásban olykor kevésbé lelkes csapat azért szép eredményeket is produkált. A 25 fős osztály 11 nyelvvizsgát mondhat magáénak, előrehozott érettségije 8 tanulónak van, emelt szintű érettségire 12-en jelentkeztek. Mindvégig egyenletes, jó tanulmányi eredményéért és kiemelkedő órai aktivitásáért dicséretet érdemel Kiss Gellért és Thész Dávid, aki gyakorlatilag hiányzás nélkül abszolválta a 4 évet. Köszönjük Cser Márta, Frazon Vivien, Major Viktória és Pálfi Balázs osztályközösség érdekében végzett munkáját.

Gondolom, hogy szívesen emlékeznek vissza a németkéri árvalányhajas ostorpattogtatásra és lovaglással egybekötött fürdőzésre, Schützenhofer Dénes balatoni dobszólójára, a humán tagozat budapesti múzeumlátogatásaira, s legfőképpen a torockói kalandokra, a megunhatatlan templomokra, a citromos pogácsára, valamint Kiss Gellért sóbányát betöltő megkomponált üvöltésére. Hiányozni fog az osztályéneklési versenyekről a Dzsungeltársulat, az emlékezetes színjátszó csapat, a futballpályán pedig Márkus Gábor és Vas Zoltán góljai.

Az osztály jellemzője volt, hogy vészhelyzetekben mindig összeszedte erejét. Reméljük, ez most is így lesz.

Dr. Lőcziné Péter Anette osztályfőnök és a magam nevében búcsúzom az általános tantervű 12. C osztálytól. Sokan megfordultak ebben az osztályban a négy év alatt. Ha mindenki itt lenne, aki az anyakönyvben szerepel, biztosan nem férnének el a színpadon. Így is maradtak harmincan, akiktől egy stabil érettségit várunk, mert megbízható, jó osztályközösség formálódott belőlük. A nehéz pillanatokban mindig számíthattak egymásra.

A tanuláson kívül sok minden másban is jeleskedtek, de kezdjük a legfontosabbal. Jakab Barbara az osztálytitkári teendők lelkiismeretes ellátása mellett végig kiváló tanulmányi eredményt produkált, de dicséretes Dragovecz Dóra és Rajnai Zsófia egyenletesen jó tanulmányi teljesítménye is. Csak néhány példa arra, hogy mi mindennel foglalkoztak még: első helyezés versmondó és versíró versenyeken, előkelő helyezések olasz, angol és történelem versenyen. Ki kell emelnem Kállai Zsófia világbajnoki 2. helyezését aerobicban és Németh Bálintot, a horgász világbajnokot.

Az osztálykirándulások Németkéren, Balatonszemesen, Zalacsében és Budapesten igen változatosak voltak. Lovaglás, hajózás, semmittevés és semmibe vezető gyalogtúra. Egy dologban viszont egységes volt mind: sikerült alvás nélkül abszolválni ezeket a napokat.

A 13. D, magyar-olasz két tanítási nyelvű osztálytól búcsúzom Polgárné Megyeri Ilona és Ferenczi Zsuzsanna osztályfőnökökkel együtt. Tanulmányi téren olaszos osztályaink közel két évtizede meghatározó részei az iskolának. Így van ez most is, amikor az éveken keresztül legjobb átlagot produkáló 13. D-sekről beszélek. Az utolsó tanév végén is két kitűnő és hét jeles eredmény született az osztályban. Közülük Mattenheim Gabriellát, Sándor Tímeát, Merki Ágnest és Balogh Juditot kell külön is megdicsérnem a végig egyenletesen kiemelkedő teljesítményük miatt.

Számtalan országos, megyei és iskolai tantárgyi és kulturális versenyen értek el kiváló eredményeket. Nagy sikereket arattak nemzetközi fesztiválokon is olasz nyelvű színjátszóink, akik között ott volt Dvorzsák Attila, Kavalecz Anita, Reith Adrienn, Szépy Eszter és Tóth Márta. Tehetségük sok más területen is megnyilvánult: Faragó Anett, Gál Emőke és Gátszegi Hajnalka a zene, Tálosi Márta a rajz, Szamek Tímea és Trampuz Suzana a tánc, Tóth Márta és Bendes Ákos a sport terén emelkedett ki.

A csopaki, a krakkói, az egri és a mecseknádasdi kirándulások szép emlékként maradnak meg bennetek, mint ahogy bennünk is a tegnapi közös „strandélmény”.

Első alkalommal állnak itt a magyar-spanyol két tanítási nyelvű osztály búcsúzó tanulói, a 13. E-sek, akiktől osztályfőnökeikkel, Őriné Simonovics

Andreával és Jakabos Péterrel együtt köszönök el. Bár az olaszosok régóta tapossák az utat a kétnyelvű képzés dzsungelében, bizonyos értelemben mégis úttörők voltak. Egy egészen más, a Föld több kontinensére kiterjedő kultúrát ismertek meg és terjesztettek mindenfelé az itt töltött 5 év alatt.

Az első ENIBE-nek, – a spanyol kétnyelvű iskolák országos találkozójának – szervezői, rendezői és résztvevői, sok kategóriában győztesei voltak. A debreceni és a budapesti ENIBE-n egyaránt 11 díjat nyertek. A fő éremhalmozók Dudás Dorisz, Ferenczi Viktória, Hetényi Rita, Illés Nóra, Kulcsár Eszter, Lakatos Gina, Magos Eszter, Tóth Andrea, Móra Virág, Gál Döniz, Drenkovics Petra, Molnár Réka, Rózsa Eszter és Kiss Martina voltak. Madridi ösztöndíjat Kolozsváry Éva, Magos Eszter, Móra Virág és Tóth Adrienn nyert.

Többen többször is jártak Spanyolországban. A Costa Braván rendezett nyelvi táborok és baszk földi kirándulások emléke örökre meg fog maradni, akárcsak a Jakabos-tanyán tett látogatás. A spanyol nyelvű színjátszó sikerek itthon és külföldön szereplőnek és nézőnek egyaránt élményt jelentett.

Végül ki kell emelnem Magos Eszter tanulmányi téren mutatott eredményeit, Kiss Martinának a stúdióban, Tóth Adriennek pedig az osztályfőnök jobbján végzett hasznos, segítő munkáját.

Kedves Lányok és Fiúk!

Még sok mindent és sok mindenkit kellett volna megemlítenem, ha az elmúlt évekről teljes képet kellett volna adnom, de úgy gondolom, hogy az elmondottak is igazolják, hogy sok mindent hagytok magatok után. Most már azonban nézzünk előre, koncentráljatok minden idegszálatokkal a rátok váró feladatokra! Aztán, ha úgy két hónap múlva úgy látjátok, hogy minden rendben, akkor majd hátra lehet dőlni és jöhet a megérdemelt pihenés.

Kodály Zoltán szavaival engedlek el benneteket, aki egy ehhez hasonló alkalommal ezeket mondta egyszer:

„*Életed útját magad választod. Válassz hát úgy, ha egyszer elindulsz, már nincs visszaút!*”

Isten veletek!

Gaál Tibor
igazgató

A harmincéves jubileum alkalmából készült csoportkép az iskola dolgozóiról
(Fotó: Belvárosi Fotószalon)

Az iskola dolgozói és tanulói

A harmincéves jubileum alkalmából az iskola tanárairól több információt közlünk, mint korábban tettük. Az adatok közzététele önkéntes adatszolgáltatáson alapul: ki-ki eldönthette, hogy mit tart fontosnak megjelentetni magáról. A szerkesztő csak azokat az adatokat közölte, amelyek eljutottak hozzá.(A GYES-en lévő kolléganőktől nem volt módunk adatokat kérni.)

Rövidítések magyarázata:

Isk.: *felsőfokú iskolai végzettség (szak, intézmény, év),*
Tk.: *továbbképzések (megnevezés, intézmény, év),*
Er.: *szakmai eredmények, elismerések,*
Tt.: *tanított tantárgyak,*
Mh.: *korábbi munkahelyei,*
Egyéb: *bármilyen egyéb közlendő.*

Tanárok

Gaál Tibor, igazgató
Isk.: *kémia – fizika (KLTE TTK 1977), közoktatási vezető (BME 1999)*, Er.: *miniszteri dicséret, kémia tankönyv írása, 18 tanítványa országos döntőben (OKTV, Irinyi János Kémia Verseny)*, Tt.: *kémia, fizika*, Mh.: *Zalka Máté Gimnázium – Fehérgyarmat, Művészeti Szakközépiskola – Pécs, Leőwey Klára Gimnázium – Pécs*, Egyéb: *Az iskola leány kosárlabdacsapatának edzőjeként megyei bajnoki második helyezések, kupagyőzelmek.*

Nagy Éva, igazgatóhelyettes
Isk.: *matematika – fizika (PTF 1975), matematika (KLTE TTK 1980), mérlegképes könyvelő (Perfekt 2000), közoktatási vezető (BMGE 2004)*, Tk.: *matematika (ELTE TTK 1989)*, Er.: *miniszteri dicséret (1983, 1990)*, Tt.: *matematika, pénzügy és vállalkozásfinanszírozás*, Mh.: *II. Rákóczi Ferenc Gimn. – Budapest (1992/93).*

Khín Istvánné, igazgatóhelyettes
Isk.: *matematika – fizika (JATE TTK 1983), mérlegképes könyvelő (Perfekt 1998)*, Tt.: *matematika*, Mh.: *Textilipari Szakmunkásképző – Szeged (1983/84).*

Dr. Pelles Tamás, a két tanítási nyelvű tagozat vezetője, osztályfőnök (11. D)
Isk.: *matematika – fizika – számítástechnika (ELTE TTK 1990), olasz (JPTE BTK 1999), doktori (PhD) fokozat (PTE BTK Nyelvtudományi Doktori Iskola 2006)*, Er.: *A MTA főtitkárának pedagógus kutatói pályadíja (2004)*, Tt.: *matematika, informatika.*

Bacskay Katalin (GYES-en)
Isk.: *magyar – olasz (JPTE BTK)*

Balikóné Mohácsi Éva, osztályfőnök (9. B)
Isk.: *angol – orosz (JATE BTK 1979)*, Tk.: *angol (ELTE BTK 1986)*, Tt.: *angol nyelv*, Mh.: *Dobó I. Utcai Gimn. (1979-1985), Kisfaludy Károly Gimn. – Mohács (1985-1990).*

Bálint Éva, óraadó
Tt.: *tánc.*

Baloghné Liebermann Tímea, osztályfőnök (10. C)
Isk.: *biológia (PTE TTK 2000), földrajz (PTE TTK 2002)*, Tt.: *biológia, földrajz*, Mh.: *Táncsics Gimn. – Siklós*, Egyéb: *katasztrófavédelmi felelős.*

Bauer Cecília, a matematika munkaközösség vezetője, osztályfőnök (11. B)
Isk.: *matematika – fizika – számítástechnika (JATE TTK 1985)*, Tt.: *matemaika*, Mh.: *Lóczi Lajos Gimn. – Balatonfüred, Széchenyi Ferenc Szki. – Balatonfüred.*

Bayer Ildikó
Isk.: *történelem – francia (JPTE BTK 1992), pedagógus szakvizsga – történelem (PTE 2005)*, Tt.: *történelem, francia nyelv*.

Béres Andrásné
Isk.: *történelem – orosz (JPTE 1990), német (JPTE 1993), pedagógus szakvizsga – német (PTE 2006)*, Er.: *OTDK Konferencia orosz nyelvészet I. hely, orosz nyelvészeti tutori órák tartása (JPTE 1990)*, Tt.: *német nyelv, társadalomismeret.*

Bognár Vasas Dóra (GYES-en)
Isk.: *olasz (PTE BTK).*

Bödör Csaba
Isk.: *földrajz – testnevelés (JPTE TK 1984), földrajz (JATE TTK 1989)*, Tt.: *földrajz, testnevelés*, Mh.: *Zipernowsky Károly Műszaki Szakközépiskola*.

Dr. Caicutné Boros Tímea, osztályfőnök (9. D)
Isk.: *olasz – történelem (JPTE BTK 1995)*, Tt.: *olasz nyelv, történelem*, Mh.: *Olasz Kultúrintézet – Budapest.*

Czett Lászlóné, könyvtáros
Isk.: *könyvtár – bibliográfia (Szentpétervári Kulturális Egyetem 1986 – honosítva az ELTE könyvtár szakán)*.

Csiszár Ágnes
Isk.: *fizika (PTE TTK 2002), olasz (PTE BTK 2003)*, Tt.: *olasz, fizika*, Mh.: *PTE Babits Mihály Gyakorló Gimn. és Szki.*

Del Castillo Pastor, Raquel
Tt.: *történelem, földrajz*

Ferenczi Zsuzsanna (GYES-en)
Isk.: *olasz – magyar (JATE BTK)*

Fodorné Pintér Kornélia (GYES-en)
Isk.: *történelem, spanyol (PTE BTK)*

Fusani, Luigi Alcide
Isk.: *matematika (1979), informatika mesterképzés (Honeiwell Information System 1982), matematika és fizika tanári képesítés (1984), tanári képesítés külföldi iskolákba (2002)*, Tt.: *matematika, fizika, színházi nevelés, (korábban: informatika)*, Mh.: *Liceo Classico Manzoni – Milano, Liceo Scientifico Pascal – Abbiatergrasso, Abbiategrasso város önkormányzata (művészeti vezető)*, Egyéb: *olasz film- és színháztörténeti kurzust vezet a PTE BTK Olasz Tanszékén*.

Futó Andrea, a spanyol munkaközösség vezetője, osztályfőnök (12. E)
Isk.: *irodalom – nyelvészet (JPTE 1994), spanyol (JPTE 1994), kortárs latin-amerikai irodalom (ELTE – doktori program, abszolutórium 1998)*, Tk.: *Universidad Complutense de Madrid (kutatói ösztöndíj 1998), Universidad de Salamanca (2000), Universidad de Granada (2004), kétszintű érettségi vizsgáztató spanyol nyelvből (SuliNova 2005)*, Er.: *„az év tanára" (2004)*, Tt.: *spanyol nyelv, spanyol célnyelvi civilizáció, anyanyelvi kommunikáció*, Mh.: *JPTE – PTE Spanyol Tanszék (1993-2005), PTE INYT (2005-), Magyar-Német Iskolaközpont (1995-1997), Leőwey Klára Gimn. (1998), Nyelviskolák*.

Füzesi Kitti, osztályfőnök (9. E)
Isk.: *spanyol nyelvtanár (PTE BTK 2004)*, Tt.: *spanyol nyelv*.

Gáborné Antal Zsuzsanna Kornélia
Isk.: *biológia – rajz (PTF 1973), filozófia (Pártiskola – Pécs 1981), pedagógia (JPTE 1991), angol (JPTE 1992)*, Tk.: *egészség- és környezetvédelem (Ped. Továbbképző Int. 1985), vezetőképző (Ped. Továbbképző Int.), családi életre nevelés (Ped. Továbbképző Int. 1995), idegenvezetés (Megyei Tanács – Pécs, 1970)*, Er.: *országos kísérletre való felkérés (biológia – 1973), megyei, országos és nemzetközi kiállítások, pályázatok (rajz – 1973-1985), OKTV országos döntőjébe 1 diák (angol – 1996) és sok egyéb versenyző*, Tt.: *angol nyelv*, Mh.: *Balatoni Úttörőváros – Zánka (1973), Járási – Városi úttörőelnök – Szigetvár (1974-1981), Nagydobszai ÁMK ig. h. és rajztanár (1981-1985), Pécsi Úttörőház (1985-1988), Pécsi ÁNK Művelődési Ház ig. h., majd megb. ig. és angoltanár (1988-1990)*, Egyéb: *idegenvezetés (1969-től), magánének, kórusénekles, eü. és környezetvédelmi tanácsadás, angol szaktanácsadás, szakcikkek írása több kiadványban*.

Gyulavári László, a humán tagozat vezetője
Isk.: *magyar – francia (ELTE BTK 1970)*, Tk.: *Tanfolyamok sokasága a kollégiumi neveléstől, az oktatástechnikától az irodalomtanítást érintően át az érettségi vizsgáztatói tanfolyamig*. Elism.: *„Gyulavári Lászlónak, leendő kollégámnak." (Németh László, 1970)*, Tt.: *magyar*, Mh.: *Kisfaludy K.Gmn. – Mohács, Széchenyi I. Gimn. és Szki. – Pécs, Úlyhelyi Imre Szki. – Szentlőrinc*.

Hegedűs Zoltán
Isk.: *földrajz – rajz (JPTE 1982), drámapedagógia (Drámapedagógiai Társaság 1999)*, Tt.: *rajz és vizuális kultúra, tánc és dráma, filozófia*, Mh.: *508. sz. Ipari Szakmunkásképző Iskola, KISZ Pécs Városi Bizottsága*.

Hencsné Tóth Zsuzsanna, a történelem munkaközösség vezetője, osztályfőnök (10. B)

Isk.: *magyar-történelem (KLTE BTK 1991), drámapedagógia (1997), közoktatási vezető (2004)*, Tt.: *magyar, történelem, társadalomismeret*.

Jakabos Péter, osztályfőnök (13. E)

Isk.: *testnevelő tanár (Magyar Testnevelési Egyetem, 1971)*, Er.: *a munka érdemrend bronz fokozata (1980)*, Tt.: *testnevelés*, Mh.: *Építők Úti Ált. Isk. – Pécs, Sportiskola – Pécs, Tatabányai Bányász SC, IV. sz. Ált Isk. – Tatabánya*, Egyéb: *négy leánygyermeke közül Zsuzsanna úszó olimpikon, a Közalkalmazotti Tanács elnöke volt*.

Dr. Járai Ferencné, óraadó

Isk.: *matematika (ELTE TTK 1971)*, Tt.: *matematika (biofizika a POTE-n)*, Mh.: *POTE, Simonyi Károly Szakképző és Szakközépiskola*

Dr. Jillekné Rauschenberger Gabriella, ifjúságvédelmi felelős, osztályfőnök (9. A)

Isk.: *biológia – kémia (JPTE TTK 1992), biológia (JPTE TTK 1996), mérlegképes könyvelő (Perfekt 2001), egészségfejlesztő mentálhigiénikus (PTE 2003), pedagógus szakvizsga (2004)*, Tt.: *biológia, kémia*, Mh.: *Leőwey Klára Gimn., Széchenyi István Gimn. és Szki.*, Egyéb: *a Kodály Alapítvány kuratóriumának elnöke*.

Jiménez Sánchez, Daniel, spanyol nyelvi lektor

Tt.: *spanyol nyelv*.

Kertész Attila, az ének-zene tagozat vezetője

Isk.: *történelem – ének-zene (PTF 1968), „A" kategóriás karnagy (ELTE 1971), történelem (ELTE 1971), pedagógia – nevelésszociológia (JPTE 1973), Tk.: közoktatási szakértő (OKÉV 2000), közoktatási vizsgáztató (OKÉV 2000)*, Er.: *nemzetközi kórusversenyek első díjai, Pécs Város Nívódíja, Magyar Rádió nagydíjai, Kiváló Együttes és Év Kórusa díjak, ODN Fesztiváldíjak, Kiváló Pedagógus (1999), Pécs Város Közművelődési Díja (1999), Pécs Város Érdemes Tanára (2001), Liszt Ferenc – díj (2005)*, Tt.: *ének-zene, karvezetés, etika*, Mh.: *Széchenyi István Gimnázium, Janus Pannonius Gimnázium, PTE Neveléstudományi Intézet, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Pécsi Tagozata – főiskolai docens*.

Kiss Zoltán, rendszergazda

Isk.: *matematika – fizika (JPTE 1994), számítástechnikai programozó (SZÜV 1996), mérlegképes könyvelő (Perfekt 2000), informatika (Veszprémi Egyetem 2002)*, Tt.: *informatika*.

Kissné Horváth Eszter, az olasz munkaközösség vezetője, osztályfőnök (12. D),

Isk.: *olasz-néprajz (JPTE BTK 1996), földrajz (PTE TTK 2004)*, Tt.: *olasz nyelv, földrajz*.

Kissné Peternics Anikó, osztályfőnök (12. B)
Isk.: *történelem – német (KLTE BTK 1984)*, Tt.: *történelem, német nyelv*.

Kovács Renáta
Isk.: *spanyol nyelvtanár (PTE BTK 2004)*, Tt.: *spanyol nyelv*.

Kováts Edit
Isk.: *magyar – orosz (JATE BTK 1975)*, Tk.: *magyar intenzív továbbképzés (JPTE 1983), filozófia intenzív továbbképzés (JPTE 1981), kommunikációkutatás (JPTE 1989)*, Er.: *magyar nyelvi lektor (Szentpétervári Tudományegyetem)*, Tt.: *magyar, etika, (orosz, filozófia)*, Mh.: *JPTE BTK Idegennyelvi Lektorátus, Szentpétervári Tudományegyetem Finnugor Tanszék*.

Körző Kálmánné
Isk.: *orosz – olasz (JATE BTK 1991), könyvtáros-asszisztens képző tanfolyam (Csorba Győző Megyei Könyvtár)*, Tt.: *olasz nyelv*, Egyéb: *az iskolai idegen nyelvi könyvtár vezetője*.

Lászlóné Nagy Ilona, óraadó
Tt.: *számvitel*.

Dr. Lőcziné Péter Anette, az idegen nyelvi munkaközösség vezetője, osztályfőnök (12. C),
Isk.: *német – orosz (JPTE BTK 1989), német nemzetiségi (JPTE BTK 2002), közoktatási vezető (BMGE 2004),* Tk.: *ICC nyelvvizsgáztató (TIT 1998)*, Tt.: *német nyelv*, Mh.: *Babits Mihály Gimn*.

Maczák András, rendszergazda, óraadó
Isk.: *vegyipari gépész üzemmérnök (PMMF 1979), gépészmérnök (BME 1989), mérnöktanár (PMMF 1995)*, Tt.: *informatika*, Mh.: *MÉV, Nuklex Kft., HC Pointer Kft., UNO Rt., Angster József Szakképző Iskola, PTE PMMFK Műszaki Informatika Tanszék*.

Maddocks, Frances Patricia
Isk.: *tanári végzettség (University of Reading, U.K. 1977), advanced certificate TESOL (University of Leicester, U.K. 1996)*, Tk.: *Cambridge-nyelvvizsga vizsgáztató (British Council 1996), TELC-nyelvvizsga vizsgáztató (TIT, B1: 2001, üzleti B1: 2004, B2: 2004, nyelvvizsgáztató tréner B2: 2006), közép- és emeltszintű érettségi vizsgáztató (SuliNova 2004)*, Tt.: *angol nyelv*, Mh.: *meteorological office (1970-1973), tanár (1977-1987), képzési tanácsadó és tanár (1987-1993)*.

Mátés György, osztályfőnök (11. A)

Isk.: *történelem – olasz (JPTE BTK 1995), pedagógus szakvizsga – történelem (PTE 2006)*, Elism.: *a Kodály Gimn. legnépszerűbb tanára (2003)*, Tt.: *történelem, olasz nyelv, társadalomismeret*.

Mátésné Torda Anita, osztályfőnök (11. E)
Isk.: *magyar – francia – hungarológia (PTE BTK 2002), pedagógus szakvizsga – magyar (PTE 2006)*, Tk.: *francia (2003), drámapedagógia (2004)*, Tt.: *magyar, francia, etika*.

Mattenheimné Gyulasi Elvira
Isk.: *angol – orosz (JATE BTK 1981), gazdasági szaknyelvi vizsgáztató (BGF 1998), TELC vizsgáztató (TIT 2001)*, Tt.: *angol nyelv*.

Mátyus Árpád
Isk.: *fizika – matematika (PTE 2002)*, Tt.: *matematika*, Mh.: *Nefela Dél-magyarországi Jégesőelhárító Egyesülés*.

Moreno Gil, Manuela
Tt.: *matematika*.

Mendrei Kinga Mária, a természettudományi munkaközösség vezetője, osztályfőnök (11. C)
Isk.: *matematika – fizika (PTF 1969), fizika (ELTE TTK 1974), jugoszláv szakvizsga (Újvidéki Egyetem 1984)*, Er.: *„az év tanára" (2003)*, Tt.: *fizika*, Mh.: *Komarov Gimnázium – Pécs, Tanítóképző – Szabadka, Építészeti és Közgazdasági Középiskola – Szabadka*.

Merksz Ildikó, osztályfőnök (10. E)
Isk.: *spanyol nyelvtanár (PTE BTK 2002), hispanisztika (SZTE BTK folyamatban)*, Tt.: *spanyol nyelv, spanyol célnyelvi civilizáció*, Mh.: *Alma Nyelviskola, Leőwey Klára Gimnázium*.

Nagy Mária, az osztályfőnöki munkaközösség vezetője, osztályfőnök (9. C)
Isk.: *kémia – fizika (KLTE TTK 1980), közoktatási vezető (BMGE 2000)*, Er.: *miniszteri dicséret (1987), középiskolai kémiaversenyek (Irinyi János, OKTV) döntőjébe több tanítvány*, Tt.: *kémia, fizika*, Mh.: *Nagy Lajos Gimnázium*, Egyéb: *kémia szaktanácsadó, kémia feladatgyűjtemények szerzője*.

Oláh József, a testnevelés munkaközösség vezetője, vezetőtanár
Isk.: *testnevelő tanár (Testnevelési Egyetem 1983), sióktató (Testnevelési Egyetem 2000)*, Er.: *miniszteri dicséret (1989)*, Tt.: *testnevelés, Mh.: 317. sz. Váci Mihály Szki. – Székesfehérvár*, Egyéb: *városi labdarúgás szakágvezető*.

Őriné Simonovics Andrea (GYES-en)
Isk.: *angol – fizika – spanyol (PTE)*.

Peák Terézia, osztályfőnök (12. A)

Isk.: *angol – orosz (JATE BTK 1972)*, Tk.: *emeltszintű vizsgáztatói tréning (2005)*, Er.: *miniszteri dicséret*, Mh.: *Steinmetz M. Szki. és Koll. – Komló, Széchenyi I. Gimn. és Szki. – Pécs*, Egyéb: *olasz középfokú nyelvvizsga*.

Pest Szilvia

Isk.: *német nemzetiségi tanító (EJTF, Baja 1996), német (Veszprémi Egyetem 2001)*, Tk.: *iskolai egészségnevelés (Egészségvirág Egyesület 2001), közép- és emeltszintű érettségi vizsgáztató (B. Ped. Szaksz. és Sz. Sz. K. 2004), egyéni és differenciált tanulási formák (Goethe Intézet Bp. 2005), Goethe Intézet ösztöndíja (Rothenburg 1992), PH Ludwigsburg Baden-Würtenberg külön ösztöndíja (1993/94), Bajor Oktatási és Kulturális Minisztérium ösztöndíja (Kitzingen 2005)*, Tt.: *német nyelv*, Mh.: *Mároki Ált. Isk. (1991/92), Jelky András Szki. és Nevelési Tanácsadó Intézet (1995/96), Szent István Király Ált. Isk. – Szentkirályszabadja (1996-2000), Gandhi Gimnázium (2000/2001)*.

Péter Tibor, osztályfőnök (13. S)

Isk.: *magyar – orosz – rajz (PTF 1963), orosz (ELTE BTK 1967), kézilabda szakedző (M. Testnevelési Főiskola 1976), nemzetközi munkásmozgalom (Marxista Esti Egyetem – Pécs 1978), vezetőképző (Marxista Esti Egyetem – Pécs 1987)*, Er.: *„az oktatásügy kiváló dolgozója" (1974, 1987)*, Tt.: *testnevelés (korábban: orosz, magyar, rajz)*, Mh.: *12 Osztályos Iskola – Sellye (1963), PTF Sportiroda 1964, Zipernowsky Gépipari Technikum (1964-1981)*, Egyéb: *igazgatóhelyettes (1981-1991), jelenleg is PSZ szervezeti titkár*.

Poletto, Giampaolo, óraadó

Tt.: *olasz nyelv, olasz célnyelvi civilizáció*.

Polgárné Megyeri Ilona, osztályfőnök (13. D)

Isk.: *történelem – francia (ELTE BTK 1981), olasz (JPTE BTK 1994)*, Tt.: *olasz nyelv, történelem*, Mh.: *508. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet, Zrínyi M. Kereskedelmi Szakközépiskola, Köztársaság Téri Ált. Isk.*

Prainer Zsuzsa Krisztina

Isk.: *spanyol nyelvtanár (PTE BTK 2005), német nyelvtanár (Eszterházy Károly Főiskola 2005)*, Tt.: *spanyol nyelv*, Mh.: *Hild József Szki. – Dunaújváros*.

Radnóti Adél

Isk.: *gyors- és gépírás (1969), magyar (1976), iskolai könyvtáros (1983), ének-zene (1984)*, Tk.: *anyanyelvápolás – felkészítés anyanyelvi versenyekre (2000), Európa Unió – általános ismeretek (2001), Gordon-tanfolyam a pedagógiai hatékonyság fejlesztésére (2002)*, Er.: *művelődési miniszteri dicséret a tanítványok országos gépíróversenyen elért eredményeiért (1986), belügyminiszteri dicséret a magyar bajnokcsapat gépíró-világbajnoksági felkészítéséért (1988), Kazinczy Díj Alapítvány*

jutalma az anyanyelvápolási, beszédművelési pedagógiai munkáért (2005), Tt.: *ének-zene, gépírás (számítógépen), magyar nyelv (szakkörként),* Mh.: *Pécs mj. Város Tanácsa (gépíró 1965-67), POTE Orthopaediai Klinika (gépíró 1967-69), Gépíró és Gyorsíró Iskola – Pécs (tanár 1969-71), Gépíró és Gyorsíró Iskola – Szekszárd (igazgató 1971-77)*, Egyéb: *Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetsége választmányának tagja, a pécsi Helyi Csoport elnöke (gépíróversenyek szervezése, továbbképzések vezetése), éneklés (Pécsi Nemzeti Színház kórusa – operák, operettek, Nyugdíjas Pedagógusok Barátság kórusa), műveltségi játékok a tv-ben (Ki marad a végén; Mindent vagy semmit), zenei vetélkedő (Ki nyer ma? Játék és muzsika 10 percben – 32 győzelem), jógatorna*.

Rónaky Anna, osztályfőnök (10. D)
Isk.: *olasz (PTE BTK 2004), társadalomtudományi és gazdasági szakfordító (PTE BTK 2005)*, Tt.: *olasz nyelv*.

Satta, Antonio, olasz nyelvi lektor
Isk.: *történelem (Università degli Studi – Cagliari 1974), olasz, történelem és földrajz tanári képesítés (1975), európai tanulmányok – távoktatás (Università di Firenze 1995), tanári képesítés külföldre (1989, 1997)*, Tt.: *olasz nyelv, olasz célnyelvi civilizáció, színházi nevelés (korábban: történelem, földrajz)*, Mh.: *Olaszországban: Olbia, Sassari, Ozieri, Alghero; Belgiumban: Liegi, Genk*, Egyéb: *könyvtárigazgató (Tula), önkormányzati tisztségviselő (Tula), informatika tanártovábbképzés-vezető*.

Schiffrich Orsolya, osztályfőnök (11. E)
Isk.: *történelem (PTE BTK 2005), spanyol nyelvtanár (PTE BTK 2005)*, Tt.: *történelem, spanyol nyelv*.

Siklér Gábor, osztályfőnök (10. A)
Isk.: *testnevelés (PTE TTK 1997), matematika (PTE TTK 1998)*, Elism.: *a Kodály Gimn. legnépszerűbb tanára (2005)* Tt.: *testnevelés*, Egyéb*: az iskola kosárlabdacsapatainak edzője*.

Staub Ernő
Isk.: *magyar – orosz (PTF 1978), magyar (ELTE 1982), közoktatási vezető (BME 2005)*, Tk.: *szaktárgyi intenzív továbbképzés (JPTE 1988), irodalomtörténeti konferenciák (Irodalomtörténeti Társaság – folyamatosan)*, Er.: *Eredményes Munkájáért dicséret (Állami Ifjúsági és Sporthivatal), Miniszteri Dicséret (MKM), a Kodály Gimn. legnépszerűbb tanára (2002)*, Tt.: *magyar, etika*, Mh.: *Általános Iskola – Hidas (1978-79), Asztalos János Fiúkollégium – Pécs (1979-81)*, Egyéb: *12 éve önkormányzati képviselő, az Oktatási és a Kulturális Bizottság tagja*.

Stivics Éva, óraadó

Isk.: *magyar (PTE BTK)*, Tt.: *magyar*.

Szabados Gabriella
Isk.: *angol – orosz (JATE BTK 1973)*, Tk.: *angol (Nagy-Britannia 1976, 1993), orosz (Moszkva 1979)*, Er.: *miniszteri dicséret 1991*, Tt.: *angol nyelv*, Mh.: *PTF, JPTE*, Egyéb: *munkaközösség-vezető volt.*

Szép Katalin, óraadó
Isk.: *francia (PTE BTK 2005), társadalomtudományi és gazdasági szakfordító (PTE BTK 2006)*, Tt.: *francia nyelv*, Mh.: *Szigetvári Takarékszövetkezet, HUB Bank*, OTP, Egyéb: *publikációk a Lexikográfiai füzetekben, felsőfokú banki tanácsadói képesítés, német középfokú nyelvvizsga.*

Szigethi Laura
Isk.: *olasz (PTE BTK 2002), angol (PTE BTK)*, Tt.: *olasz nyelv, angol nyelv*.

Szili Györgyi, szabadidő-szervező
Isk.: *közművelődés – ének-zene (PTF, 1981), zongora módszertan (PTF 1981), drámapedagógia (1998)*, Er.: *„az év tanára" (1999)*, Tt.: *zongora*, Mh.: *Zeneiskola.*

Szörényi Ildikó
Isk.: *matematika – fizika – számítástechnika (ELTE TTK 1990), olasz (JPTE BTK 1999), közgazdász (Széchenyi István Egyetem 2004)*, Tt.: *matematika*.

Dr. Tóth Károly, a magyar munkaközösség vezetője
Isk.: *magyar – orosz (PTF 1966), magyar (ELTE 1974), doktorátus (ELTE 1980)*, Tk.: *szaktárgyi intenzív továbbképzés (ELTE 1988), irodalmi-nyelvi (JPTE 1992)*, Er.: *tankönyvbírálatok, tankönyvszerkesztés, Kis magyar irodalomtörténet (1995), miniszteri dicséret (1989)*, Tt.: *magyar, (orosz)*, Mh.: *Janus Pannonius Gimnázium*.

Vajda Eszter, óraadó
Isk.: *olasz (PTE BTK 2004), német nemzetiségi (PTE BTK 2004), nemzetközi kapcsolatok (KJF – folyamatban)*, Tt.: *olasz nyelv*.

Várkonyi András
Isk.: *zeneelmélet – szolfézstanár, karvezető (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Pécsi Tanárképző Intézet 1999), egyházzenész, tanár (Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem – Budapest 2004)*, Er.: *előadás a Nemzetközi Varró Margit Szimpozionon (Gödöllő 1998), arany minősítés a vegyeskarral (Éneklő Ifjúság 2004)*, Tt.: *ének-zene, kórus*.

Veres János, nyugalmazott címzetes igazgató
Isk.: *matematika – fizika (KLTE TTK 1957), kosárlabdaedző (Testnevelési Főiskola 1964)*, Er.: *két OKTV első helyezett tanítvány (matematika), két*

diákolimpiai kerettag tanítvány (fizika), Tt.: *matematika, (fizika, ábrázoló geometria)*, Mh.: *Gábor Áron Gimnázium – Karcag*, Egyéb: *igazgatóhelyettes (1975-81), igazgató (1981-96).*

Vető Kata Korinna
Isk.: *matematikus (BME 2004)*, Tt.: *matematika.*

Irodai dolgozók és technikai alkalmazottak

Nyúl József *kincstárnok*

Balázs László *portás*
Balázs Lászlóné *portás*
Benked Klára *védőnő*
Erényi Judit *laboráns, pénztáros*
Gergál Tamásné *asszisztens*
Hegedűs József *oktatástechnikus*
Kovácsné Szabó Magdolna *adminisztrátor*
Patartics Mátyás *gondnok*
Patarticsné Molnár Erika *könyvelő*
Ragoncsa Ernő *fűtő*
Szívósné Szremácz Erzsébet *iskolatitkár*
Szokola Lászlóné *takarító*
Dr. Tiszperger Zsuzsa *iskolaorvos*
Zentner Viktor *portás*
Zentner Viktorné *portás*

A következő oldalakon az osztályok névsorát közöljük. Szerettünk volna minden osztálynévsor mellé egy fényképet is tenni, de, sajnos, csak kevés osztálytól kaptunk képet.

A kiemelkedő tanulmányi eredményt felmutató tanulók nevét **félkövér**, míg a közösségi munka terén dicséretet érdemlőkét *dőlt* betűvel szedtük.

Ének-zene speciális tantervű osztályok

9. A osztály Osztályfőnök: Dr. Jillekné Rauschenberger Gabriella

Andrási Fruzsina
Balázs Veronika
Barnóczky Adrienn
Bencze Gabriella
Bíró Sára
Csery Krisztina
Debreceni Ferenc
Fejér Nikola
Fitz Dóra
Glósz Alexandra
Hadobás Fruzsina
Hambuch Dóra
Hartauer Andrea
Hegedüs Lilla
Hetesi Beatrix Katalin
Jäger Anett
Kiss Kata
Lakatos Andrea
Lantos Judit Anna
Markulia Zsófia
Novák Tímea
Pálfalvi Zsuzsanna
Palkó Klaudia
Papp Diána
Poór András
Rigó Judit
Rozmer Dalma
Simon Nóra
Szabó Lívia
Tóth Adrienn
Tóth Enikő
Tóth Hajnalka
Virágosi Adrienn
Werb Virág
Wolf Enikő

10. A osztály **Osztályfőnök: Siklér Gábor**

Ágoston Dorina
Alrám Attila
Apáti Viktória
Bajnai Krisztina
Bányai Bettina
Bőszénfai Rebeka
Czoller Dominika
Csonka Katalin
Fischer Dóra
Fülöp Andrea
Füstös Anita
Hajdu Zsófia
Heil Nikolett
Hofecker Éva
Kis Eleonóra
Komáromi Valéria
Kovács Lilla
Lehel Kinga
Mesterfalvi Kamilla
Miklós Luca
Nagy Zsófia
Nemes Réka
Pichler Nóra
Pintér Dániel
Polgár Bianka
Rostás Brigitta
Simon Nikolett
Szanka Krisztina
Takács Zsófia
Tamás Alexandra
Tamás Krisztián
Tollár Zsófia
Török Kata

11. A osztály **Osztályfőnök: Mátés György**

Bartos Rita
Belső Vivien
Bodonyi Zsófia
Bolbach Rita
Fekete Klaudia
Gável Krisztián
Herr Csilla
Himics Nikoletta
Horn Adrienn
Huber Péter
Kaló Zsuzsanna
Kaposvári Szilvia
Komlóczi Zoltán
Komlósi András
László Péter
Makó Erzsébet
Mayer Éva
Orsós Adrienn
Puskás Roxána
Pusztai Dorottya
Rafiei Armand
Rodler Bernadett
Sánta Ágnes
Szalay Nikolett
Tárkányi Eszter
Tiffán Ákos
Tombor Nándor
Tóth Bianka
Tóth Georgina
Tóth Mariann
Vámosi Kinga
Welczenbach Balázs
Ferk Zoltán

12. A osztály **Osztályfőnök: Peák Terézia**

Bercsényi Judit
Bernát Georgina
Bíró Nikolett
Bogdány Zsuzsanna
Dudás Bernadett
Fúrós Anita
Hideg Diána
Hofecker Ádám
Hoffmann Alexandra
Kis Katalin
Kiss Nikolett
Kovács Judit
Mayer Erzsébet
Mészáros Martina
Muth Adrienn
Péter Zsófia
Remeczki Petra
Szalahov János
Szőke Tímea
Tatai Barbara
Tóth Adrienn
Török Anett
Werb Csaba

Emelt tantervű humán osztályok

9. B osztály **Osztályfőnök: Balikóné Mohácsi Éva**

Bakó Vivien
Bareith Emese
Bosnyák Eszter
Dancsecs Andrea
Freij Brigitta
Gyöngyösi Júlia
Hopp Alexandra
Horváth Alexandra
Horváth Natália
Járomi Evelin
Kovács Alexandra
Kucska Eszter
Lajkó Renáta Csilla
Lázár Lili
Majkó Barbara
Major Bettina
Molnár Anna Lúcia
Nagy Natália
Pálinkás Nikolett
Pap Katalin
Rauschenberger Pál
Rókaly Izabella
Sándor Zsófia
Sütő Judit
Szabó Adél
Szabó Lívia
Széplaki Szilárd Bálint
Tizedes Kitti
Tóth Bernadett
Tóth Dániel
Vándor Brigitta
Varga Anasztázia
Zsoldos Adrienn

10. B osztály **Osztályfőnök: Hencsné Tóth Zsuzsanna**

Baka Bence
Balogh Alexandra Eszter
Baranyi Ágnes
Bencze Anett
Bezzeg Kinga
Bíró Bernadett
Bozanin Balázs
Czirják Bettina
Cseke Hajnalka Renáta
Fazekas Eszter
Gál Nóra
Glósz Gergely
Gonda Lívia
Gotthard Tímea
Hauser Bianka
Horváth Bettina
Horváth Viktória
Hőgyes Krisztina
Kapeller Bianka Fanni
Kronperger Nóra
Mátyási Róbert
Nádé Krisztina
Pásztó Ágnes
Pásztor József
Péter András
Pintér Nikolett
Regényi Evelin
Romváry Kata
Sashegyi Réka
Somogyi Eszter
Varga Eszter Róza
Weisz Beatrix

11. B osztály **Osztályfőnök: Bauer Cecília**

Balázs Gergely
Bíró Mónika
Bock Margaréta
Bonnyai Éva
Budai Zsófia
Burján Rita
Freij Gyöngyi
Goján Dóra
Göncz Alexandra
Horváth Brigitta
Jakabfi Adrienn
Kablár Diána
Kasza Enikő
Kittl Gábor
Kolmann Klaudia
Krcsik Szabina
Lombos Hanna
Nagy Orsolya
Rauschenberger Márk
Sárkövi Diána
Schmidt Balázs
Simon Diána
Szőke Máté Attila
Tölgyfa Gergely
Vészi Adrienn
Vogl Bernadett
Walke Renáta

12. B osztály **Osztályfőnök: Kissné Peternics Anikó**

Anzil Kitti
Buzási Zsombor
Cser Márta
Csók Gábor
Frazon Vivien
Füzesi Petra Klaudia
Hauptmann Judit
Hetesi Zsófia
Keserű Dalma
Kiss Gellért
Kovács Adél
Krum Roland
Major Viktória
Márkus Gábor
Nagy Zoltán
Pálfi Balázs
Papp Emília
Poczók Viktória
Radnai Péter
Schützenhofer Dénes
Simon Beatrix
Szabó Andrea
Thész Dávid
Várszegi Mária
Vas Zoltán

Általános tantervű osztályok

9. C osztály **Osztályfőnök: Nagy Mária**

Bacsa Adrienn
Barna Adrienn
Békés Tünde
Bitter Barbara
Bocz Klaudia
Csók Nikolett
Dani Dalma
Dóczi Balázs
Farkas Nelli
Fehér Patricia
Fekete Barbara
Herke Eszter
Herke Nikolett
Hőgyes Krisztina
Hosnyánszki Diána
Mitrovics Bianka
Mozolai János
Mühl Roland
Nagy Krisztián
Nagy Noémi
Németh Éva Flóra
Palotai Eszter
Pásztor Attila
Péter Luca
Pintér Viktória
Regéczy Klaudia Cintia
Rill Zsófia
Rozina Renáta Petra
Sári Petra Szandra
Sütő Renáta
Szabó Mónika
Szigli Dóra
Tejes Péter
Török Éva
Tóth Lívia
Vincze Raymund

10. C osztály **Osztályfőnök: Baloghné Liebermann Tímea**

Aczél Szonja Boglárka
Alföldi Zsolt
Borbás Szandra
Delezsnyák Alexandra
Dervár Lilla
Finta Boglárka
Grosch Viktória
Gulyás Ágnes
Hang Balázs
Harmath Szabina
Hartai Adrienn
Hegyi Rita
Kenéz Orsika
Kersics Dávid
Kozma Barbara
Mol Deborah Margit
Nagy Flóra
Nagy Petra
Ömböli Krisztián Gyula
Páll Marianna
Péter Ágnes
Resál Nikolett
Saller Orsolya
Simon Emese
Simon Lívia
Strácz Mirtill Alexandra
Szabó Ákos
Szabó Zsanett
Szárszó Lídia Diána
Szintai Szandra
Szinyákovics Katalin
Tapazdi Alexandra
Tihanyi Tamás
Toldi Anita Kitti

11. C osztály **Osztályfőnök: Mendrei Kinga**

Árvai Csaba
Békefi Szilvia
Bene Tamás
Bóna Bernadett
Bosnyák Tímea
Bottlik Roland
Fábián Lilla
Fuchs Nikolett
Hajdu András
Jáhn Nikolett
Kelemen Csilla
Kott Nikoletta
Kovács Klaudia
Kovács Zsanett
Lázár Tímea
Mátis Dóra
Mészáros Zsófia
Mező Krisztina
Moni István
Nierner Nóra
Orbók Emőke
Révész Viktória
Riesz Henriett
Schvéd Gábor
Svegál Mariann
Tasnádi zsolt
Tóth Evelin Kinga

12. C osztály **Osztályfőnök: Dr. Lőcziné Péter Anette**

Bede Lilla
Bede Noémi
Bertrám Kitti
Dragovecz Dóra
Farkas Judit
Fazekas Éva
Güth Lukács
Háber Andrea
Horváth Gergely
Illyés Adrienn
Jakab Barbara
Juhász Gergely
Kállai Zsófia
Katona Eszter
Katona Gréta
Keller Alexandra
Kostyák Katalin
Laklia Gábor
Markó Judit
Németh Bálint
Petteny Zsanett
Rajnai Zsófia
Ritter Judit
Salamon Eszter
Szántó Mariann
Tamás Antal
Tamásovics Péter
Varga Viktória
Varga Zsuzsanna
Viola Natália

Magyar-olasz két tanítási nyelvű osztályok
Classi bilingui italo-ungheresi

9. D osztály **Osztályfőnök: Dr. Caicutné Boros Tímea**

Buják Alexandra
Delezsnyák Lilla Melinda
Éberhardt Kitti
Erdei Klára
Farsang Renáta
Feil Piroska
Fekete Nikolett
Gaszt Eszter
Harmuth Renáta
Jávor Klaudia
Jávor László
Kovács Eszter
Marton Dóra
Miklós Viktória
Mészáros Patrik
Németh Luca
Pavolics Oxána
Pámer Zita
Pólya Zsófia
Sabján Benjamin
Sántha Gabriella
Sasvári Gergő
Skerlak Lea
Szabó Alexandra
Szamek Nóra
Szentiványszki Zsófia
Tóth Benedek
Varga Zseraldina
Várhelyi Andrea
Vrabély Andrea
Wenczler Viktor
Zákányi Dalma
Ziener Cintia

10. D osztály **Osztályfőnök: Rónaky Anna**

Bayer Gabriella
Bíró Boglárka
Blazsek Beáta
Bocsor Dániel Attila
Czihat Dávid
Dallos Nóra
Fehér Alexandra
Fekete Dzsenifer
Fridl Viktória
Gál Attila
Gyöngyös Jusztina Lili
Hajek Anett
Hajnik Lilla
Kehi Balázs
Király Petra
Lencsés Kata
Malyár Alexandra
Mohácsi Olivér
Papp Beáta
Pászti Szabolcs
Patkós Lídia
Pokorny Roland
Ritter Zsófia
Szabó Laura
Szabó Terézia
Takaró Alexandra
Talján Zsuzsanna
Váradi Ádám András
Varriale Elisa
Zsdrál Márkó

11. D osztály **Osztályfőnök: Pelles Tamás**

Böröcz Brigitta
Csike Viktória
Dénes Márton
Domokos Apolka
Faragó Dóra
Horváth Júlia
Jozipovics Hanga Lilla
Kázmér András
Kollár Szabella
Kovács Mónika
Kovács Péter
Kovács Rita
Laklia Dorottya
Lassan Csilla
Müller Anita
Nagy Kincső
Pánki Ivett
Rada Andrea
Schmidt Mirjana
Seemann Adrienn
Szilas Judit
Szobonyai Melinda
Takács Szandra
Tóth Szabina
Zombory Judit

12. D osztály **Osztályfőnök: Kissné Horváth Eszter**

Batik Dorottya
Bózsa János Kornél
Bőhm Veronika
Cseh Anna Mária
Csörgei Mónika
Demeter Tünde Hajnalka
Jakobik Balázs
Kalocsa Andrea
Kanyik Kitti
Kelemen Csilla
Kertész Melinda
Kiss Attila
Kiss Eszter
Kopasz Renáta
Kulcsár Enikő
Makai Alexandra
Németh Attila
Nyaka Diána
Pánki Noémi
Szabó János
Szegleti Klaudia
Szkrajcsics Veronika
Tarnai Eszter
Villányi Judit
Volák Diána
Zsemberovszky Zsófia

13. D osztály **Osztályfőnök: Polgárné Megyeri Ilona**

Balogh Judit
Baracska Noémi
Bendes Ákos
Csongrádi Tímea
Dvorzsák Attila
Faragó Anett
Gál Emőke
Gátszegi Hajnalka
Hodován Ágnes
Kavalecz Anita
Kiss-Papp Mónika
Kovács Tünde
Mattenheim Gabriella
Merki Ágnes
Nemeslaki Lívia
Novák Barnabás
Perák Balázs
Petru Gheorghe
Reith Adrienn
Sándor Tímea
Szabó Réka
Szamek Tímea
Szépy Eszter
Szőke László
Tálosi Tímea Beáta
Tóth Krisztina
Tóth Márta
Trampuz Suzana
Varga Rita

Magyar-spanyol két tanítási nyelvű osztályok
Clases de la sección bilingüe húngaro-española

9. E osztály **Osztályfőnök: Füzesi Kitti**

Andrási Mercédesz
Bárány Gerda
Baumholczer Eszter
Benedek Julianna
Breuer Fanni
Dani Kinga
Domonkos Eszter
Fajnár Vivien
Faragó Bianka
Graics Betina
Gyenis Adrienn
Horváth Alexandra
Iglhaut Jolán
Kiss Beatrix
Koós Marcell
Kovács Adrián
Körmendi Virág
Lajtai Fanni
Liszkai Etelka
Markulia Zita
Murczin Odett
Németh Boglárka
Orosz Alíz Ágnes
Rózsa Enikő
Schaffer Viola
Simon Luca Sára
Szamosközi Tíra
Szende Karina
Tandics Náda
Tóth Boglárka Virág
Tóth Eszter
Vókó Szabina
Weisz Alexandra

10. E osztály **Osztályfőnök: Merksz Ildikó**

Bernáth Henriett
Emmert Nóra
Földi Nóra
Frányó Krisztina
Füredi Adrienn
Gazdig Evelin Klaudia
Hartai Katinka
Jaksa Katalin
Kolop Boglárka
Kovács Máté
Köves Lili
Lassan Lilla
Lehoczki Vanda
Makay Mihaéla Marietta
Márton Péter
Mendly Ákos
Mészáros Tamara
Németh Alexandra
Nuszpl Mónika
Orsós Anna
Papp Balázs
Pelle Júlia
Pokorny Rebeka
Rózsás Nikolett
Szabó Dorottya
Szabolics Anita
Tarnai Noémi
Tóth Fanni
Tóth Márton Vid
Virág Anett

11. E osztály **Osztályfőnök: Mátésné Torda Anita – Schiffrich Orsolya**

Balogh Adrienn
Banizs Boglárka
Beregszászi Dóra
Danis Csongor
Éder Szabina
Farkas Georgina
Fehér Áron
Gonzales Sergio
Gyurkó Katalin
Háda Vivien
Haniberger Nikolett
Hetesi Ágnes
Illés Mónika
Kincses Csilla
Kozsahuba Kata
Mester Bálint Kristóf
Mezősi Árpád
Orbán Gergely
Papp Vilma Ágnes
Petrétei Kornél
Quispe Aldo Lorenzo
Sárközi Fanni
Tarnai Anita
Terpó Edit
Vajda Dorottya

12. E osztály **Osztályfőnök: Futó Andrea**

Bistrican Lilla
Duga Tímea
Feitscher Dávid
Girán Viktória
Hitre Barbara Eszter
Kaposi Eszter
Kercza Júlia
Kőrösi Boldizsár
Marczi Bettina
Molnár Éva
Mukli Csaba
Németh Fruzsina Eszter
Pál Gabriella
Pap Bence
Rieger Katalin
Simon Krisztina
Sinka Erika
Szalontai Tímea Viktória
Szappanos Bence
Szappanos Dániel
Szűcs Imola
Tandics Míra
Tóth Brigitta
Várnai Gina

13. E osztály **Osztályfőnök: Jakabos Péter**

Angyal Ildikó
Csóka Judit
Dittler Dóra
Domonkos Dávid
Drenkovics Petra
Dudás Dorisz
Ferenczi Viktória
Gál Döníz
Hetényi Rita
Illés Nóra
Kiss Martina
Kolozsváry Éva
Kulcsár Eszter
Lakatos Gina
Magos Eszter
Molnár Réka
Móra Virág
Pauza Rita
Rózsa Eszter
Szomor Dalma
Tabi Szabina
Talján Noémi
Tóth Adrienn
Tóth Veronika

Pénzügyi - számviteli ügyintéző osztály

13. S osztály **Osztályfőnök: Péter Tibor**

Baranyi Emese
Czukor Beatrix
Gájer Bertalan
Hang Mariann
Majkó Kitti
Pál Eszter
Pechó Zsanett
Vass József

A nyári szünidőre és a következő tanévkezdésre vonatkozó tudnivalók

A középszintű szóbeli érettségi vizsgák rendje:

12. A osztály:	2006. június 19-21.	elnök: Gosztomné Ivsics Eszter
12. B osztály:	2006. június 28-30	elnök: Lukátsné Horváth Edit
12. C osztály:	2006. június 22-24.	elnök: Ritter Attila
13. D osztály:	2006. június 26-28.	elnök: Dr. Tóth László
13. E osztály:	2006. június 26-28.	elnök: Valkóné Pogány Zsuzsanna

Tanulói ügyintézés a nyári szünidőben:

június 30-ig minden munkanap 8 és 15 óra között,
júliusban és augusztusban ***szerdánként 9 és 13 óra között***.

Nyelvi gólyatábor a 9. D és a 9. E osztály számára:

A tábor helye: Püspökszentlászló (Életrendezés Háza)

A tábor ideje:	olaszos (9. D)	2006. augusztus 18-22.
	spanyolos (9. E)	2006. augusztus 22-26.

Menzabefizetés szeptember hónapra:

2006. augusztus 29. 10:00 és 12:00 óra között.
2006. augusztus 30. 12:00 és 14:00 óra között.

Az osztályozó- és a javítóvizsgák

2006. augusztus 30-án, szerdán, 8:00 órakor lesznek.

Ünnepélyes tanévnyitót

2006. augusztus 31-én, csütörtökön, 17:00 órakor tartunk.

Első tanítási nap:

2006. szeptember 1., péntek.
(Négy osztályfőnöki órát tartunk, az első óra 8:20-kor kezdődik.)

A belépő osztályok osztályfőnökei és tantermei:

9. A	Várkonyi András	13. terem
9. B	Gyulavári László	47. terem
9. C	Dr. Lőcziné Péter Anette	59. terem
9. D	Bacskay Katalin	207. terem
9. E	Kovács Renáta	132. terem

A tankönyvárusítás rendje

	augusztus 24. csütörtök	**augusztus 28.** hétfő	**augusztus 29.** kedd	**augusztus 30.** szerda	**augusztus 31.** csütörtök **9 – 13 óra**
10 – 12 óra	12. A 12. B 12. C	11. A 11. B 11. C	10. A 10. B 10. C	9. D 9. E	9. A 9. B 9. C
13 – 15 óra	13. D 13. E	12. D 12. E	11. D 11. E	10. D 10. E	

Tájékoztató az ingyenes tankönyvek igénybevételéről

Ingyenes tankönyvre az a tanuló jogosult, akire legalább egy teljesül az alábbi kritériumok közül (a jogosultságot a megadott módon kell igazolni):

a) tartósan beteg (orvos igazolja),
b) sajátos nevelési igényű (szakértői bizottság igazolja),
c) három- vagy többgyermekes családban él (családi pótlék igazolja),
d) egyedülálló szülő által nevelt (családi pótlék igazolja),
e) nagykorú és saját jogán családi pótlékra jogosult (családi pótlék igazolja),
f) rendszeres gyermekvédelmi támogatásban részesül (határozat igazolja).

Az iskola a tanulók részére az ingyenes tankönyvet az alábbi módok alkalmazásával biztosíthatja:

- iskolából (iskolai könyvtárból) történő kölcsönzéssel,
- napköziben, tanulószobában elhelyezett tankönyvekkel,
- a tankönyvek vásárlásához nyújtott pénzbeli támogatással.

Támogatás csak az országos tankönyvjegyzékben szereplő könyvekre adható.

Minden jelenlegi és leendő diákunknak és valamennyi kollégánknak jó pihenést és tartalmas kikapcsolódást kívánunk a nyári szünidőre, hogy szeptembertől újult erővel láthassanak ismét munkához…

Képzési struktúránk alakulása a 30 év alatt *(Gaál Tibor)* 7
A Pécsi Kodály Zoltán Gimnázium 30 éves jubileuma (*Márkusné Natter-Nád Klára)* . 8
A pécsi Kodály Zoltán Gimnázium harminc éve (*Reichmesz Ádám)* 11
Tanár vagyok *(John W. Schlatter)* 13
Az ének-zene tagozat egy tanéve *(Kertész Attila)* 18
A pécsi Bartók Béla Leánykar latinai vendégszereplése *(Vajda Eszter)* 21
La tournée del coro femminile Béla Bartók nella provincia di Latina *(Vajda Eszter)* .. 23
Bartók 125 – versben *(Dr. Tóth Károly)* 25
A humán tagozat egy tanéve *(Gyulavári László)* 26
Egy aranyos előadásról *(Dr. Tóth Károly)* 27
Az iskolai történelemversenyről *(Hencsné Tóth Zsuzsa)* 29
Beszédművelő (Beszélni nehéz!) – anyanyelvi szakkör *(Radnóti Adél)* 29
ASZISZ helyi csoportok találkozója *(Gonda Lívia, Freij Gyöngyi, Kasza Enikő)* 33
Az olasz tagozat egy tanéve *(Horváth Eszter)* 34
Olaszország 2006, Castrovillari by 12. D Kodály *(Szabó János)* 40
Vittoria! *(Luigi Fusani, Antonio Satta)* 43
Győzelem! *(Luigi Fusani, Antonio Satta)* 45
Látványos vagy méltányos kereskedelem? *(Csörgei Mónika)* 47
Hírek Giuseppinának oly sok év után *(Mario Luzi – Kertész Melinda)* 48
A spanyol tagozat egy tanéve *(Futó Andrea)* 49
Así es la vida *(Magos Eszter)* 58
A nagynéni kiszolgáltatottsága *(Julio Cortázar – Tóth Adrienn)* 59
Hová tűnhettek? *(Jorge Luis Borges – Kercza Júlia)* 61
Iskolai kirándulás *(Dr. Jillekné Rauschenberger Gabriella)* 63
Egyéni hospitálás a kitzingeni gimiben *(Pest Szilvia)* 65
Einzelhospitation an bayerischen Schulen *(Pest Szilvia)* 67
Kihívások a középiskolai idegennyelv-oktatásban *(Pest Szilvia)* 69
Élményeink és véleményünk a projektmunkáról *(Jäger Anett, Palkó Klaudia)* 72
Wie wir die Projektarbeit erlebten *(Jäger Anett, Palkó Klaudia)* 73
Tanulást tanulni – tényleg szükséges ez? *(Pest Szilvia)* 73
Lernen lernen – ist das wirklich nötig? *(Pest Szilvia)* 74
Kompetencia-alapú tanítási-tanulási programok *(Nagy Éva)* 76
Szövegértés – szövegalkotás kompetencia *(Kováts Edit)* 78
Matematika – logika kompetencia *(Szörényi Ildikó, Bauer Cecília)* 79
Életpálya-építés kompetencia a 9. A osztályban *(Dr. Jillekné Rauschenberger G.)* 80
Életpálya-építés kompetencia a 9. C osztályban *(Nagy Mária)* 80
Idegen nyelvi kompetencia a 9. B osztályban *(Balikóné Mohácsi Éva)* 81
Idegen nyelvi kompetencia a 10. D osztályban *(Mattenheimné Gyulasi Elvira)* 82
A gépírás tanulása az akaratnevelés iskolája! *(Radnóti Adél)* 84
Fizika szakkör *(Mendrei Kinga)* 85
Eredmények 86
Szalagavatói beszéd *(Polgárné Megyeri Ilona)* 90
Ballagási búcsúztató *(Kulcsár Enikő)* 92
Ballagási búcsúzó (*Bercsényi Judit)* 93
Discorso d'addio *(Mattenheim Gabriella)* 94
Discurso de despedida *(Dudás Dorisz)* 94
Ballagási búcsúztató *(Gaál Tibor)* 95
Az iskola dolgozói és tanulói 101
A nyári szünidőre és a következő tanévkezdésre vonatkozó tudnivalók 124